

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

Secretate. Jerr Argente.

Dialogis sermo de no tant d'ou p' die 12
iniquitate et asportatione testium. cuius p'is gl'iam
201 6 ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
g'ra inuoluntate
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
in his libris p'p'

2 Dialogi
simonina. d'p'
cl'os 1-2u.

L'amos
infila
in Arg'os

LVCIANI SAMOSATENSIS DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nuscq; an
tea impre
ssi.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

fuit libri
ip' p'p'or
Samosatenis
aduo loquas
ut in d'is.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.
ἐὰν ἴσ' φιλομαθῆς, ἔσ' πολυμαθῆς.

Ioannes Schottus, Argenting
studiosius elaborauit.
Sed relectos iudica.

de p'is. aduoy
est' p'p'or. p'
aduo d'is. flou

1515.

sub tenore cap
6' d'is q' ad a m' b
conuad. g'p'p'or p'
in d'is religio' n
aduo.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Joanni

Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vitę huius initia debemus, omnis eruditio: cœtus ad grām eloquentiā, veluti $\pi\rho\delta\ \tau\eta\sigma\ \acute{\alpha}\rho\alpha\theta\epsilon\iota\alpha\sigma\ \nu\epsilon\grave{\rho}\alpha\sigma$ adspiraret: cōductoq; aliunde p̄ceptore Conrado Mellissipolitano, Erasmi Rotterodami discipulo, græcę lingue non indocto, auide admodum Theodori grammaticæ perdisceat: visus sum mihi opere precium facturum: si Deorę Luciani Samosatensis dialogos, ductu clarissimi viri Aleandri Mottensis / p̄ceptoris mei, Lutecię publicatos græcę / sub tua impressoria incude, gręcolatinos fieri curarem: quo gręcitatıs adhuc rudes, q̄ si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere possent. Est em̄ in illis mira quædam mixta urbanitate facilitas, necq; leporis minus. Candidi sunt: venusti: & citra fastū sublimes. Heroas / q̄s gentilitas deos credit, inducunt loquentes: suisq; quęlibet depingūt coloribus. Deniq; ad græcę lingue intelligentiā venandam, mirū in modū sunt accommodati. Teste v̄ uno nō tam Germanię nrę / q̄ totius orbis splendore Erasmo Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studiij in scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus incidat, quippiā admonuisset: Luciano nrō primas partes tribuit. Neq; facile offendas / qui huic sententię nō subscribāt. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras suas quibus inuoluti sunt / undiq; circūferunt: nihil p̄bantes / p̄ter id qđ sordidū est / & ab omni cultu alienum. Quibus noster hic non desudat labor, quū (ut

facer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
 lentibus. At dicent: Quē dementia/Lucianū crihstia-
 no adhibere legendū: in quo nil pret̄ lous stupra/ra-
 ptus/adulteria, *παιδεύσιον*, & alia id genus fide carē-
 tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
 fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat̄: ca-
 ueat quēso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
 in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
 gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuē: Im-
 pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 12. sic scri-
 bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
 no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
 dome flagitio/Dauid regis homicidio/ & alijs impro-
 be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
 ta est historia: Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
 delitescendū/nisi quatenus græcē facundię deseruit.
 Nam sacre literę propediē (ut auguramur) pocilatore
 Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degu-
 stabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
 & veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
 tionis sumā collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
 genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
 intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
 cepisti, arte tua impressoria succurre: bonisq; consule
 hęc minutula, memor huius Hesiodici,

εἰ γὰρ κενὸν σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταβῆτο,

ἢ θαυμάσιον ἔρδωτο, ταχύτερ μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterū vale. Ex Viridario, s. Ioannis Argentineñ.

Add. quod p. 10. p. 11. p. 12. p. 13. p. 14. p. 15. p. 16. p. 17. p. 18. p. 19. p. 20. p. 21. p. 22. p. 23. p. 24. p. 25. p. 26. p. 27. p. 28. p. 29. p. 30. p. 31. p. 32. p. 33. p. 34. p. 35. p. 36. p. 37. p. 38. p. 39. p. 40. p. 41. p. 42. p. 43. p. 44. p. 45. p. 46. p. 47. p. 48. p. 49. p. 50. p. 51. p. 52. p. 53. p. 54. p. 55. p. 56. p. 57. p. 58. p. 59. p. 60. p. 61. p. 62. p. 63. p. 64. p. 65. p. 66. p. 67. p. 68. p. 69. p. 70. p. 71. p. 72. p. 73. p. 74. p. 75. p. 76. p. 77. p. 78. p. 79. p. 80. p. 81. p. 82. p. 83. p. 84. p. 85. p. 86. p. 87. p. 88. p. 89. p. 90. p. 91. p. 92. p. 93. p. 94. p. 95. p. 96. p. 97. p. 98. p. 99. p. 100.

LVCIANI SAMOSATENSIS DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Olue me lupi, graua em ia passus sum.

I, Solua te ais: que oportebat grauiores

pedicas habentem / & Caucasum to

rum super caput incumbentem / a

sedecim vulturibus non solum corrodi

par: sed & oculis carere effossis, eo q

hec nobis animalia homines effinxis: & ignem

furti surripuisti: et mfieres fabricatus es. qbz egde me

decepisti in distributione carniu: ossa piguedine ob

ducta, mihi apponens / & meliore partium tibi

ipi seruans. Quid optet dicere? P. Igitur sufficiet ia

poenam exolui: tantu tempus Caucaso affia

xus / pessima auium perdendam aquila, nutriens in e

pate. I, neqz mometu picule hoc eoz q te optet pati.

P. Atqz no sine mercede me solues lupi: s; tibi signifi

cabo valde neciu. I, Bladiendo decipis me Promet.

P. Et qd plus habebis? No em ignoras rursus ubi

caucalus e: neqz idigebis vicul si quo yfutias agēs de

prehedar. I, Dic prius (aliqua mercedē accipies) ne

tiu nobis exns. P, Si dixerō ad quē locū vadis nūc,

fidedignus ero tibi & de reliquis vaticis

nans. I, Quō enim non? P, Ad Thetin/coitus

rus cū ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit ob hoc?

videris qdē aliqd verū dicere. P, Nihil lu. cōicaueris

Nereidi, si em ipa grauida reddet ex te: fetus filia faciet

Vertical marginal notes on the left side of the page, including words like 'Noia', 'Promethei', 'Iouis', and 'PROMETHEVS'.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including words like 'Causa', 'indignus', 'indignus', and 'indignus'.

Horizontal marginal notes at the bottom of the page, including words like 'De gmentibus videri', 'L. 1. ep. 200', and 'L. 2. ep. 200'.

γὰρ σὲ ταί σ'ε ὄδια ἢ σὺν ἔδρασασ τὸμ κρόνον. Ζ. ἴτο φῖσ,
 ἐκπασσῆσαι με τῆσ ἀρχῆσ. π. μὴ γένοιτο ὃ ζεῦ, πλήρη τοι οὐ
 τό τι ἢ μίξις ἀντῆσ ἀπειλῆσ. Ζ. χαίρετό τοι γὰρ οὐμ ἢ
 θετίσ. σέ δέ ὃ ἦφαισσ ἰσπὶ τοῦ τῶσ λυσάτω
 Β' Διδόσ, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥΣ
 τῆν ἴννασ πᾶίδα τῆν καλήμ ὄισθα ὃ Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
 ἰὼ λέγεισ. Ζ. οὐκ ἔτι πᾶισ ἐκεῖν ἐσίμ, ἀλλὰ δάμαλισ.
 Ἑ. τράσιον ἴτο. τῶ πρόσω δ' ἐπιλάωμ. Ζ. ρηλυτωσάσ
 σα ἢ ἦρα μετέβαλεμ αὐτήμ. ἀλλὰ ἢ καινὸν ἀλλότι δεινὸν
 ἐπι μεμηκάνηται, τῆ κακοδάμονι βουκόλον τὶ φά τωλνὸμ
 ματου ἄργον τόννομα ἐπέσιση, ὃσ μέμει τὴν δάμαλιν αὐ
 τωσ ὤμ. Ε. τί οὐρ ἡμῶσ κρη ποιεῖμ. Ζ. καταπτάμενοσ
 ἐσ τῆν νέμεσιν, ἐκεῖ δέ πρ ὃ ἄργουσ βουκολῆι, ἐκείνομ μεμ
 ἀτωόκτνον. τῆν δέ ἰὼ δία τῶν πελάγουσ ἐσ τῆν διγυστομ
 ἀπαγαγῶν, ἴσιμ πόσισηρ ἴ, τολοτωὸμ ἔσω θεὸσ τοῖσ ἐκεῖ,
 ἢ νέλιου ἀναγέτω, ἴ, τοῦσ ἀνέμωσ ἐπιπεμπέτω, ἴ, σωζέ
 τω τοῦσ πλέοντασ. Γ' Διδόσ, καὶ ταυμκῆδουσ. Ζ.
 ἄγε ὃ ταυμκῆδουσ, ἢ κομει γὰρ ἔνθα ἐχρημ. φίλη σὸν μετῆ
 δη, ὅτωσ εἰδῆσ οὐκ ἔτι ράμφοσ ἀγκύλου με ἔχοντα, δυδ
 ὄνηχασ ὄξεισ, ὄν πτερά ὄιοσ ἐφαινόμμη σοι πτηνὸσ εἶναι
 λοκῶν. Γ. ἀν ἔωσσε, οὐκ ἀετοσ ἀρτι ἴσθα, ἴ, καταπατάμε
 νοσ ἢ ρπασασ με ἀπὸ μέσιν ἴ ποι μνίε. πῶσ ὄνη τὰ μέμ
 πτερά ἐκείνα σοι ἐξέρῆτικε. σὺ δ' ἄλλοσ ἢ δὴ ἀναπέφ
 νασ. Ζ. ἀλλ' οὔτε ἀν ἔωσσοσ ὄμ ὄρησ ὃ μῆράμιον, οὔτε ἀ
 τόσ ὄδ' ἐ πάντω βασιλεῖσ τῶν θεῶν ὄυτόσ εἶμι, πρὸσ τὸμ
 καιρομ ἀλλοτῶσ ἐμαντόμ. Γ. τί φῆσ. σὺ γὰρ ὃ παῖν ἐκεῖ
 νοσ. ἔτα πῶσ σῆργγα οὐκ ἔχισ, ὄυδ' ἐ κέρατα, ὄυδ' ἐ λᾶσι
 σοσ εἴ τὰ σκέλησ. Ζ. μόνου γὰρ ἐκείνομ ἢ γῆ θεούσ. Γ. ναί καὶ
 οὐό μὲν γε ἀντῶ ἔνορχιμ

ὄυό μὲν γε ἀντῶ ἔνορχιμ
 ὄυό μὲν γε ἀντῶ ἔνορχιμ

tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais: expulsum me a regno. P. Ne fiat Iupiter tale quid/coitus ipsius preterfert. I, Valeat igitur

Thetis, te vero Vulcanus ob hoc soluet. Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellam pulchram nostri Mercuri. M, Etiam lo' dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.

M, Mostrosus hoc, Quo mutata est. I, Zelotypi a mota Iuno, transformavit ipas. S3 & novum aliud quippiam molestum fabricavit: infaustum bubulcum quendam, multiocularem, Argum nomine constituit quod pasceret iuencam: sine Iono exns.

M, Quid igitur nos oportet facere. I, de uolans in Nemeam silvam, illic alicubi Argus pascit: illum quidem interficito: ipsam vero Iod per pelagus in Aegyptum

abducens / Isum facito: & in posterum sit deus incolis: & Nilum deducat: & ventos relaxet: & seruet nauigantes.

3 Iupit' & Ganymedes. W. Age o Ganymen, puenimus enim quod optebat: osculare me iam: ut videas non amplius rostrum aduic me habere: nec ungues acutos / nec alas: quod apparuerat tibi volatili esse apparens.

G. Homo / non aquila nup' eras: & deo l'as rapuisti: me a medio ouili. Quo pacto igitur aliquid illi tibi ablatum sunt: Tu alius an apparuisti: I. S3 nec homo quem vides adulescentule / nec aquila / sed omnium rex Deorum ego ipse sum: ad

ocasionem mutas me ipsum. G. Quid ais tu: Pan ille es: dein / quomodo fistulam non habes: nec cornua: nec hirsutus es crura: I. Solum, non illum existimas deum: G. Etiam quidem sacrificauimus certe ipsi coleati

Aquila dicitur unum sui corporis esse in se fieri agili...
fistulam per se non habet...
r. 3. ad caput quinquagesimum h. 1. in l. 10. capitulo.

τραγοῦ ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες· εἶθα ἔσκησε· σὺ δὲ ἀνδρᾶ
ποδίσσης τίς εἶναι μοι δακτεῖς· ζ. εἰπέ μοι· Διὸς δὲ ὄνε
ἔκασασ ὄνομα, ὄνδ' ἐβωμὸν εἶδες ἐν τῷ ταργάρῳ τῶν ἴων
τοῦ κῆ βροντῶντος κῆ ἀσραπῶς ποιόντος· ι. σὺ ὦ βέλ·
τίσε φῆς εἶναι, ὅς πρῶτον κατέχευε· ἡμῖν τὴν πολλὴν χαί
λαζαμ, ὃ οἰκίη ὑπερ ἄνω λεγόμενος, ὃ ποίω τὸν τόφον, ὡ
τὸν κριὸν ὃ πατὴρ ἔθυσεν, εἶτα τί ἀδικήσαμε τὰ με ἀνθρώπα
σας ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν· τὰ δὲ πρόβατα ἴσως ὃι λύκοι δὲ
ἠρπάσαντο, ἡδὴ ἠρίμοις ἐπιπασσόντες· ζ. ἔτι γὰρ μέλα
σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγενημένων, ἢ ἐν ταῦθα συνε
σομένῳ μεθ' ἡμῶν· ι. τί λέγεις· ὄν γὰρ καταξείσ με
ἡδὴ ἐσ τὴν ἴδην τήμερον· ζ. ἐνδαμῶς· ἐπεὶ μάτη' ἄε
τὸς εἴμῃ ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος· ι. οὐκ οὐρ ἐπιζητήσ με
ὃ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ ἐνρίσκωμ, καὶ πληγῶς ὕστε
ρον λήθομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον· ζ. πῶν γὰρ ἐπέ
υος ὀφείσαι σε· ι. κηδαμῶς· ποθὼ γὰρ κῆ ἄντὸν εἶδ'
ἀπαξείσ με, ὑπὸ σκλῶν μαισσοι καὶ ἄλλον παρ' ἄν τὸν κρι
ὸν τυθίσσῃσαι λύτρα ὑπερ ἔμδον· ἔχο μερ δὲ τὸν τριετὴ τὸν
μέγαμ ὅς ἠγείτου πρὸς τὴν νομίη· ζ. ὡς ἀφελῆς ὃ
πᾶις ἔστι καὶ ἀπλοῖκός, κῆ ἄν τὸ δὴ τοῦ το πᾶις ἐτὶ ὄλλ
ὦ γανυμῶδες ἐκείνα μερ πάντα χαίρειμ ἔα, καὶ ἐπιλαῖδου
ἄν τῶν, τῶν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης· σὺ δὲ ἡδὴ γὰρ ἔπασυρά
νις· εἶ, πολλὰ εἶδ ποιήσεις ἐν τεύθερ καὶ τὸν πατέρα, κῆ τὴν
πατρίδα· καὶ ἄν τι μερ τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
ἔδῃ, ἢ νέκταρ πίνου το μέντοι καὶ τῶς ἄλλοις ἡμῖν
τὸς παρέξεις ἐγχείων· τὸ δὲ μέγισον, ἐν ἐτὶ ἀνθρώπος,
ἀλλὶ ἀθάνατος γενέσῃ κῆ ἄστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω καὶ
λιστον, καὶ ὄλωσ ἐνδαμῶν ἔσῃ· ι. ἦν δὲ παίζειμ ἐπὶ

Handwritten marginal notes in the left margin, including fragments like "ο. 7. 1st. 76.", "ο ΒΙΒΛΟΥ", and various Greek characters and symbols.

Handwritten marginal notes in the right margin, including fragments like "ο. 7. 1st. 76.", "ο ΒΙΒΛΟΥ", and various Greek characters and symbols.

and paxod. Zoma... nō pō. nō. pō. v. v. v.

in q̄ t̄. r̄. f̄. r̄.

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu v̄o plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: louis ne

audiueris nomen: neq; aram videris in Gargaro pluē
tis, & tonantis, & fulgura facientis: G. Tu te optio

me vir ais esse: q̄ paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui

arietē p̄ sacrificauit. Dēiq; qdnā iprobe tētātē me sur
isti rex Deorū: Ques forsitan lupi ra (sum rapu-

puerunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ cure ē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-

unti nobiscum. G. Quid dicis: Non demittes me
modo in Idam hodie: I. Nequaq; qm̄ frustra aqui

la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquirēt me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq; postea

capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te: G. Neq; v̄o desydero iā ipm̄. Si autē

hinc dimoueris me: prōmitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem imolandum, premiā de me. Habemus eq̄dē triennē

magnū, qui precedit ad pabulū. I. q̄ simplex hic
puer ē, & icōlyderatus. Neq; se h̄ res: puer ē adhuc. S; 3

Ganymedes, illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ip̄soru: ouilis / & Idē, quādo quidē tu iam coele-

stis es, multa bene facies hinc coelitus & patri &
patrig. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam

comedes: & nectār bibes. hoc insup alijs dijs nobis i
p̄se p̄bebis infundēs. Hoc v̄o maximū; nō āplius hōl
sed immortalis factus es: & altrū tuū apparere faciā pul-

cherrimū; prorsusq; foelix eris. G. Si v̄o ludere cu-

da
mō
belgie
i
v
a
i
la

Gargaris
ap coll. b.
p̄
99
de
nō
ait

ded-
vel
p̄
m
v̄o
p̄
v̄o
p̄

Nō
p̄
v̄o
p̄
v̄o
p̄

in ma
v̄o
p̄
v̄o
p̄
v̄o
p̄
v̄o
p̄
v̄o
p̄

θυμίσω, τίς συμπαίξεται μοι ἔτι γὰρ τῆ ἰδὴ πολλοὶ ἴλι
 κῶται ἡμερ· Ζ· ἔχεις κἀν ταῦτα τὸν συμπαίξόμενον
 σοι τούτου ἔρωτα, καὶ ἀπραγῶλονο μάλα πολλοῖς· δῶρ
 ρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπῶδα τῶν κἀν
 τῶ· Γ· τί δέ· ὑμῖν χρῆσιμος ἢ ἀμυνομένη, ἢ ποιμαί
 νειν δαίσει κἀν ταῦτα ἢ Ζ· ὄνη, ἀλλ' ὀνοχασίαισ, καὶ
 ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίῃ·
 Γ· τοῦτο μὲν δυσχελεσὸν· ὄησα γὰρ ὡς ἄν ἐγχείαι τὸ γάλα,
 καὶ ἀναδούουαι τὸ κισσύβιον· Ζ· ἰδοῦ, πάλιν οὗτος γὰ
 λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνθρώποισ διαικωσέσθαι ὀει
 ται· κατὰ δ' οὐρανὸς ἔστι, καὶ πίνομεν ὡσπερ ἔφημ τὸ μέ
 ταρ· Γ· ἡδίων ὢ ζεῦ τοῦ γάλακτος ἢ Ζ· εἶση μετ' ὀλι
 γον· καὶ γενεάμενος ὄνη ἐπιπῶδαίσι τὸ γάλα· Γ· καὶ
 μίσομαι δέ τοῦ τῆσ νηκτόσ ἢ ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώ τον ἔρω
 τος ἢ Ζ· ὄνη, ἀλλὰ διὰ τοῦ τό σε ἀνιρπασα ὡσ ἄμα κα
 δεύδοιμεν· Γ· μόνος γὰρ ὄνη ἀμ δύναιο, ἀλλ' ἡδὴ ὄησαι
 καθάδειν μετ' ἐμοῦ ἢ Ζ· ναι, μετὰ γε τοῦ σῦτου ὄησ ἔἰ σῦ
 ταυμυδῶσ, οὕτω καλὸσ· Γ· τί γὰρ σε πρὸσ τὸν ὕπνον ὄνη
 σει τὸ κάλλος ἢ Ζ· ἔχει τί θέλητρον ἡδὴ, καὶ μαλακώτε
 ρον ἐπάγει ἀντόν· Γ· καὶ μὴν δ' γε πατήρ ἡχθετό μοι συγκα
 θεύδοντι, καὶ δικηέιτο ἔωθερ ὡσ ἀφείλου ἀντοῦ ἡμ ὕπνον σρε
 φόμενος, καὶ λακτείζω, καὶ τί φθεγγόμενος μεταξὺ ὄησ
 τε καθεύδοιμι· ὡστε παρὰ τῆμ μητέρα ἐπεμπέ με κοιμη
 θισόμενον τὰ πολλὰ ὄησ δὴ σοι, εἰ διὰ τοῦτο ὡσ φῆσ ἀνιρ
 πασαίσ με, κατὰθεῖναι ὄησ ἔσ τῆμ γῆμ ἢ πράγματα ἔξ
 εισ ἀγρυπνῶν· ἐνοχλήσω γὰρ σε συνεχῶσ σρεφόμενος· Ζ·
 τοῦτ' ἀντόμοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσαιμι με
 τα σοῦ· φίλων γὰρ διατελέσω πολλοῖσ καὶ ἢ περιπύσασαιμι

φραγός
 κνός ab
 γάω φν
 ρν

κνός
 φν
 φν
 φν
 φν

πγύσδν
 φν
 φν

θυμίσω, τίς συμπαιζέται μοι ἔμ γάρ τῆ ἰδίῃ πολλοὶ ἄλ
 κιώται ἡμερ· Ζ· ἔχεις κάρ ταῦτα τὸν συμπαιζόμενον
 σοι τούτου ἔρωτα, καὶ ἀσραγάλουσ μάλα πολλοῦσ· Ζαρ
 ρει μόνου καὶ φαιδρὸσ ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπῶδει τῶν κάρ
 τω· Γ· τί δέ· ὑμῖν χριστίμουσ· ἄμ γενοίμην ἢ ποιμαί
 νειν δαίσει κάρ ταῦτα· Ζ· ὄνκ, ἀλλ' ὀνοχοήσεις, καὶ
 ἐπὶ τοῦ νέκταροσ τετάξην, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμπασίε
 τ· τοῦτο μέρυ δυχαλεπὸν· ὄνθα γάρ ὡσ ἄσ ἔγχεαι τὸ γάλα
 καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον· Ζ· ἰδοῦ, πάλιν δῦτοσ γά
 λακτοσ μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποισ διακονήσεσθαι ὀρε
 ται· ταῖντι δ' ὑρανόσ ἐσθι, ἢ πῖνομεν ὡσ πῶρ ἔφημ τὸ μέ
 ταρ· Γ· ἡδισον ἄ· ζεῦ τοῦ γάλακτοσ· Ζ· εἶσῃ μετ' ὀλί
 γου· καὶ γεναάμενοσ ὄνκ ἐπιπῶδῃσεισ τὸ γάλα· Γ· κοί·
 μῖσομαι δέ· πού τῆσ νηκτόσ· ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιῶ του ἔρω
 τασ· Ζ· ὄνκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα ὡσ ἄμα κα
 δεύδοιμεν· Γ· μόνουσ γάρ ὄνκ ἄμ δύναιο, ἀλλ' ἡδὲ ὄνκοι
 καθεύδειν μετ' ἐμοῦ· Ζ· ναί, μετὰ γε τοῦτοῦ οἴου ὄσ ἐσθ
 τανύμειεσ· οὔτω καλόσ· Γ· τί γάρ σε πρὸσ τὸν ὕπνου ὄνκ
 σει τὸ κούλοσ· Ζ· ἔχει τί θέλγητρον ἡδύ, ἢ μαλακώτε
 ρον ἐπάγει ἀντόν· Γ· ἢ μῆρ δ' γε πακτῆρ ἡχθετό μοι συγκα
 θεύδοιτῖ, ἢ διηγῆιτο ἔαθεμ ὡσ ἀφῆιλον ἀντοῦ τῆρ ὕπνου σρε
 φόμενοσ, ἢ λακτεῖζωμ, καὶ τί φθεγγόμενοσ μεταξὺ ὄσ
 τε καθεύδοιμι· ὡσ τε παρὰ τῆρ μητέρα ἔπεμπέ με κοίμῃ
 θεσόμενον τὰ πολλὰ· ὡρὰ δὲ σοι, εἰ διὰ τοῦτο ὡσ φῖσ ἀνήρ
 πασάσ με, καταθέιναι ἄνθισ ἐσ τῆρ γῆρ ἢ πράγματα ἔξ
 εισ ἀγρυπνῶμ· ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶσ σρεφόμενοσ· Ζ
 τοῦτ' ἀντόμοι τὸ ἡδίστομ ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνησάμῃ με
 τα σοῦ· φίλῶμ γάρ διατελέσω πολλὰ φῖσ ἢ περιπύσασμ

ρανός
 L 5f
 avos ab
 áw p v
 - f m
 p

mly m
 ay w
 ou m f no
 mly. m
 - for
 w d mly

πγύσδα
 f m γαυλο
 - i g m

Γ. 'ΑΥΤΟΣ ἄν' εἰδέναι· ἐγὼ δὲ κοίμῃσ' ἔμοι σὺ καταφ
 λούντος· Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· οὐμ δὲ ἄπαγε
 αὐτὸν ὡς ἔρμη, καὶ πίνοντα τῆσ' ἀθανασίας ἄγε δινοχοῖσον
 τα ἡμῖν, διδράξω πρότερον ὡς κρή ὄρεγυμ τὸν
 σκύφον· Δ' ἔρωτος, καὶ Διός· ^{ἔρωτ.} ΕΡΩΣ.
 ΑΛΛ' εἰ καὶ τί ἕμαρτον ὡς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίου γάρ
 εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων· Ζ. σὺ παιδίου ὡς ἔρωσ' ὅσ' ἀρχαῖοτε
 ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπεταῦ· ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γάρ πο
 λιάσ' ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀζίδισ νομίζεσθαι
 γέρω καὶ πανούργος ὤμ· Ε. τί δέ σε ἐδίκησα ὁ γέρω
 ὡς φησ' ἐγὼ, διότι με καὶ πεδήσασαι Διανόη· Ζ. σκόπει
 ὡς καταράτε εἰ μὴρὰ, ὅσ' ἔμοι μὲν ἐν τρωσ' ἐντρύφασ' ὡσ'
 τε μὴδ' ἐμ' ἐσμ' ὁ μὴ πεποιθιάσ' με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
 κύνινον, ἄετον· ἔμοι δὲ ὄλωσ' οὐδεμίαν ἠντινα ἐρασθῆναι
 πεποιθιάσ'· οὐδ' ἐσνῆκα ἡδυσ' γυναικί· Διὰ σέ γεγενημέ
 νος· ἀλλὰ με δέει μαγγανεύειν ἐπ' αὐτοσ', καὶ κρυπτεῖν ἔ
 μαντόν· αἰ δὲ τὸν μὲρ ταῦρον ἢ κύνινον φιλοῦσιν· ἐμέ δὲ
 ἢ ἰδῶσι τελευτῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέονσ'· Ε. εἰκότως· οὐ γάρ φε
 ρουσιμ ὡς Ζεῦ θνηταὶ ὄυσαι τῆρ πρόσοφιμ· Ζ. πῶσ' οὐμ τὸν
 ἀπόλλωμ ὁ βράγχος, καὶ ὁ νακίυθος φιλοῦσιν· Ε. ἀλλ'
 ἢ Δάφνη καὶ κείνον ἔφυγε καὶ τοι καμῆτην καὶ ἀγένοιον ὄντα·
 εἰδ' ἐδέλωσ' ἐπέρασσ' εἴνου, μὴ ἐπίσαιε τὴν ἀργίδα, μὴ δέ
 τὸν κεραυνὸν φέρε· ἀλλ' ὡς ἠδύσον ποίει σεαυτὸν, ἐκατέρω
 θερ καθεὶ μένος βοσρύχουσ' τῆ μίτρα τοῦτοσ' ἀπειλημένος·
 πορφυρίδα ἔχε· ὑποδέου χρυσιδίασ', ὑπ' αὐτῶσ', καὶ τυμ·
 πᾶνοισ' ἔνδυμα ββαίνεη ὄφει· ὅτι πλείωσ' ἀκόλαθῆσασί
 σοι τῶμ Διονύσ'σ' μαὶ νάδ' ὤμ· Ζ. ἄπαγε· οὐκ ἄρ' δεξαίμην
 ἐπέρασσ' εἶναι τοιοῦτοσ' γενόμενος· Ε. οὐκοῦμ ὡς Ζεῦ μὴ

Διός το
 καθεῖν
 ἢ
 ἢ
 ἢ
 ἢ

Αργείσ
 ἢ
 ἢ
 ἢ
 ἢ

Verba sequenti apud quosdam
 ὅτι γρηγορεῖται

act. 1. 211.

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
 lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc vō abduc
 ipm Mercuri: & bibentem immortalitatē/duc ut mini-
 stret nobis; docēs prius quēadmodū opteat porrigere
 cyphum. & Amoris, & Iouis. AMOR.
 S3 & si quid peccavi lupi? ignosce mihi. puerulus em
 sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, antiqui
 or es multū lapeto. Vel qm non barbā/neq; ca-
 nos pduxisti: pp̄ hec & ifās dignū putas existimari:
 senex & vetator exns. A. qd vō te iuria affeci senex
 ut ais ego/pp̄ qd me et vicire affectas. I. Considera
 o perfide/si sunt parua: quā mihi sic deliciaris: quapro-
 pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
 cygnū, aquillam, me vō profus nullū quēpiā amare
 fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te factus.
 S3 me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
 ipsum. Hē vō quidē taurū/vel cygnū amanti: me vero
 si videant/moriunt̄ pre timore. A. Merito. nō em te-
 runt lupiter/mortales exiltetes/aspectū. I. Quō igit
 Apollinē Brachus/ & Hyacinthus amant. A. Sed
 Daphnū & illū fugiebat/utiq; coātū et iberbē exntē.
 Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
 fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teipm: utraq; parte
 dimittens capillos/in mitra hos resumens.
 purpurā habe subliga aureal crepidas/ad tybiā, et tym-
 pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
 te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim
 amabilis esse talis factus. A. Igit̄ lupiter/neq;

160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

in abis.

C

f

p

u

v

w

x

y

z

aa

ab

ac

ad

ae

af

ag

ah

ai

aj

 feni ex Astoria agilla h. t. b. 3. cont.
 feni d. d. i. o. l. e. d. a. n. i. s. i. s. s. e. n. t. i. s. p. u. b. a. l. i. s.
 A. d. d. i. s. v. v. s. a. r. i. i. s. p. l. a. n. t. i. s. i. m. a. g. i. n. e. p. u. b. l. i. c. a.
 A. d. d. i. s. v. v. s. a. r. i. i. s. p. l. a. n. t. i. s. i. m. a. g. i. n. e. p. u. b. l. i. c. a.
 o. d. d. i. s. v. v. s. a. r. i. i. s. p. l. a. n. t. i. s. i. m. a. g. i. n. e. p. u. b. l. i. c. a.

her dialogue de... *Dei...*
 Δε ἔραυ θέλε, γράδιον γάρ τούτοτε Ζεὺς οὐκ ἄλλ' ἔραυ μὲν
 ἀπαγαμνέξερου δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειμ· ἐπὶ ταῖτοισ ἀνο-
 τῶισ ἀφίμμι σε.

ἦ ἦρασ καὶ Διός·
 ἦ Ρ Δ.

Ἔξ δὲ μειράϊορ τούτοτῶ Ζεῦ τὸ φρυγίον ἀπὸ τῆσ ἴδῆσ ἀρα-
 πῶσῶισ Δεῦρο ἀνὴ γαγασ, ἔλαττόρ μοι προσέ τὸρ νοῦμ·
 Ζεὺς κῆ τούτο γάρ ᾧ ἦ ἦρα Ζηλοτνωῖσ ἦ ἦ ἀφῆσ δὴ τῶ κῆ ἀλω
 πῶσῶτῶτῶρ ζεγῶ δέ ᾧ ἦ μῆρ τῆισ γύναιζι μόναισ χαλεπῆρ σε
 εἶναι δπόσαι ἄμ θμιλῆσῶσῆρ ἔμοι· ἦ ἦ οὐδ' ἐκείνα μέρ
 ἐνποῖεῖσ, οὐδ' ἐ πρέσῶντα σεαυτῶ, ὄσ ἀπάντωρ θεῶν Δεσπ
 πῶσῶτῆσ ᾧ ἦρ, ἀπολύτῶρ ἔμμε τῆρ νόμῶ γαμετῆρ, ἐπὶ τῆρ γῆρ
 κάτει, μοιχεύῶρ χρυσίῶρ ἦ ταυρῶσ γενόμενῶσ· πλῆρ ἄλλ'
 ἐκείναι μὲν σοι κ' ἄρ ἔρ γῆ μένῶσι· τὸ δ' ἴδῶιον τῆτι πατ
 ρίῶρ ἀρπῶσῶσ ἀνέπτῆσ ᾧ γενναὶ ὄτατε θεῶν, καὶ συνακῆ
 νῦρ ἐπὶ κεφαλῆρ μοι ἐπαχθεῦμαι νοχοῦρ· δὴ τῶ λόγῶ δὴ τῶσ
 ἦσῶρεῖσ δινόχῶρ, κῆ ἀπαγορεύμασῆρ, ἄρα ἦ τε ἦβη καὶ ὁ ἦ
 φαῖσῶσ Διακονοῦμενοι· σὺ δέ κῆ τῆρ κῆλῆκα οὐκ ἄμ ἄλλῶσ
 λάβοῖσ παρ' αὐτοῦ ἦ φίλῆσῶσ πρότερον αὐτοῦ ἀπῶσῶτῶρ ὁ
 ρῶντῶρ, καὶ τὸ φιλικῶσ σοι ἦ Διῶρ τοῦ νείκταροσ· καὶ Διῶ
 τούτο οὐ δέ Διτῶν πολλῶμσι οἰτῆσ πιεῖμ· ἐνίστε δέ καὶ
 ἀπογενσάμενῶσ μόνῶρ ἔδωκασ ἐκείνῶ· καὶ πίνοντοσ ἀποκ
 λαβῶρ τῆρ κῆλῆκα, δ' ὄσῶρ ὑπῶλυπορ ἔρ αὐτῆ πινεῖσ, δ' ἔδεμ
 καὶ αὐτοσ ἔπιε, καὶ ἐνθα προσῆρμῶσε τὰ χεῖλη, ἴνα καὶ
 πῆρῶσ ἄμῶ καὶ φίλῆσ· πρῶμρ δέ δ βασιγέουσ καὶ ἀπάντων
 πῶσῶτῆρ, ἀποδῆμενῶσ τῆρ αἰγίδα καὶ τὸρ κεραινοῦρ, ἐκῆσθ
 σο ἀραγαλίζωρ μετ' αὐτοῦ, πῶ γωνῶ πηλικούτορ καδειμέ
 νοσ· πάντα οὐμ ὄρῶ ταῦτα, ὥσῶτε μῆ ὄιοι λαυθάμερ· Ζεὺς

ἦ ἦρα
ἦ ἦρασ

ἦ ἦρα
ἦ ἦρασ
ἦ ἦρασ

καὶ τί Δεινὸρ

Επιγραφή ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Λαβρινίου

α πρῶτον ὁ νόμος ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἀπαιτήτου

amare vis, facile qdē hoc est. I. Nō, s; amare quidē
expeditius vero ipsum consequi, ob hec i
psa remitto te.

5 Iunonis & Iouis.

I V N

Exquo adulescentulū hunc Iupit/phrygiū ab Ida rae hebe filia
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc Iuno celotypa es iā ob simplicē hūc & mi
molestū; Ego v̄o putabā mulieribus solis difficilez te

esse quęcunq; conuerfant mecū. IV. Neq; illa qdē
recte facis: nec cōuenientia tibi sunt, qui oīm deorū do

minus exns, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, moechas, auru/vel taurus factus. Verū

illę mulieres tibi in terra manent: hūc v̄o troianū pu
erulū rapiēs deuolasti gnōsissime deorū: & cohitat
nunc in caput mihi intrusus. Nāq; (ut fama est) sic

idigebas pocillatorib; & defessi s̄ utiq; Hebe et Vul
canus seruientes. Tu vero & calicem non aliter

accipis ab ipo/ q̄ osculans prius ipm omnibus vi
dentibus: & osculi tibi iucundius nectare. Et ob

hoc neq; sitiens sepenūero petis bibere. Interdū v̄o et
degustans solū/dedisti illi, & dum biberet; appre
hendens calicē/quantū reliquū est in ipo bibis: unde

& ipse bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnū

pater/ponens clypeum & fulmen/sedi
sti ludens cum ipo: barbā tm demis

sus. Oīa igit video hec: q̄prop̄ ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὃ ἤρα μείζονα ἢ τὸν καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλέω
 καὶ ἰδέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φίλῳ ματι, καὶ τῷ νέκταρι ἢ ἡ
 γούμ ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄπαρ φιλήσαι σε, ὅνκ ἐτι μέμ
 η μοι πρὸτι μότερον τῶν νέκταρος διομένω τὸ φίλημα εἶ
 ναι. η. παιδερὰς ὧν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μάνει
 κη, ὡς τὰ χεῖλη προσενηκίμ τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί
 οὕτως ἐκτεθινυμένω. ζ. μὴ μου λοιδοροῦ ὃ γενναία
 τη τοῖς παιδικῶσι. οὐτοσί γὰρ ὁ θινυδρῖος, ὁ βάρβαρος.
 ὁ μαλθακὸς ἠδῖωρ ἢ ποθεινότερος, ὁν βέλομαι δὲ ἐπιεῖν.
 μὴ σε παροξύνω ἐπιπλέω. η. ἔθε καὶ γαμψήσασ αὐτόμ
 ἐμοῦ ἔνεκα. μέμνησο γούμ ὅτι ἀμοι διὰ τὸν δινοχόου τοῦ
 τὸν ἐμπαροινέισ. ζ. ὅνκ. ἀλλὰ τῆ ἠφαισομ ἔδει τῆ σόμ
 υἱὸν δινοχόειν ἡμῖν χαλεπόντα, ἐκ τῆσ καμίνου ἰκοντα.
 ἐτι τῶν σπινθηρῶν ἀνάπλεων, ἄρτι τῆ πυράγραν ἀποσι
 θέμενον. καὶ ἀπὸ ἐκείνων αὐτῶν τῶν λακτύλων λαμβάνει
 ἡμῶσ τῆρ κύλικα. καὶ ἐπισπασαμένωσ φιλήσαι μεταξὺ.
 ὄμ ὀνδ' ἄμ ἢ μήτηρ σὺ ἰδέωσ φιλήσειασ. ὑπὸ τῆσ ἀσβό
 λου καταβαλαμένω τὸ πρόσωπον, ἡδέωσ ταῦτα. ὁν γὰρ
 καὶ παρὰ πολὺ ὁ δινοχόου ἐκείνωσ ἐμπρέπει τῷ συμπο
 σίῳ τῶν θεῶν. ὁ ταινυμῖδης δὲ καταπεμπτέωσ αὐθῖσ ἐσ
 τῆρ ἰδῆμ. καθαρόσ γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλοσ. καὶ ἐπίσασ
 νωσ ὀρέγει τὸ ἔκτομα. καὶ δ' σε λυπέει μάλιστα, ἢ φιλεῖ ἢ
 διομ τοῦ νέκταρος. η. νῦρ ἢ χαλὸσ ὃ ζεῦ ὁ ἠφαισοσ. ἢ
 δι δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάζῖοι τῆσ σῆσ κύλικωσ. ἢ ἀσβόλα με
 σὸσ ἐστῖ. καὶ ναυτίῃσ ὀρέωσ αὐτόμ. ἐξ ὅτῃ τὸμ καλὸμ κομῖ
 τηρ τοῦτομ ἢ ἰδῆ ἀνέθερε. παλαι δὲ ὄνκ ἔωρασ ταῦτα. ὁν
 δ' οἰ σπῆῆρέσ, ὁν δ' ἢ καμίνωσ ἀπέτρεπὸν σε μὴ ἔχει
 νεῖμ παρ' αὐτοῦ. ζ. λυπέισ ὃ ἤρα σε αὐτῆμ. ὁν δὲ μ' ἄλλο

ὁ δὲ καὶ ἰδῆ
 οὐ γὰρ
 ἀπὸ
 ῥοδῶν
 τα μὴ δα
 ἰδῆσ
 ὁμοφῆ
 ἢ δῖωσ
 ὁμοφῆ
 ἢ δῖωσ
 ὁμοφῆ
 ἢ δῖωσ

216

Q 2

luno/adulescentulū sic pulchrū, in^{ter} bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar: Si
igitur cōmittā ipi simul osculari te: nō amplius coque
rereris mihi/prestantius nectare putādo osculū es
se. IV. Pēdiconū s̄t hi s̄mbes. Ego v̄o nō sic infā
na sum: ut labrā admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiuoges generosissimi
mā/pēdiconū. hicce em effoeminatus/barbarus/
mollis, iucundior & desyderabilior. Nolo dicere,
ne te irritē magis. IV. Vtinā & i uxore duxisses ipz
mei causa. Meminero igit/qlit mihi p pocillatorē huc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat, tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo
nentem: & ab illis ipsis digitis recipere
nos calicem: & amplectantēs osculari interea:
quem neq; mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligis
ne exultum faciem. Delectabilia ne hęc: Non enim
& preter multa alia/pocillator hic decorat conui
uiū deorū. Porro ille Gany, vix qntu agēs anū/stati in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq;
fundit pocula: & (qd te male habz i primis) osculat iu
cudius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupit Vul. &
digiti ipius indigni tui calicis: & fuligine ple
nus est: & nausea afficeris vides ipz: exq̄ illū pulchrū
tū hūc Ida educauit. oli v̄o nō r̄spiciebas hęc: ne
q; fauille/neq; caminus abduxerūt te quo minus bi
beres ab ipō. I. tristitia afficis Iuno teipaz, nihil aliq̄.

(tristeris/a

Et mihi exaggeras Cupidinez celotypia mota. Si vo
puero pulchro accipies poculuz: tibi qdē filius tuus po
cilletur: tu vo Ganymedes mihi soli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderit
& rursū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris: Ne timeas. Lugebit em si quis te tritari voluerit:
6 Iunonis & Iouis. IVNO.

fabulans

Ixionem hūc vides lupiē: quibō nā moribō affectū
putas? I. Hominē esse utilem Iuno/ & cōbibonem.
nō em intellexi nōb̄ idignū symposio existere. IV. S3
idignus ē: iūriolus qdē exns. q̄ pp̄t nō āplius itlit. I.

quoniam in
Iunonis

Quid aut cōtumeliē itulit: o3 em (ut puto) & me r̄sci
alid. Etem erubesco dicei ipz: tale ē qd (IV. quid vo
p̄sumpsit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qd cuqz
turpi conatu tētauit. nuqd̄ igit adnexus ē aliq̄ mō: itel
ligo em cuiusmōi turpe sit qd reformidaueris dicere.

quoniam in
Iunonis

IV. Ip̄am me: nō aliā quāpiam lupiē/ lōgo jā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem/ ob quā attēto respiciebat
in me. Idē vo gēmebat et sublachrymabāt. Et si qñ bi
bens tradidit: Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ip̄o bibere. & capiēs osculabāt interea: & ad o
c̄los admouebat: & rursus p̄spectū i me itēdebat. hęc
intelligebā amatoria eē: et m̄lto qdē tpe verecūdabar
ad te: putabāqz cessaturū a furore homi
nē. Postqz vo et s̄zmones ausus est mihi adncere: ego
remittens ip̄m adhuc lachrymantē & volutantem
claudens aures, ne audirem ipsius contus
meliosa supplicātis, accessi tibi dictura. Tu vero ipse

quoniam in
Iunonis
quoniam in
Iunonis

o d + mela. c 2

volūmē Ixion a se sequitur p̄cipit

ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. ἔυγε δικαίφατος ἐπ' ἐ-
 μέ αὐτόν, καὶ μέχρι τῶν ἡρας γάμων τοσοῦτον ἐμεθύσθη
 τοῦ μέταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ
 μετρίου φιλάθροισι, οἳ γε καὶ συμπτώσας αὐτοῦς ἐποίη-
 σάμεθα. συγγνωσοὶ οὐμῖ ἐπίοντες ὄμοιοι κμῖν, καὶ ἰδόν-
 τες οὐράνια κάλλη, καὶ ὄδια οὐποτε εἶδον ἐπι γῆσ', ἐπεθε-
 μισαμ ἀπολαύσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἀλόντες. ὃ δὲ ἔρωσ', βί-
 ασιον τί ἐσι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ κμῶν
 αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοὺ μὲν καὶ πάνυ οὐτόσ γε δεσπότης
 ἐσι. καὶ ἄγχισε. κῆ φέρει τῆσ' ῥινός', φάσιρ, ἔλκωμ. κῆ ἐπῆ
 αὐτῶ ἔνθα ἄμ κῆ γαίσοι. καὶ ἀλλάτῃ ῥαδίωσ' ἐσ' ὄ, τί
 ἄμ κελύση. καὶ ὄλωσ' κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σὺ
 γε. καὶ νῦν τῶ ἰζιόνι ὀδσα καθότι συγγνώμη ἀπονέμεις.
 ἄτε καὶ αὐτόσ μοι χεύσας ποτέ αὐτοῦ τῆν γυνῶνικα, κ' σοι
 τὸν πειρίθρη ἔτεκεμ. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμησαι ἐκείνων εἰ τί
 ἐγὼ ἔπαριζα ἐσ' γῆν καθελθῶν, ἀτὰρ ὀδσα ὄ μοι δοκεῖ περὶ
 τοῦ ἰζιόνος. κολάζειμ μὲν κμδαμῶσ αὐτόν, μὴ δ' ἀπωθεῖν
 τοῦ συμποσίου. σοκοὶ οὐ γὰρ, ἐπει' δ' ἔρα κῆ ὄσ φησ' δοκ-
 ρύει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί ὄ ζεῦ; λέδρα γὰρ κμ-
 τι ὑβρισικόν καὶ σὺ εἶπες. Ζ. οὐδαμῶσ. ἀλλ' εἶδωλον
 ἐκ νεφέλης πλάσάμενοι αὐτῆ σοι ὄμοιον, ἐπειδὴν λυθῆ τὸ
 σαμπῶσιον, κἀκείνοσ ἀγρῦπνῆι, ὄσ τὸ εἰκόσ, ὑπὸ τοῦ ἔ-
 ρωτος, παρακατακλίναςμεν αὐτῶ φέροντες. οὐτῶ γὰρ παύ-
 σαιτο ἀνιώμενοσ, οἰκθεῖσ τετυχημένοι τῆσ' ἐπιθυμίασ. Η.
 ἄπαγε. μὴ ὄρασιρ ἰκοι το τῶν ὑπερ αὐτὸ ἐπιθυμῶν. Ζ.
 ὄ μωσ' ὑπὸ μείνομ ὄ ἡρα. τί γὰρ ἄμ κῆ πάθοισ λεινὸν ἀπο-
 τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλη ὀξίωσ συνέσαι; Η. ἀλλὰ κῆ νε-
 φέλη ἐγὼ εἶναι δοξῶ, κῆ τὸ ἀσχερὸν ἐπ' ἐμέ παίσει δια-

με λιν κ
 17 + 10

2
 αἰ
 2
 2

2
 2
 2
 2

2
 2
 2
 2

3 f. ab
 117

mat. 1. 1. 1.

vide quō pūnias virum. I. Euge sceleratus in me
ipsum / & usq; ad Iunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores: & ultra

modū amatores hoīm: q; qdē & cōbibones ipos feci
mus. vēia digni sūt igr̄ si bibētēs sisia nob̄ egerit: et vide
res celestes p̄chritudies, q̄les nūq; vidēt in tra: desy
deraūerūt frui ip̄is / amore capti. Hic v̄o Cupido vis
olentū quiddā. & nō hoīb; solū imperat: sed et nobis

ipsis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est: & ducit te: & fert naso (ut aiunt) trahēs: & se q̄ris
ipsum quo duxerit te: & imūtaris facile in id quod
iusserit: & prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni cōsacio, ob id veniam tribuis:

q; qdē & ip̄e ad sterio tētaueris oli ip̄ius uxore: q; tibi
Perithoū pepit. I. Adhuc em̄ tu memisti illorū si qd
ego lusi i terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de

Ixione. multare quidē nequaq; ip̄m: neq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̄ esset: eo q; amat: & ut ais lachry
ma & itolerabilia patit. IV. quid lupiē: timui em̄ ne

quid iniurioluz dicas. I. Neq; q;. Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) p̄re a
more: adhibeamus ipsi afferētes. Sic em̄ cel

sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idipz desyderas. I.

Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion colbit. IV. Sed nu
bes ego esse apparebo; & turpitudinē in me faciet p̄

ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει· χθὲς δὲ προσκαλεσά-
 μενος τοὺς ἔρωτα, κατεπαλάσειεν ἐν αὐτοῖς ὄψα· οἱ δ' ὄπισθε ὑ-
 φέλων τῷ πόδε· ἔπειτα μεταξὺ ἕσπαινούμενος, τῆς ἄφροδι-
 τῆς μέρτορ κροτὸρ ἐκλεφε, προσπτυσσόμενος αὐτὸρ ἐπὶ τῆ
 νίκη· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκήπτρομ· εἰ δὲ
 μὴ βαρύτερος ὁ κροανός ἦν, καὶ πολὺ τὸ τυρ εἶχερ, κάκει
 νομ ὑφείλετο· ἢ γοργόρ τινα τὸρ πᾶσι δαφῆσ· Α· οὐ μὲ
 νομ, ἀλλ' ἔτι καὶ μουσικόν· ἢ τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
 ἔχεισ· Α· χελώνη πον νεκρᾶν ἐνρῶν, ὄργανομ ἀπὸ αὐτῆσ ²⁴⁶
 σύνταξις· οὐκ ἔστι· πῆχεισ γὰρ ἐναρμόσασσ καὶ ζυγῶσασ, ἔπειτα ²⁴⁷
 καλόμωσ ἐμπαίζασσ καὶ μογαδίον ὑποθεῖσ, ἢ ἔντεϊνάμε-
 νοσ ἔπτα χορδάσ, μελωδίη πᾶν γλαφυρόμ ὡς ἠφαιστε ἢ
 ἐναρμόνιον, ὡς κάκει αὐτῷ φθονεῖ τὸρ πάλαι κθαρίζειμ
 ἀσκούντα· ἔλεγε δὲ ἢ μᾶλα, ὡς οὐ δὲ μένοι τᾶσ νύκτασ ἐν
 τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίασ ὄψα τοῦ ἀΐδου κατίοι, κλε-
 φορτὶ κάκειθερ δικλαδίη ὑπόπτεροσ δ' ἐσὶ, ἢ γράβδον τι-
 νὰ πεποίκαται θαυμασίωμ τῆρ δύναμιμ· ἢ φυχοαγωγῆ καὶ
 καταγεί το ὑσ νεκρούσ· ἢ ἐγὼ ἐκείνημ ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
 νιον εἶναι· Α· τοιγαροῦμ ἀπέδωκέ σοι τὸρ μισθὸν τῆρ
 πυρᾶγραμ· ἢ ἔνγε ὑπέμνησασ· ὡστε βαδίου μαι ἀπο-
 λητόμενοσ αὐτῆρ, εἰσούσ ὡς φῆσ εὐρεθῆεν ἐμ τῶσ σπαργά-
 νοισ· ⁵ ἠφαισον· καὶ Διός· **ἠφαιστοσ**
 τί με ὡ ζεῦ δέει ποίειμ· ἢ ἦλω γὰρ ὡς ἐκέλευσασ, ἔχωρ ἦν
 πέλεκυρ ὀξύτατορ, εἰ καὶ λίθουσ δέοι μὶα πλὴν ἢ διατε-
 μέην· Ζ· ἔνγε ὡ ἠφαιστε, ἀλλὰ δέειλέ μου τὴν κεφαλὴν
 εἰσάδω κατενεγῶν· ἢ πειρᾶμου εἰ μέμνησ· ἢ πρόσα-
 τε δ' οὐμ τάληθεσ ὁ περ δέεισ σοι γενέσθαι· Ζ· διαίρε-
 θῆναι μοι τὸ κροάνιον· εἰ δὲ ἀπιθῆσισ, ὁ νυῦμ πρώτομ ὄργη

μαρτυρῶσ
 ἀφροδι-
 τῆσ

ἔπειτα
 καὶ
 οὐκ
 ἐστὶν
 ἄλλο
 ἄλλο

ἔπειτα καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἄλλο
 ἔπειτα καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἄλλο
 ἔπειτα καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἄλλο
 ἔπειτα καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἄλλο
 ἔπειτα καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἄλλο

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero lacel
ses Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene
ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsū ob
victoriā: Iouē vero ridentē sceptrū. Si vero
nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il
lud suripuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so
lū/sz iā & musicū. V. Hoc ipz explicare (nū ex ipa
habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/organ
o pegit. cubitus em adaptā/et apponēs maubriū: dein
calamos cōponens/ & fundilyre supponēs & exten
dens septem chordas: canit valde iuaue Vulcane/&
valde cōcīnū: ut & ipē iudicia capiar aln cythara canē
moliens. Dixit v̄o Maia: q̄ necz maneat noctes in
coelo: sed prē sedulitate, usqz ad infernū descendat: fu
raturus q̄piā & illic vicz. Alatus v̄o est. Et virgā q̄n
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ ppt̄ vado re
cepturus ipaz: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in falcid
lis. s. Vulcani. & Iouis. VVLCA.
Quid me o lupiē optz facer? venio em̄ ut iussisti: hñs
securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse
care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tentā me si sanus fuiz: p̄ci
cipe aut̄ decens quodcunqz velis tibi fieri. I. Diuis
de mihi caluariā. Si v̄o inobediēs fueris: nec nūc q̄dez

d (primū ira

tum probabis me. Verū n̄ oportet cedere omni
 ire: necq̄ curare. pereo enim ob parturiginēs
 quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi ne ma-
 lū q̄ppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
 guine: necq̄ per Lucinā, obstetricabi tibi. I. Percu-
 te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
 Inuitus quidē p̄cutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
 q̄d hoc? Puella armata. magnū o lupi malū hūisti i ca-
 pite. merito igi cōcitato animo fueras / tantam in
 cerebri p̄aniculo virginē p̄ducēs: et ip̄az armatā. certe
 exercitiū / nō caput latueras habēs. Hęc ŷo puella tri-
 pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
 debacchat: & q̄d maximū / pulchra valde & adulta fa-
 cta est iā i breui tpe / glaucis oculis. S3 decorat & hoc
 puellā. q̄ pp̄t lupi p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
 mihi ip̄az. I. impossibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
 sp̄ vult manē. Ego q̄dē (q̄d ad me attinet) nihil o tradi
 V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq̄. & nūc ra (co-
 piam ip̄am. I. Si tibi facile id fuerit / fac. verū n̄ noui
 q̄ impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
 Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq̄q̄
 Neptune. N. Verū n̄ p̄nūcia ip̄i. M. Ne cōturba-
 aio. intempestiuū em̄ est. q̄ pp̄t nō videris eū in p̄sen-
 ti. N. Nūq̄d cū Iunōe coit? M. Nō. s3 aliud q̄ppiā
 est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Necq̄ hoc.
 s3 molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
 hoc est q̄d ais. M. Erubesco dicere: tale est.

ροζυνοι
-fj sey
to pl. 2
- 3 Gj
LP fite
-fj sey
fou-
6 vom
- mider
6 vom
in p. 16
ebius. 11
no - a. 17
f. 18
- 19
- 11. 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47
- 48
- 49
- 50
- 51
- 52
- 53
- 54
- 55
- 56
- 57
- 58
- 59
- 60
- 61
- 62
- 63
- 64
- 65
- 66
- 67
- 68
- 69
- 70
- 71
- 72
- 73
- 74
- 75
- 76
- 77
- 78
- 79
- 80
- 81
- 82
- 83
- 84
- 85
- 86
- 87
- 88
- 89
- 90
- 91
- 92
- 93
- 94
- 95
- 96
- 97
- 98
- 99
- 100

π· ἀλλ' οὐ χρὴ πρόσ ἐμὲ θείουγε οὐτα· Ε· τέτοκερ ἀρτί·
ωσ ὡ πόσειδου· π· ἄπαγε, τέτοκερ ἐκείνοσ ζὲκ τίνουσ ζὸν
κοῦν ἐλελυθεη ἡμῶσ ἀνδρῶν μοσ ὦρ· ἀλλ' οὐδὲ ἔπεσῆμαι·
νεμ αὐτῶ ἢ γαστῆρ οὐκορτινα· Ε· εὐ λέγεισ· οὐ γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἔμβρυον· π· ὀίδα· ἐκ τῆσ κεφαλῆσ ἔτεκερ αὐθισ,
ὡσπερ τὴν Ἀθηνῶν· τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· Ε· οὐκ,
ἀλλ' ἐρ τῶ μηρῶ ἐκίει τὸ ἐκ τῆσ σεμέλωσ βρέφοσ· π· εὐγε
ὁ γενναίωσ ὡσ ὀ'λοσ ἡμῖν κνοφρῆι, καὶ πανταχῶθι τοῦ σῶ
ματοσ· ἀλλὰ τίσ ἢ σεμέλῃ ἐσίμ· Ε· οὐβαία, τῶν καδ
μου θυγατέρων μία· ταῦτη συνελθῶν ἐγκύμονα ἐποίησεμ·
π· ἔϊτα ἔτεκερ ὡ ἔρμη αὐτ' ἐκείνοσ· Ε· καὶ μαλλὰ εἶ καὶ
παράδοξον εἶναι· σοι λακίει, τὴν μὲν γὰρ σεμέλῃ ὑπελ·
δοῦσα ἢ ἢρα, ὀίθα δὲ ὡσ ζηλότυσοσ ἐσί, παιδεὶ αὐτῆσ
παρὰ τοῦ Δίοσ, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἠκίει παρ'
αὐτῆν· ὡσ δ' ἐπίσθη καὶ, ἤλερ ἔχωρ καὶ τὸν κεραυνὸν, ἀνε
φλέγη ὁ ὄροφοσ· ἢ ἢ σεμέλῃ μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός· ἐμε δὲ κελύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆσ γυναικόσ
ἀνακαμίσαι ἀτελέσ ἐτι αὐτῶ τὸ ἔμβρυον ἑπτα μινιῶιον·
καὶ ἔπει δὴ ἐποίησα, διελῶν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθωσιν·
ὡσ ἀ ποτελεσθῆν, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῶ κ' δὴ μινι ἐξέτα·
κερ αὐτὸ, ἢ μαλακῶσ ἀπὸ τῶν ὡδίνων ἔχει· π· νῦν οὐν
τοῦ τὸ βρέφοσ ἐσίμ· Ε· ἐσ τὴν νύσσαν ἀποκομίσασ πο
ρέδωκα τῆσ νύμφαισ ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἔπνομοσ·
δέντα· π· οὐκ οὐμ ἀμφοτέρα τῶ Διονύσου τοῦτου καὶ μι
τῆρ καὶ πατῆρ ὀδὲ ἔστιμ· Ε· ἔοικερ· ἀπειμίδ' οὐμ ὕδωρ
αὐτῶ πρόσ τὸ τραῦμα ὀίσωμ, ἢ τ' ἄλλα ποιῶσω ὡσ ἀμ
νομίζηται ὡσπερ λεχῶι·

... 1. 4.

... in diebus ...
... diebus ...
... diebus ...
... diebus ...

ὃ Ἡλιε μὴ ἐλάσῃσθι μέρομ, ὃ Ζεὺσ φησὶ, μὴ δὲ ἀύριον, μὴ
 δ' ἐστρίτηρ ἡμέραμ, ἀλλ' ἔνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τίς ἔστω νύξ μακρά· ὥστε λνέτωσαμ μὲν δι ὥραι αὐθις
 τοὺσ ἴππουσ· σὺ δὲ σβέσουμ τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαινε διὰ μα
 κροῦ σεαυτὸμ· ἢ· καὶνὰ ταῦτα ὃ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἢ
 κεισ παραγγέλωμ· ἀλλὰ μὴ παρβαίνειμ τὶ ἔδοξα ἐμ τῶ
 δρόμῳ, καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὄρων· ἢ ἄτά μοι ἀχθεταί, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαιμ τῆσ ἡμέρασ ποιῆσαι διέγνωκεμ·
 Ε· ὀνδ' ἐμ τοιοῦτον· ὀν δ' ἐσ' αἰ τοῦτο ἔσται· Δεῖται δὲ τὶ
 νῦν ἀντόσ ἐπιμικεστέραμ γενέσθαι δι τὴν νύκτα· ἢ· ποῦ
 δὲ καὶ ἐστίν· ἢ πόδεμ ἐξεπέμφθησ ἀγγέλωμ ταῦτά μοι·
 Ε· ἐκ βοιωτίας ὃ Ἡλιε παρὰ τῆσ Ἀμφιτρύωνοσ γυναικόσ·
 ἢ σύνεστιμ Ἑρῶμ ἀντήσ· ἢ· εἴτα ὀνχ' ἱκανὴ νύξ μία· Ε·
 ὀνδαμῶσ· τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆσ ὀμιλίασ ταύτησ
 μέγαμ καὶ πολυάθλομ θεῶμ· τοῦτομ δὲ ἐμ μιᾷ νυκτὶ ἄπο
 τελεσθῆναι ἀδύνατομ· ἢ· ἀλλὰ τελεσιουργέτω μὲν ἄγα
 θὴ τύχη· ταῦτα δ' ὄνμ ὃ Ἑρμῆ ὀνμ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου·
 ἀντοὶ γάρ ἡμεῖσ ἐσ' μὲν, ὀνδ' ἀπολιπὸμ ἄρ τὸμ ὀυρανὸμ ἐμ οὐβαίσ
 ἐκοιμᾶτο· ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦμ ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ
 τρομ τὸ ἀντήσ ἀνάλογον τῶισ ὥραισ· ζένορ δὲ ἢ παρηλ
 λαγμένον ὀνδ' ἐμ, ὀνδ' ἄμ ἐκοινῶνησε ἴποτε ἐκείνοσ θνητῆ γυ
 ναικί· νῦν δὲ Δυστίνου ἔνεκα χρεὶ ἀνεσφάθαι τὰ πάντα
 καὶ ἀκαμπεσέρσο μὲν γενέσθαι τοὺσ ἴππουσ ὑπὸ τῆσ ἄρ
 γίασ· Δυσσορομ δὲ τὴν ὀδὸμ· ἀτριβῆ μὲν οὔσαμ ἐξῆσ ἔρι
 ὶν ἡμερῶν· τοὺσ δ' ἀνθρώπουσ ἀθλίωσ ἐν σκοτεινῶ διαβέ
 οῦμ· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸσ ἐρώτων, καὶ καθεδούν

καὶ
1α

Δο
42
Β.α
22
21
22

70 νακε 8

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iu pit, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quā prop̄t dissoluent horę rursus equos. Tu ꝑo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̄m. P. Noua hęc Mercuri/& aliena venis annūcians. Verę nec transgredi quippiā visus suz i cursu: extracę agitare montes. Dein̄ mihi indignat: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut̄ ꝑppiaz nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi

vero est? vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boētia Phœbe/ab Amphitryonis uxore:

cū q̄ coit: amās ip̄az. P. dein̄ nō sufficit nox una: M.

Nequaq; gigni em̄ quendā optet ex conuictu hoc,

magnū & bellicosum deū. hūc igit̄ in una nocte per-

fici impossibile est. P. Igitur perficiatur bo-

na fortuna. Hęc ꝑo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni:

ipsi em̄ nos eramus tunc. neq; adulter ille a

Rhea erat: neq; relinquens cœlum/in Thebis

dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ꝑo s3m men-

surā ip̄ius p̄portionabil̄ horis. p̄grinū porro aut erra-

bundū nihil. neq; cōm ūicauit aliqñ ille se mortali mu-

lieri. Nūc ꝑo infelicitis mulieris cā optz subuertere oīa:

& inflexuosos quidem fieri equos p̄ꝑo

cio. Difficile iter, inuiū quippe exns a tri-

bus diebus, homines aut̄ misere in caligine viues-

re, taliter ipsi fruētur louis amoribus: & dormi-

ent:

*Am
rg
m
yfo
p
yfo*

*Alb
m
3*

g

*Intelligi vpon. san
orig
G
R
sed cel. v
fla
son. vpon
saurij f
alio min op*

περιμένοντες ἔσσι' ἄμ' ἐκείνοσ' ἀπὸ τ' ἐλέσχη τὸν ἀδελφὴν ὄμ
λέγεισ' ὑπὸ μοιρῶν τῶν ζόφω. Ε. σιώπα ὦ ἦλιε, μή τι
κοιῶν ἀπολαύσῃσ' τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγεῶν, κάμεινοισ' ἄσπερ ὁ
Ζεὺς ἀπέσειλε. τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνδρῶπ' αὖτ' ὡσ' ἀγνωσίωσι μοιρῶν δύτω
τὴν νύκτα γεγαυμμένῃ.

Ἰα' Ἀφροδίτησ' καὶ σελήνησ'. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

τί τοῦτα ὦ σελήνη φασί' ποιῆν σε ὅσσοι' ἄμ' κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἴσταναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαμ' ἐς τὸν
ἔνδ' ἠμίωνα κατεύθοντα ὑπαίθριον ἄτε κινηγέτην ὄντα ἐνίο
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσο' τῆσ' ὁδοῦ. Σ.

ἔρωτά ὦ Ἀφροδίτῃ τὸν σοῦν υἱόν, ὅσ' μοὶ τούτων αἰτίοσ'.

Α. ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστήσ' ἔστιν ἔμ' εὖ γούρ' αὐτοῦ τὴν μητέρα.

οἷα δέδρακεν ὅσ'τι μὲν ἐσ' τὴν ἴδην κατὰ γων ἄγκισθ' ἔ

νεκα τοῦ ἰλιέωσ', ὅσ'τι δ' ἐσ' τὴν λιβάνου ἐπὶ τὸ ἀσσύριον

ἐκείνο μειράνιον, ὃ καὶ τῆ' περσεφάτῃ ἐπετέρασον ποίησασ'.

ἔξ ἡμισείασ' ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλὰ μὲν

ἠπειλήσα, εἰ μὴ παύσῃσ' αὖτ' αὐτὰ ποιῶν, κλάσειν μὲν

αὐτοῦ τὰ πόζα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ

πτερὰ ἥδη δὲ ἢ πληγὰσ' αὐτῶ ἐνέτεινα εἰσ' τὰσ' πυγὰσ' τῶν

σανδαλῶν. ὃ δὲ ὄνῃ ὄϊδ' ὄπωσ' τὸ παραντίκα δεδιώσ' ἢ

ἰκετεύων, μετ' ὀλίγου ἐπιλέλῃσαι ἅπαντων. Ἀτὰρ εἰπέ μοι

καλὸσ' ὃ ἐνδ' ἠμίων ἐσίν. ὅσ' ἐνταραμύθητον γὰρ ὄτω τὸ δει

νόμ. Σ. ἔμοι μὲν καὶ πᾶν καλὸσ' ὦ Ἀφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ

μάλιστα ὄταν ἐπιβαλλόμενοσ' ἐπὶ τῆσ' πέτρασ' τὴν χλο

μύδα καθεύδῃ, τῆ' λαὶ ἅ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἦσ' ἐκ τῆσ' χει

ρὸσ' ὑποσ' ῥέοντα, ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐσ' τὸ ἄνω

romp.
via m...
piz...
...
Ponia.
de stabo...

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne quod
malū consequaris verbis. Ego vero ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupit̄ p̄stituit. Illā quę ociū p̄ducere: hūc vero Somnū
non demittere homines. ut ignorent longam adeo
noctem factam.

11 Venus. & Luna: VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad

1° Endymionē dormientē sub diuō tanq̄ venatorē. in *Endymio*
dum vero & descendere ad ip̄m ex media via. L. *in p̄ h̄*

Interroga Venus tuū filium: qui mihi horū causa est. *quē*

2° V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.

3° Qualia fecit: Nup̄ quē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper vero in Libanum ad assyrium

4° illum adoleſcētulū: quē & Proserpineꝝ amabilē faciēs/
5° ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropter sepenūero

6° minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē quē
7° ip̄ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &

8° alas. Nunc quidē & plagas ip̄i intulī ad nates
9° sandalijs. verūt̄n̄ non noui: quo pacto statim timēs &

10° supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
11° pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̄ hoc est ido

12° neum. L. Mihi quē valde pulcher, Venus videt: &
13° maxime quādo deiectus in saxū, super chla

14° midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex mas

15° nu decedentes: dextra vero circa caput superius
16° *Endymion nō ē ih. lēa p̄d.*

ἐπικεκλασμένη ἐπὶ πρέπη τῷ προσώπῳ περικεμένη· ὁ δὲ θῆρ
 τοῦ ὑπνοῦ λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ὅσον
 μα· τότε τοίνυν ἐγὼ ἀφοφῆτι κατιούσα, ἐπ' ἀνρω τῶν δια
 κτύλων βεβηκίυια, ὡς ἄν μὴ ἀνεγρόμενος ἀκταραχθεῖν, οἷσ
 θατί ἄν δῦμ σοι λέγοιμι τὰ μεταταύτα· πλήρ' ἀπόδλνμαί
 γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος· **ιβ'** Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ· **α·**
 ὧ τέκνον ἔρωσ, δ' ῥα δῖα ποιῆεις, ὄν τ' ἐν τῇ γῆ λέγω ὀπό
 σα τοῦσ ἀνθρώπους ἀναστῆθεις καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ἄλλη
 λωμ ἐργάζεσθαι, ἄλλὰ ἢ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅσ τὸν μὲν Δί
 α πολὺ μορφορ ἐπιδεικνύεις, ἀλλά ττῶν ἐσ' ὅτ' ἄν σοι ἐπι
 τοῦ καιροῦ δόκη· τῆσ Ἑλληνικῆ δὲ καθαίρεισ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
 τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῆ κλυμένη βραδύνειν ἐν ὄτε ἀναγκά
 ρεισ, ἐπιληλωμένον τῆσ ἰσπασίαισ· ἃ μὲν γὰρ ἐσ' ἐβλε τῆν
 μητέρα ὑβρίζεισ θαρ' ῥῶν ποιῆεις· ἄλλὰ σὺ ὄ τολμηρότατε,
 καὶ τῆρ ῥεῖν' αὐτῆρ γράυνησ καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν
 ἀνέπεισασ παιδεραστέην, καὶ τὸ φρύγιον μειράκιον ἐκεί
 νο ποθέην· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηεν ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευζαμένη
 τόνσ λέοντασ παραλαβοῦσα, καὶ τόνσ κορύβαντασ, ἅτε
 μαινοῦσ καὶ αὐτοῦσ ὄντασ, ἄνω καὶ κάτω τῆρ Ἰδῆν περι
 πολουσίμῃ μὲν ὀλολύχασα ἐπὶ τῷ Ἄττη· δι κορύβαντεσ δὲ
 ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυρ· ὁ δὲ ἀνεῖσ τῆρ κέ
 κμηῖεται μὲμνηὸσ διὰ τῶν ὀρων· ὁ δὲ ἀνλεί τῷ κέρατι· ὁ
 δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαίνῳ, ἢ ἐπικτυσεῖ τῷ κυμβάλῳ·
 ἢ ὄλωσ θόρυβοσ ἢ μανία τὰ ἐν τῇ Ἰδῆ· ἅπαντα ἐσί· δέδναι
 τοίνου ἅπαντα· δέδναι τὸ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σέ κοκόν τε
 κοῦσα, μὴ ἄπομανεῖσ ἄποτε ἢ ῥεῖα, ἢ ἢ μὸλλον ἔτι ἐν αὐτῆ
 ὄυσα, κελεύσῃ τοῦσ κορύβαντασ, συλλκβόντασ σε διασ
 πάσασθαι, ἢ τῶισ λέεσι παραβαλεῖμ· ταῦτα δέδναι, κί
 α δυνεῖσ αὐτά σε ὀρῶσα·

admota / decorē adfert faciei adiacens . Hic vero præ
somnia solutus, spirat ambrosium anhelu
tū. tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs / i sumis pedū ar
ticulis incedens, ut ne exurgens excitatus turbareē. no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hæc : Verę pereo
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seipos / vel inuicem in ali
os mutuo facere: sed & ea quę in celo. qui ip̃m qdē lo
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcunc; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e celo.

Solem ꝑo apud Clymenā morari interdum co
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē contumelijs expiris fidēs facis. S; tu o audacissime,

& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerafcere: & troianū adulescentem il

lum depire. Et nūc illa ifaniuit prop̃ te: iugūq; iponēs
leonibus / assumens & Corybantes, tanq;

furiosos & ip̃os existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt. Hęc qdē pdita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co
mam / fert̃ insanus per montes. alius canit cornu.

alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo.

estq; oīno tumfusus et vesania eorū q̃ i Ida s̃t oīz. timeo
igitur oīa. Timeo & hoc ip̃m, quę magnū te malū pes
peri: ne resipiscens aliqñ Rhea / vel magis adhuc i ip̃o
furore psistēs / i peret Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere: vel leonibus obijcere. Hęc timeo: peri

*Filius o.
Corybantibus.
Anno p.
Corybantibus.
Cymbalo.
D. fili.
Anno p.
Corybantibus.
Cymbalo.
D. fili.
Anno p.
Corybantibus.
Cymbalo.
D. fili.*

Ε. Θάρ' ῥα μήτηρ· ἔπει καὶ τοῖσι λέγουσιν αὐτοῖσι ἦν Ζηνὴ
θῆσ' εἰμί· καὶ πολλάκις ἔπαναβάσ' ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆσ'
κόμησ' λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτούσ'· δι δὲ σαίνουσί με· καὶ
τῆν χεῖρα δεχόμενοι ἔσ' τὸ σῶμα, περιλιχμισάμενοι ἄπο
διδασί μοι· αὐτὴ μὲν γάρ ἢ ῥέα πότε ἄν ἐκείμ' σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἔμε· ὁ ληοῦσα ἐν τῶ Ἄττι· καὶ τοι τί ἐγὼ ἀνυ
κῶ, δεικνύσ' τὰ καλὰ οἷα ἔστιν· ὁ ὑμεῖσι δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοίνου ἔμέ αἰτιῶσθε τούτων· ἢ θέλεισ' σὺ δὲ μή
τερ, αὐτὴ μὲν κέτι ἔρῃ μῖτε σέ τοῦ Ἄρεος, μῖτ' ἐκείνου σου·
Α· ὡσ' δεινὸσ' εἶ καὶ κρατέισ' ἀπαύτων· ἀλλὰ μεμνήσῃ με·
ποτε τῶν λόγων·

ΤΥ· Διός· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέουσ'· Ζεὺς
παύσασθε δὲ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλειε ἐρίζουτεσ' παρὸς ἄλ
ληλοσ' ὡσπερ ἄνθρωποι· ἄπρετὴ γάρ ταῦτα ἢ ἄλλοξια τοῦ
συμποσίου τῶν θεῶν· ἢ ἄλλὰ ἐθέλεισ' ὦ Ζεῦ τῆτονί φαρ
μακία προκατακλίνεσθαί μου· Α· νῆ Δία, ἢ ὀμείνων
γάρ εἰμί· ἢ κατὰ τί ὦ ἔμβρόντηε· ἢ Διότι σε δὲ Ζεῦσ'
ἐκεραύνωσεν ἄ μὴ θέμισ' ποιοῦντα· ὡν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
θισ' ἀθανασίασ' μετέλιφασ'· Α· ἐπιλέησαι γάρ καὶ σὺ
Ἡρακλεεσ' ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείσ', ὅτι μοι δνειδίξεις τὸ
πῦρ· ἢ ὕπερ ἴσα καὶ ὁμοια βεβιώται ἡμῖν· ὅσ' Διός
μὲν ἦσ' εἰμί, τοσαῦτα δὲ πεπώνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἄνθρώπωνσ' ὑβρισάσ' τιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μεν
ἴσωσ' ἀνθρώποισ' χρησίμος ἔπιθ' ἴσιμ' φαρμάκων, ἀνδρῶ
δεσ' δὲ οὐδ' ἐν ἐπι δειγμένονσ'· Α· εὔ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθεσ' ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόρῃν διεφθαρμένονσ' τῶ σῶματι τοῦ χιτῶνος, ἢ με

C. Confide mater. qm̄ & leonibus ip̄is iam familia
ris sum: & sepe numero incendēs super terga/ &
iubis apphēsis, eq̄tis ritu agito illos. hi v̄o blādiūt mi
manū accipientes in os/ circūlābentes red (hi: &
dunt ille sam mihi. Ipsi aut Rheg quādo vacauerit
ut feraī in me? q̄ tota est in Atte. Atq̄ quid ego iniu
rior demōstrās pulchra q̄lia s̄? Vos v̄o nō appetite
pulchra. Ne igit me accusate de his. Vel vis tu o mas
ter/ ne amplius amet te Mars: neq̄ illum tu?

V. q̄ puicax es, & victor oīm. S3 memieris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI.

Cessate o AEsculapi & Hercules/certantes mus
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̄ hęc & aliena s̄ a
conuiuio Deorū. H. S3 vis Iupiter/huncce incan

tatorem preponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̄ qd̄ stupide: aut quāobrē te Iupit̄

fulmine afflauit/ nefas omittētē. Nūc v̄o s3m miāz rur
sum imortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu

Hercules/ q̄ in Oeta cōbustus es: qui mihi impropas
ignē. H. Nō igit q̄li s̄iicq̄ rōne viuūt nobis. qm̄ ego

7 filius sum: tanta v̄o laboraui cōsumens vi (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru
ciās. at tu radicū icisor es & circulator: egrotātibz qd̄

26 forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viris
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̄ tuas

inustiones curauī: quādo nuper ascendisti semiustus
utrinq̄: corruptus corpe/ vesteq̄: & uls

utrinq̄: corruptus corpe/ vesteq̄: & uls

τὰ τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἶ ραὶ μὴ ἐμ' ἄλλο, οὕτε ἐλαοῦ
 λανσα ὡς περ σὺ· οὐ τε ἐξαινομ ἔρια ἐμ λυδία πορφυρίδα ἐν
 δέδνηκός, καὶ παϊόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφάλως χρυσῶ σαμ
 δάλω· ἀλλ' οὐ δὲ μελαγχολήσασ ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
 τὴν γυναῖκα· **Ε**· εἰ μὴ παύσῃ λαιδοροῦ μενός μοι, ἀπὶ
 κα μάλα εἶση, ὥσ' οὐ πολὺ σε ὀρήσει ἡ ἄθανασία· ἔπει ἄρα
 μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥσε μὴ δέ τῃ
 παιήονα ἰάσασθαι σε τὸ κρανίον συντριβέμετα· **Ζ**· παύ
 σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ἑνουσίαν, ἢ
 ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμῶσ' τοῦσ' συμποσίου· καὶ
 τοι ἔνυγνωμ ὧ ἤρακλεσ' ἑροκατακλιθέσθαι σου τὸν ἄσ
 κλησιδὸν, ἄτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα·

ἰδ' Ἑρμού· καὶ Ἀπολλωνος· **ΕΡΜΗΣ**

τί σκυθροπός εἶ ὧ Ἀπολλομ· **Α**· ὅτι ὧ Ἑρμῆ λυστυ
 χῶ ἐρτῶσι ἐρωτικῶσι· **Ε**· ἄξιον μὲν λυπησ τὸ τοιοῦτον·
 σὺ δὲ τί λυστυχεῖσ ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφην σελυτῆε ἔτις
Α· ὀνδαμῶσ, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν λάκωνα τὸν οἰ
 βάλον· **Ε**· τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ γάμινδός· **Α**· ἢ μά
 λα· **Ε**· πρόσ τίμος ὧ Ἀπολλομ ἢ τίς οὕτως ἀνέραςοσ
 ἦν, ὥσ' ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μεϊράκειον· **Α**· ἀν
 τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· **Ε**· οὐκοῦν ἐμάμης ὧ Ἀπολλομ· **Α**· οὐκ,
 ἀλλὰ λυστύχημά τί ἀκούσιον ἐγένετο· **Ε**· πῶσ' ἐθέλω
 γὰρ ἀκούσαι τὸν λόγον· **Α**· λίσκνευμ ἐμάμθανε, καὶ κῶ
 συνελίσκνεμον ἀντῶ· ὅ δὲ κάμιστα ἀνέμον ἀπολλούμενος
 ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ ἀντὸσ ἀμελοῦμενος, δὲ
 καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀμέρ' ῥίψα, ὡς περ
 εἰώθαμεν, τὸν λίσκον, ἐσ τὸ ἄνω ὅ δὲ ἀπὸ τοῦ ταύγέτου
 καταπνεύσασ' ἐπὶ κεφαλῆν τῶ παιδὶ ἐνέσεισε

ε. μ. μ.
 23. απίς
 6

Omnia sunt in laetitia per se. vide dicitur

tra hec igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non seruis ab o
ui quemadmodum tu: neque deduxi lanas in lydia purpura

dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre
pida. Sed neque infans inter feci liberos &

uxore. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies/ quod non multum te iuuabit immortalitas. quoniam coa

ptans te iaculabor in caput e caelo: quapropter neque
medicina Deorum sanare te poterit/ caluicium coterentem.

fate aio: & non turbate nobis conuentum. vel (I. Cels
utrosque remittam vos a conuiuio. Verum

ten iusta est sententia Hercules/ ante te recubere AES
culapium: qui & prius mortem obi erit.

12 Mercurius. & Apollo. **MERC V.**
Quare moestus es Apollo? A. Quoniam Mercuri/ ifoelix

sum in amatorijs. M. Digne quidem luges tale
Tu vero quod ifoelix es? Nun hoc de Daphne te molestat

A. neque quod: sed amatum lugeo Laconem filium Oe
bali. M. num mortuus est die mihi hyacintus? A. Et ma

xime. M. A quo o Apollo? vel quod sic inamabilis
erat: ut inficeret pulchrum illum adolescentem potuerit? A. mei

ipius est opus. M. Igitur sanus fuisti Apollo. A. Non:
sed infelicitas quodam inuita accidit. M. quod pacto? volo

em audire rationem. A. Disco ludere discibat: & ego
colludebam ei. hic vero pessimus ventor: per dendus

sephyrus: quando quidem diu ab hyacintho neglectus fuerat:
non sustinens eius superbia: me in sublime iaculante (quod ad

affolemus) disci: hic a Taygeto
flans/ in caput puero intulit

Altra designat se in publico in logis in morte

φέρω αὐτὸν ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἵμα τε ῥυῖναι πορ
λῦ, ἢ τὸν παῖδα εὐθύσ ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μερ ζέ
φυρον ἀντίκα ἡμναμίμη κατατοξεύσας, φεύγοντι, ἐπισπά
μενος ἄχρι τοῦ ὄρουσ· τῷ παιδί δέ και τάφορ ἔχασάμην
ἐν Ἀμύκλαισ ὄψου ὁ Δίσκοσ αὐτὸν κατέβαλε· και ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἀνδρὸσ ἀναδούναι τῆρ γῆρ ἐποίησα κῆρισον ὡ
ἔρμη, και ἔναυδέστατορ ἀνθέωρ ἀπάντωρ, ἐτί και γραίε
ματα ἔχωρ ἐπαιάλλοντα τῷ νεκρῷ· ἄρασοι ἀλόγωσ λελυ
πῆσθαι δοκῶ· Ε· και ὡ Ἄπολλορ· ἡδεις γάρ θνητὸν πε
σοικμένοσ τὸν ἐρώμεωρ· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντοσ·

ΙΕ' ἔρμου· ἢ Ἄπολλοσ· ἔρμησ

τὸ δὲ ναί χωλὸρ αὐτὸν ὄντα ἔφαισον, και τέχνηρ ἔχον
τα βάνασορ ὡ Ἄπολλορ, τὰσ καλλίστασ γεγαμμέναι
τῆρ τε ἀφροδίτῃρ, και τῆρ χάριμ· Α· ἐνσοτμίατισ ὡ ἔρ
μη· πληρ ἐκείνωρ ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι σινούσασ
αὐτῷ, και μάλισα ὅταμ ὄρωσιν ἰδρωτί ῥέόμενον, εἰσ τῆρ
καμίνον ἐπικευφότα, πολλῆρ αἰθάληρ ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, και ὄμωσ τοιοῦτορ ὄντα αὐτὸν περιβάλλουσί τε,
και φιλοῦσι, και σνγκατεύδουσι· Ε· τοῦτο και αὐτὸσ
ἀγανακτῷ, και τῷ ἠφαίσω φθονῷ· σὺ δέ κόμα ὡ Ἄπολ
λορ, και κηθαρίζε, και μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κ' ἄγω
ἐπὶ τῆ ἐνεξία ἢ τῆ λύρα· εἴτα ἐπειδάρη κημῶσθαι δέοι μό
νοι καθεδήσομερ· Α· ἐγὼ δέ ἢ ἄλλωσ ἀναφροδίτῶσ εἰμί
εἰσ τὰ ἐρωτῆκά, και δύο γούρ ὄνοσ μάλιστα ὑπερηγάπισα
τῆρ Δάφνηρ ἢ τοῦ Ἰάκινθορ, ἢ μὲν ἀποδιδράσκει με και
μισοῖ· ὡσε εἴλετο ζύλορ γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ σννεῖναι·
ὁ δέ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο· και ὑῦρ ἄντ' ἐκείνωρ σφαί
νονοσ ἔχω· Ε· ἐγὼ δέ ἢ ἄν ποτέ τῆρ ἀφροδίτῃρ· ἀλλ' ὄν

Coq. vol. in pro Airlas filanis

ferens ipm. quapropt a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ipm quidē Zee-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē pe-
seqns usq; ad mōtē. Puero ꝑo & sepulchrū tumulauī
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a
sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūqd tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. pfecto Ap. nō. videbas em morte
fectū quē amabas. q̄pp̄ ne idignare ob mortuū. (af
15 Mercurij. & Apollinis. **MERC V.**

*vide b. g
2 colā
p̄p̄p̄m
L. 1. con*

Hoc ꝑo, & claudū ipm exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Foelicitas quēdā Mer-
curi. Verē illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu ꝑo comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenj & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q̄
li dormiēus. A. Ego ꝑo & aliogn mie (cubare o3 so
circa amatoria: & e duobz q̄s maxie a (venerus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quapropt elegit lignū fieri magis q̄ mecū coire.
hic ꝑo disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego ꝑo iā aliquādo Venerē. S; non

*Liany 3.
vulcano d
nihil v
in abo v
in lunno
in. q̄
Liany inf
in Agro
ab vici
ab vici
spiritus p
glor r
in ab
vici fob
vici fob*

ipos ak. gōv u a djo n d. ab. vij. d. d. d.

χρῆ ἀνχέιμ Δ· οἶδα· καὶ τὸν ἐρμαφρόδιτον ἐκ σου λέγε-
 ται τετόκονοι· πλήρ ἐκεῖνομοι εἰπέ εἰτί οἶσθα, πῶς ὄν ζη-
 λουτῶεἰ ἢ ἀφροδίτη τῆμ χάριμ, ἢ χάρις ταύτημ· Ε· ὅτι ὅ-
 ἄ πολλοι ἐκείνη μερ ἀντῶ ἐμ τῆ ἀβιμω σῦνεστῖρ, ἢ δὲ ἀ-
 φροδίτη ἐμ τῶ ὄυρανῶ, ἄλλωστε περὶ τὸν ἄρημ ἔχει τα πο-
 λά, κ' ἀκείνη ἐρῶ ὡσε ὀλίγον ἀντῆ τοῦ χαλκένος τούτμ μέλει·
 Α· ἢ ταῦτα οἶει τῆμ ηφαιστομ εἰδέναι; Ε· ὀδιδεμ· ἀλλὰ τί-
 ἄμ δράσαι δύναιτο; γενναῖομ ὄρῶν νεανίαν καὶ στρατιῶ-
 την ἀντῆμ· ὅστε τε τῆμ ἡσυχίαν ἄγει· πλήρ ἀπειλεῖγε δεσ-
 μάτινα ἐπιμηχανήσασθαι ἀντῶισ καὶ συλλήψεσθαι, σα-
 γηνεύσασ ἐπὶ τῆσ ἐννῆσ· Α· οὐκ οἶδα· ἐνζαίμην δ' ἄμ
 ἀντῶσ ὀζωλκθισόμενος εἶναι·

15 ἠ'ρασ· καὶ λητοῦσ· ΗΡΑ·

καλὰ μερ γὰρ ὅ λητοῖ ἢ τὰ τέκνα ἔτεκτεσ τῶ Δί· Α·
 ὄν πᾶσι ὅ ηρα τοιούτοσ τίκτειμ δύναμέδα δῖος δ' ἠ'φαι-
 σῶσ ἐσιμ· Η· ἀλλ' ὄυτοσ μερ ὀ κωλόσ, ὄ μωσ χρῆσιμῶσ
 γε ἐσι, τεχνίτησ ἄμ ἄριστοσ, ἢ κατοικειόσ μιν κη μῖρ τῆμ
 ἐυρανόμ, ἢ τῆμ ἀφροδίτημ ἔγκμε, ἢ τὸ σσωνδάζεται πῶσα
 ἀντῆσ· δι δὲ σοὶ παῖδεσ, ἢ μερ ἀτῶν ἀρ' ῥενική πέρα τοῦ
 μέτρομ, καὶ ὄρειοσ, ἢ τὸ τελευτῶιομ ἐσ τῆμ σκνδίαμ ἀπελ-
 θούσα, πάντεσ ἴσασιμ δῖα ἐσθίει ξεροκτονούσα· ἢ μιμον·
 μέμν τοιούσ σκῦθασ ἀντῶσ ἀνδρωποφάγασ ὄντασ· ὀ δ' ἄ-
 ποδλομ πρῶσσοῖεἰται μεν πάντα εἰδέναι, ἢ τοζεύειμ, ἢ κη-
 θαρίζειμ, ἢ ἰατρὸσ εἶναι, ἢ μαντεύεσθαι, ἢ κατασσάμε-
 νοσ ἐργασῆρια τῆσ μαντικῆσ· τὸ μερ ἐμ δελφῶισ, τὸ δ' ἐμ
 κλάρω, ἢ ἐμ διδύμοισ, ἐξαπατῶ χρωμένῶσ ἀντῶ λοζᾶ ἢ
 ἐσομφοτερίζοντα, πρῶσ ἐκάτερομ τῆσ ἐρωπῆσῶσ ἀποκρί-
 νόμενοσ, ὡσ οὐκ ἴσθου εἶναι τὸ σφάλμα, ἢ πολυτέμ μεμ-

*De...
 25 7/10*

*... ἀπο τοῦ τοιοῦτ· πολλοὶ γὰρ δι ἀνόητοι ἢ
 ...*

Q. I. L. 9. 17. 4

opz gliari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verz hoc mihi refer/si qd nosti: quō nō se
lotypia psequit Venus Gram/vl Gā hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterqz cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. qpropz parz ipm fabrū curat.

A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
facere queat: generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoqz quietē agit. Verz minat quidem vin-
cula quędā se fabricaturū ipsis & comprehēsurz/cit
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē vō
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Lorona

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusqz est circa
ipaz. Pořo. tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ipis viriſ ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt quālia comedit hospitū inſectrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comeſtores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq̄/ & (vō i
quę in utrāqz pte referri possūt/ ad utrūqz q̄litis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicātur quidem

Apoll: 6

Latona

T. 17. v. 1

10-6

Claro

vna qz

del. qd

clary d

f 2 ob id. Multi em amentes sunt:

Apollini didymo = mil. 10

10-9 aqua

παρέχοντες τοὺς ἀντοὺς καταγοητεύεσθαι· πλήρ' οὖν ἀγνο
 εἶται γε ὑπὸ τῶν συνεπιτέρων τὰ πολλὰ τερατενόμενος·
 ἀντὸς γοῦν ὁ μαντίς, ἰγνόμε δ' ἵτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε
 νον τῷ Δίσιω· οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὡς φεύζεται αὐτῆ
 ἢ Δάφικ, ἢ ταῦτα ἄγως καλὸν καὶ κομῆτην ὄντα· ὡς οὐκ
 ὄρω καθὼτι καλλιτεκνότερα τῆσ Νιόβικσ ἔδοξασ· ἂ ταῦτα
 μέρτοι τὰ τέκνα ἢ ξενοκτόνοσ, ἢ δ' ἐνδύομαντίσ, ὁ ἴδα δ'
 πωσ λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τῶισ θεδίσ, καὶ μάλιστα δ' ἄμ
 ἢ μὲν ἔσταινῆται ἐσ τὸ κάλλοσ, ὃ δέ κίθαρχῆ ἐν τὸ συμ
 πωσίω θανμαζόμενοσ ὑφ' ἀπάντων· ἢ ἐγέλασα ὡ ληπί
 ἐκείνοσ θανμασὸσ ἰ ὄμ δ' μαρσύασ, εἰ τὰ Δίκαϊα αἰ μού
 σοι Δικασοι ἤθελον, ἀπέδειρεν, ἄν ἀντὸσ κρατήσασ τῆ
 μασικῆ· νῦν δέ κατασοφισθεῖσ ἄλλιοσ ἀπόλωλεν ἀδίκωσ
 ἀλοῦσ· ἢ δέ καλῆσον παρθένοσ οὔτωσ καλῆ ἔστιν, ὡσπε
 ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀιταίωνοσ, φοβηθεῖσα μὴ δ
 νεανίσκοσ ἐξαγορεύσῃ τὸ αἴσχοσ αὐτῆσ, ἐπαφῆκεν αὐτῶ
 τοὺσ κῦνασ· ἐὼ γάρ λέγειν, δ' ἵτι ἐν δέ τασ τεκούσασ ἐμα
 οὔτωσ παρθένοσ γε καὶ ἀντῆ οὔσα· ἂ μέγα ὡ ἤρα φρονεῖσ
 δ' ἵτι ζύνει τῷ Δίῃ, ἢ συμβασίλευσ αὐτῶ· καὶ Διατοῦτο
 ὑβρίζεισ ἀδεῶσ· πλήρ' ἄλλ' ὄφομαι σε μετ' ὀλίγον αἰδίσ
 λακρύνουσαμ, ὀπτόαμ σέ καταλιπῶμ ἐσ τῆμ γῆμ κατῆ ταῦ
 ροσ ἢ κύνωσ γενόμενοσ·

12 Ἀπόλλωνοσ· καὶ Ἑρμοῦ· ΑΠΟΛΛΩΝ
 τί γελῶσ ὡ Ἑρμῆ ἰ Ε· δ' ἵτι γελοιάτατα ὡ ἀπολλωνεῖ
 δομ· Α· εἰπέ οὔμ· ὡσ ἢ ἀντὸσ ἀκούσασ ἐχω ξυγγελάμ·
 Ε· ἢ Ἀφροδίτη ζῦνοῦσα τῷ Ἄρει κατελίπτοι, καὶ ὃ ἢ φαί
 στοσ ἔδεισεμ ἀντοὺσ ζῦλλαβῶμ· Α· πῶσ ἰ δ' ἄν γάρ τί
 ἐρεῖμ ἔοικασ· Ε· ἐκ πολλοῦ ὄμαι ταῦτα εἰδῶσ ἐθήραμ

^{ps. 113}
exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.

Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfecturus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quaprop̄t non
video: q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitiū interfectrix, & falsus vates, scio quo
paço molestant te: visi inē Deos: & potissimū quādo
hęc qdē laudať ob p̄chritudinē. hic v̄o cythara canēs

uiuio/admiratiōi exñs oib̄. I. Risi Latona. (in cōs

Ille admirandus? quē Marsyas (si iuste Mus

se iudicare voluissent) excoriatuisset: ipso vincente in
musica. nunc v̄o deceptus/miser perijt: inique
captus. Hęc v̄o pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ p̄p̄

ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ipsi

canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētib̄ obstetri-
cabať virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū Iuno lapis

qñ cois cum Ioue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumeliaris licēť. Verū em̄ uero videbo te paulopost

lachrymātē: qñ te reliq̄ns/i trā descēderit: tau (rursus
rus/vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.

Quid rides Mercurij? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi
di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/habeā sil qd rideā.

M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os oprehēdēs. A. quō: suaue em̄ q̄piā

dicere videris. M. Ex mlto tpe (puto) hęc vidēs/ ve

o. d. l. q. n. e. (nabatur

αὐτοῦς, καὶ περὶ τὴν εὐνήν ἀφανή δεισμά περιθείσ ἐργάζε-
ζετο, ἀπελθὼν ἔπι τὴν κἀμίνον. εἶτα δὲ μὲν ἄριστος εἰσέρχε-
ται λαθῶν, ὡς ᾤετο. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἠλῖος, καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἠφαιστον. ἔπει δὲ ἔπεθέμισαμ τοῦ λέχουσο καὶ ἐν
ἔργῳ ἦσαμ, καὶ ἐν τὸς ἐγένηντο τῶν ἀρκύων, περιπαλέκεται
μὲν ἀνδρῖοσ τὰ δεισμά, ἐφίσταται δὲ ἀντῶισ ὁ ἠφαιστοσ.
ἐκεῖν μὲν οὐρ ἢ γάρ ἐτυχε γύμνῃ οὐσα, οὐκ εἶχερ ὄπως
ἐγκαλύψαιτο ἀιδουμένη. ὁ δὲ ἄριστος τὰ μὲν πρῶτα δίαφω-
γείμ ἐπειράτο, ἢ ἢ λπίζερ ῥήξερ μτὰ δεισμά. ἔπειτα δὲ συ-
νεῖσ ἐμ ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἰκέτενε. Α. τί οὐρ ἀπέ-
λυσερ αὐτοῦσ ὁ ἠφαιστοσ; Ε. οὐδέπω. ἀλλὰ ζῦγκαλέ-
σασ τοῦσ θεοῦσ ἐπίδεικννται τὴν μοιχείαν ἀντῶισ. ὁι δὲ
γυμνοὶ ἀμφοτέροι κατῶ νενεκότεσ, ζῦν δεδεμένοι ἐρυθρίω-
σι. καὶ τὸ δέσμα ἠδῖστον ἔμοι ἔδοξε, μονονυχὶ αὐτὸ
γιόμενον τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκεῦσ ἐκεῖνοσ οὐκ αἰδέεται
καὶ αὐτὸσ ἐπίδεικνύμενοσ τὴν αἰσχύνην τοῦ γαμοῦ; Ε.
μά δι' ὅστε, καὶ ἐπιγελᾷ ἀντῶισ ἐφεσόσ. ἐγὼ μέρτοι, εἰ-
χρὴ τάληθεσ εἰπέειμ, ἐφθόρουμ τῷ ἄρει μὴ μόνον μοι χεύ-
σαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ ἢ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆσ.
Α. οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἀνυπέμεινασ ἐπὶ τούτῳ; Ε.
σύ δ' οὐκ ἀν' ὧ ἀπολλομ; ἰδέ μόνον ἐπελθῶν. ἐπαινέσο-
μοι γάρ σε, ἢ μὴ δ' μοια καὶ αὐτὸσ ἐυζητῶμ.

ἦν ἦρασ. καὶ δίοσ.

ἦρ ἦ.

Ἐγὼ μὲν ἠσχυρόμην ἀν' ὧ Ζεῦ, ἔμοι τοιοῦτοσ ἦν υἱὸσ
θῆλυσ ὄντω καὶ διεφθαρμένοσ ὑπὸ τῆσ μέθισ, μίτρα μὲν
ἀναδεδεμένοσ τὴν κόμην. τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναισ γυ-
ναῖξι συνῶμ, ἀβρότεροσ αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοισ ἢ
ἀντῶισ καὶ κυμβαλοισ χορευῶμ, καὶ ὄλωσ

īpos: et circa cubile mīe apparētia vicīa circūponēs sa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respicit ꝑo īpm Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vincula: astatqꝫ īpis Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffu- (qꝫ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vincla. verꝫ post
lexit ieuitabiliꝫ se detētū/supplicabat. A. qd̄ igitꝫ: dis-
soluit īpos Vulcanusꝫ. M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demōstrat adulteriū īpis. Hi vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubesc-
cūt. Et spectaculū iucūdisimū mihi visū ē: nec solū īpꝫ
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugisꝫ. M.
Non per Iouē, sed aridet īpis astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igitꝫ & ligari te sustinuisses ob hocꝫ. M.
Tu vero nō Apolloꝫ. Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & īpe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis essꝫ filius
effoemniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qd̄
redimitus cesariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit: & prorsus

vide d'abo.
f. 22

παντί μάλλωρ ἔοικωσ ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. ἢ μὴν οὕτωσ
 γε δ' ἄβροτεροσ τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον ὦ πα
 ρά τὴν λυδίαν ἐχειρώσατο, ἢ τοῦσ κατοικοῦντασ τὸν τιμῶ
 λωρ ἔλαβε, καὶ τοῦσ θρακάσ ὑπὸ κἀγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἴν
 δουσ ἐλίθασ τῶν γυναικείω τούτω Ἰσρατὶ ὠτί κῶ τοῦσ τε ἔ
 λέφαντασ εἴλε, ἢ τῆσ χῶρασ ἐκράτῃσε, ἢ τὴν βασιλέα πρὸσ
 ὀλίγωρ ἀντίσθῆναι τολμῆσαντα, ἀϊχμαλίωμορ ἀπὸ γαγε
 καὶ ταῦτα ἀπαντα ἐπρασμ ὀρχοῦμενοσ ἀμα ἢ χορεύωμ,
 θύροισ χρώμενοσ κίττινοισ, μεθύωμ ὡσ φῆσ ἢ ἐνθεάζωμ.
 εἰ δέ τίσ ἐπεχειρίσε λοιδορήσασθαὶ αὐτῶ ὑβρίσασ ἐσ τὴν
 τελετήν, καὶ τοῦτορ ἐτίμωρησασα ἢ καταδύσασ τοῖσ κλη
 μασιμ, ἢ διασπασθῆναι ποικίσασ ὑπὸ τῆσ μητροσ ὡσ
 περ νεβρόμ. ὀρῶσ ὡσ ἀνδρῆια ταῦτα ἢ οὐκ ἀνάξια τοῦ πα
 τρὸσ; εἰ δέ παιδία καὶ τρυφή, πρόσεστιμ αὐτοῖσ ὀνδῆισ
 φθόνοσ. καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τό τίσ, δῖοσ ἄμ νήφωρ
 οὕτοσ ἢμ, ὀύπρ ταῦτα μεθύωμ ποιῆι; Η. σύ μοι δοκῆισ
 ἐπαινεσέσθαι ἢ τὸ εὐρεμα αὐτοῦ τὴν ἀμπελωρ καὶ τὸν οἶ
 νομ, ἢ ταῦτα ὀρῶμ ἢ α δι μεθυσθέντεσ ποιοῦσι, σφαλλόμε
 νοι ἢ πρὸσ ὑβριμ τραπόμεμοι, καὶ ὄλοσ μεμυνοτεσ ὑπὸ
 τοῦ πότου. τὸμ γοῦμ ἰκάριομ ὡ πρῶτω ἔδωκε τὸ κλημα.
 δι συμῶται αὐτοῖ διέφθειραμ παίοντεσ ταῖσ δινέλλαισ.
 Ζ. ὀνδῆμ τοῦτο φῆσ. ὃν γὰρ οἶνοσ ταῦτα, ἐνδῆ δ' Διόνυ
 σοσ ποιῆι, τὸ δέ ἀμετρομ τῆσ πόσεοσ καὶ τὸ πέρα τοῦ κα
 λῶσ ἔχοντοσ, ἐμφορῆισθαι τοῦ ἀκράτου. ὀσ δ' ἀμῆμμετροα
 πίνῃ, ἰλαρώτεροσ μὲμ ἢ ἠδῖωμ γένοντ' ἄμ. ὀδιομ δὲ δ' ἰκά
 ριοσ ἔπαθεμ ὀνδῆμ ἄμ ἐργάσαι το ὀνδῆνα τῶν ζυμποτῶν.
 ἀλλὰ σύ ἐπιζηλοτύπεμ ἔοικασ ὦ ἠρα, ἢ τῆσ σεμῆνοσ μνη
 μονεύεμ. εἰ γε διαβάλλεισ τοῦ Διονύσου τὰ κάλλισα.

cui libet magis sisis q̄ tibi patri. I. Atqui hic quidē
femio more mitra r̄dimitus/mollior m̄ierib: nō so
no/Lydia manu s̄uauit: & inhabitātes Tmo (lū lus
sum cœpit: & Thraçes subegit: sed & ad In
dos equitē egit. Muliebre hoc: Exercitu e
lephantes cœpit: regionem deuicit: regem pau
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hæc omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatijs: inebriatus ut ais/& furens.
Si q̄o q̄spiā conatus fuerit iniurijs afficerē eū / otuelias
finē: hunc puniet vel alligans pam (exaggerādo in
pinis: vel dilaniari faciens a matre quemad
modū hyñulū. Vides q̄ virilia hæc/& nō indigna pa
tre: Si q̄o ludus & delicię fuerint: p̄est ipsis nulla
inuidia: & maxie si existimauerit aliq̄s: q̄nā sobrie vi
hic erat: ubi hæc ebrius faceret. IV. tu mihi (uens
p̄conijs extulisse inuentū ip̄ius/vineā & vi (videris
num: taliaq̄ videns qualia ebrioli faciunt cōmo
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus infani præ
potu. Ip̄m igit̄ Icarion primo dedit palmitem.

verz compotores ipsi ruperunt: ludentes ligoñibus.
I. Nihil hoc est q̄d ais. nō em̄ vinū hæc/necq̄ Diony
sius facit: sed excessus mensurę potatiōis citra deco
rum se habētis/satiando se puro vino. qui q̄o modice
biberit: hilarior quidē & iucūdior fit. Quod q̄o Ica
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu çelotypa videris Iuno/& Semeles re
minisci. siquidē calumniaris Dionysū pulcherrimū.

Barbas
ut
videt
pallo
amsp
tyras
manb
Icarion
barb
ab ido
vin
duci
nis
quid
offe
ad
g
f
quid
potu
q̄
venit
di

τί δὲ ποτε ὦ Ἔρωτος τοῦσ' μὲν ἄλλουσι θεοῖσι κατηγωνίω
 ἄπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἥραν,
 ἔραε τὴν μητέρα, μόνη δὲ ἀπέχρηθῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεῖ
 ἦσ' ἄπυρος μὲν σοὶ ἡ δῶς, κενὴ δὲ οἰστώνῃ φαρέτρα, σὺ
 δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἀστοχος· Ε· δέδνα ὦ μήτηρ ἀντὴν φο-
 βερὰ γὰρ ἔστι, καὶ χαρσῆν, καὶ δεινώσ' ἀνδρική· ὁ πόταρ
 οὖν ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' ἀντὴν, ἐπισειύσασα τὸν λό-
 φον ἐκπλῆττει με, καὶ ὑπὸ τρομος γίνομαι, καὶ ἀπορ' ῥεῖ
 μου τὰ τοξείματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὁ ἄρως γὰρ οὐ φοβε-
 ρώτερος ἦν, καὶ ὄμωσ' ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
 Ε· ἄλλ' ἐκεῖνος ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
 ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορῶται αἶε, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρὲν
 πτωχὴν πλυσίον ἔχωρ τὴν λαμπαδαίαν ἢ δὲ εἶ μοι πρόσσει φη-
 σί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Δωρατίῳ σε διασπείρασσας, ἢ τοῦ πο-
 δῶσ' λαβομένη, καὶ ἐσ τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ ἀντὶ
 διασπασαμένη· πολλὰ τοιῦτα κείλισκε· ἢ δρᾶ δὲ Δρι-
 μύ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσσωσόν τι φοβερὸν ἐχί-
 ναισι κατάκομον· ὄπερ ἐγὼ μάλιστα δέδνα· μορμολίτ-
 τεται γὰρ με, καὶ φεύγω δ' ἄταρ ἴδω αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
 Ἀθηνᾶν δέδνας, ὡς φησ, καὶ τὴν τοργόνα, καὶ ταῦτα, μή
 φοβηθεῖσ τὸν κεραινὸν τοῦ Διὸς· αἶε δὲ μούσαι διατί σοι
 ἀτρωτοί, καὶ ἔξω βελῶν ἔισιμ· ἢ ἢ κ' αἶε ναιὶ λόφουσι ἐπι-
 σείουσι ἢ τοργόνας προφαίνουσι μ· Ε· αἰδοῦμαι ἀντάσ
 ὦ μήτηρ· σεμναὶ γὰρ εἰσι, ἢ αἶε τί φροντίζουσι, καὶ περὶ
 ῥῆθ' ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰ τοῖσι αὐταῖσι κη-
 λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔα καὶ ταύτας· ὅτι σεμ-
 ναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνουσ' ἔνεκα οὐ τι τρώσκεσ· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris : & Cupidinis? VENVS.

Quid tādē Cupido, in cā ē? alios deos bello expugna omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (sti me matrē: a sola ŷo abstinēs Minerua: & aduersus illā sine igne qdē tibi est fax/vacuacq; iacul' pharetra: tū ŷo sine arcu es/iaculā diue arte. C. timeo o mat' ipaz: midabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocita (for' igit' extēdēs arcū peto ipaz: cōcutiēs ga' (te virili. qn̄ leam deturbat me. & subtremulus fio. & deijcit mihi sagittas e manibus. V. Mars num terribilior erat: & tñ armis destituisti ipm & deuicisti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat. Minerua ŷo obseruat sp. Et quū aliquādo aduolauit propius admouēs/hñs facē: illa, si me accesseris astitit, per parentē Iouē, hac hasta te trāssodiam: vel pede capiens & in infernū deijciam: aut ipsa te discerpā. mītaq; talia minata est. Ad hęc, videt tribuliter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, viperis crinitā, quā ego maximopere formido. territat em̄ me: fugioq; q̄ties aspicio ipaz. V. verētñ ipaz Mineruā t̄ies (ut ais) & gorgonā / & hmōi: nō (quidē timens fulmen Iouis. Musę ŷo p̄pt' quid a te nō vulnerant' / & absq; iacul' agūt: nūqđ & illę galeas t̄iūt: aut gorgones ostētāt. C. Reuereor ipas (cōcuti mat'. venerandę em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa cantū continent. & ego asto sepe ipsis / delinitus melodia. V. Omitte & has. qm̄ s̄t venerandę. ipaz ŷo Dianā q̄ cā nō vulneras? C. Hoc quidē

Gorgones
afferi
modi
non
no
palladis
pallas
g 2 rapillos
in
opi
a profuo pa
dno 2 nos

ὄλον ἔδειξεν δὲ καταλαβεῖν αὐτὴν δῖόν τε· φεύγουσαν αἰεὶ διὰ
 τῶν ὄρων· ἔπειτα καὶ ἰδίον τίνα ἔρωτα ἦν ἔρα· Α· τίνος ἔ
 τέκνον; Ε· θήρασ, καὶ ἐλάφωρ, καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τε δι
 ὤκονσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὄλωσ· πρὸς τῷ τοιοῦτῳ ἐσίμ
 ἔπει τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆσ, καὶ τοι τοξότην καὶ αὐτόμῦνον,
 καὶ ἐκβολορ· Α· ὄϊδα ἔ τέκνον· πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξενασ·

Κ' ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ· ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐσ τὴν φρυγίαν παρὰ
 τὸν πριάμην πᾶσι δα τὸν βουκόλορ· νεμεὶ δὲ τῆσ ἰδῶσ ἐν τῷ
 γαργάρῳ, καὶ λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι σε ἔ παρὶ κελυεὶ δ ζεύσ
 ἔπειδ ἡ καλὸσ τε αὐτόσ ἐί, καὶ σοφόσ τὰ ἐρωτικὰ, Διὰ
 σοι τᾶισ θεῖασ ἢ τισ αὐτῶν ἢ καλλίστη ἐστί· τοῦ δε ἀγῶ
 νουσ τὸ ἄδλορ ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὦρα δὲ ἦδῃ καὶ
 ὑμῖν αὐτᾶισ ἀπιέναι πρὸς τὸν Δικαστήν· ἐγὼ δὲ ἀποθοῦ
 μαί τὴν Δίαϊταρ ἐπίσο· τε ὑμᾶσ ἀγαπῶν· καὶ ἐί γε δῖόν
 τε ἦν ἠδέασ, ἂν ἅπασ νενικύισ ἐίδορ· ἀλλωσ τε καὶ ἀνάγκη
 μισὰ τὸ καλλιστεῖορ ἀπιδόντα, πάνυασ ἀπεχθάνεσθαι τᾶισ
 πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτόσ ὄνη ἐπιτήδισ ὑμῖν Δικα
 στίσ· ὃ δὲ νεανίασ αὐτόσ δ φρυξέφ ὄν ἄπιτε βασιλικόσ
 ἐσι, καὶ τανυμῆδουσ τουτῶσ ζυγγενῆσ, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆσ
 καὶ ὄρεισ, κόνκ ἄντισ αὐτόν ἀπαζιώσειε τοιαύτωσ θέασ·
 ἄφρο· ἐγὼ μὲν ἔ ζεῦ ἐί καὶ τὸν μῶμορ αὐτόν ἐπισήσε
 ασ ἢ μῖν Δικαστήν, θαρ' ἔρουσα βαδνίουμαι πρὸς τὴν ἐπί
 δειζειν· τί γάρ ἄν καὶ μωμῆσαι τὸ μού; κρη δὲ ταῦτα ισ
 ἀρέσκειν τὸν ἀνδρωτορ· ἦρα ὄν δ' ἢ μῆισ ἔ ἀφροδίτη
 δεδίσαμεν, ὄν δ' ἄν ὄξησ ὃ σὸσ ἐπιτραπῆ τὴν Δίαϊταρ,
 ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτορ ὅστισ ἄν ἢ τὸν παρῖν· ζεύσ·
 ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ἔ θυγάτερ σὺν Δοκεί; τί φησ; ἀποστρέφῃ;

oīno ē in cā. neq; em̄ dephēdere hāc possū. Fugit sp̄ p̄
mōtes. deīn̄ & suū q̄ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
lectans: sagittis cōficiēs: & p̄rlus circa hmōi occupat.
tam & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:

feritq; em̄us. V. Noui fili. sepe illū sagittis ofecisti:

Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami p̄uerū bubulcū. pascit aut̄ Idē in *lam. or. ang. in. a.*

Gargaro. & dic ad ip̄z: Qm̄ tibi Paris/imperat Iupit̄:

q̄nqdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias: iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami
fab. in. a.

nis p̄m̄ium vincens capiat pomum. Tempus v̄o iam

vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu
fab. in. a.

so arbitrandi munus/ equaliter vos amās. Siquidē, q̄
erat iucundū/ omnes videre vicisse. Alioq̄n necē est

uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire

plurimarū. pp̄t̄ hęc ip̄e mie idoneus fuero vobis iu
fab. in. a.

dex. Iuuēis v̄o ip̄e troiāus, ad quē abitis regius

est Ganymedes, huiūs cognatus: in reliquis simplex

& mōtanus. nēoq; dedignabit/ q̄cqd̄ huic visū fuerit.

V Ego quidē Iupit̄/ & si Momon ip̄z rephēsiōis deū

eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten
stitu.

tatiōez. in q̄ em̄ rephēderet me. Op̄z v̄o & his duabo

placere hoīem. Iuno: Neq; nos Venus

timemus: neq; Mars tuus susceperit arbitrium:

sed recipimus hunc quicunq; fuerit Paridem. Iupit̄.

Nūqd̄ tibi hoc filia sū placere v̄det̄: qd̄ ais auerteris:

ῥήσιν
ἢ ῥήσιν

καὶ ἐρυνθρίσῃ· ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδέσθαι γὰρ ταῦτα
 ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπιναεῖς δὲ ὄμωσ' ἄνωγε ὑμῖν, καὶ
 ὄμωσ' μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῆρι οὐκ ἐπιτιμώμενοι, μὴ δὲ
 κακὸν ἐντρέψωθε τῷ νεανίσκῳ· ὅν γὰρ οἶόν τε ἐπίσησ' εἶ-
 ναι καλὸς πάσι· ἔρμην· προῖω μὲν ἐνθὺ τῆσ' φρυγίας·
 ἐγὼ μὲν ἠγούμενος, ὑμεῖσ' δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
 μοι, κῆραρ' ῥεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν παῖρα· νεανίας ἐσὶ καλὸς
 καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικός, καὶ τὰ τοιαῦτα κρῖνε μ' ἱκανώτατος·
 ὅν κ' ἄν ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἀφρο· τοῦτο μὲν ἄπαρ
 ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
 δικαστήρα· πότερα δὲ ἀγαμῶσ' ἐστὶν ὄντος, ἢ καὶ γυνήτις
 ἀντὶ συνέστις; ἔρ· ὅν παντελῶσ' ἀγαμῶσ' ἐστὶν ὄντος ἀφρο
 δίτη· ἀφ· πῶσ' λέγεις; ἔρ· δοκεῖ τις ἀντὶ συνοκείμ
 ἰδαία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροίκος δὲ κῆρ δεινῶσ' ὄρειος· ἀλλ'
 ὅν σφόδρα προσέχει ἀντὶ ἔοικε· τίνοσ' δ' ὄν ἐνεκα ταῦτα
 ἐρωτᾷσ'; ἀ· ἄλλωσ' ἠράμην· ἀθηνα· παραπρεσβεύεις
 ὄντος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· ἔρ· ὅν δὲ μὲν ὄν ἀθη-
 νῶ δεινόν, ὅν δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἀγαμῶσ' ὄ
 πάρισ' ἐστὶν· ἀθη· ὡσ' δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;·
 ἔρμην· ὅν οἶδα· φησὶ δ' ὄν, ὅτι ἄλλωσ' ἀπελθόν, ὅν κ'
 ἐξεπίτηδ' ἠρετό με· ἀθηνα· τί ὄν; ἀγαμῶσ' ἐστὶν;
 ἔρμην· ὅν δοκεῖ· ἀθηνα· τί δὲ, τῶν πολεμικῶν ἐστὶν
 ἀντὶ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξοσ' τισ', ἢ τὸ πῶν βουκόλοσ';
 ἔρμην· τὸ μὲν ἀληθὲσ' ὅν κ' ἔχω λέγειν, ἔκαστ' ἔχειν δὲ κρῆ-
 νέον ὄντα καὶ τούτῳ ὀρέγεσθαι τύχῃ, καὶ βούλεσθαι ἄν
 πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τάσ' μάχασ'· ἀφροδίτη· ὄ-
 ρᾷσ' ὄν δὲ ἐγὼ μέμφομαι, ὅν δὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ
 πρὸς ἀντήν

& erubescis: Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit̄: &
ne difficiles sitis iudici victę: neq̄
malum inferatis iuueni. nō em̄ possibile est: equalit̄ es
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statī in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq̄s amatorius: taliaq̄ iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicit hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num ꝑo sine uxore est ip̄e? An & mulier
cum ip̄o cōuerfat? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicit? M. Videť qđā cū ip̄o cohabitāť
ex Ida mulier: sufficiēs qđē/agrestis ꝑo & valde mō
nō admodū adhibeť mētē ip̄i videť. Cuius (tana. S;̄
introgas? V. Alioq̄n introgabā. Mi. (igť rei grā hęc
heu ip̄e priuati huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neq̄ de vobis: s;̄ introgabat me: (Miner
Paris ess;̄. Mi. verętn̄ qđ hoc ni;̄ (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait ꝑo: qđ alioq̄n subie (miū anxia q̄rit;
exposito introgauit me. Mi. qđ igť (rit ī mēoriā: nec
M. nō videť. Mi. qđ ꝑo reť: belli;̄ (sine uxore ē:
ip̄i desideriu;̄: an gfię cupido: vť oīno ē bu (carę est ne
M. Certe verū nō possū diceť: cōñceť ꝑo (bulcus:
iuuenem existentem hęc appetere: velleq̄ (opt;
primū ip̄m esse circa pugnas. Ve. Vi;
des? Nihil ego conqueror: neq̄ increpo/ qđ
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμτοίμοίρων γάρ, ἢ οὐκ ἀφροδίτῃσ' τὰ ταῦτα.
τα· ἔρμῃσ'· καὶ ἄντη σχεδὸν τὰ αὐτὰ με ἤρετο· διὸ μὴ
καλεπῶσ' ἔχε, μὴ δ' οἶον μειονεκτεῖν εἶ τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺ
προϊότες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀσέρων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγίαν ἔσ' μεν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδμῶν δρω, καὶ τὸ τὰς
γαστρὸν ὅλον ἀκριβῶσ', εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν Διακαστὴν τὸν παρ' ἡμῶν· ἦρα· ὅπου δὲ ἔσιν ἰδμῶν
γάρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· ἔρμῃσ'· ταύτη δ' ἦρα πρὸς τὰ λοιπὰ
σκοπέει, μὴ πρὸς ἀμφω τῷ ἔρει, παρὰ δὲ τὴν πλευρὰν δὴ
τὸ αὐτρὸν ἢ τὴν ἀγγέλιον δρᾶσ'· ἦρα· ἀλλ' οὐκ δρῶ τὴν ἀγγέ-
λιον· ἔρμῃσ'· τί φησ' ἰδμῶν βοῶντα κατὰ τὸν ἐμὸν
ὄντως ἰδμῶν ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ἢ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταδέοντα καλαύροπα ἔχοντα, ἢ
ἀνείργοντα μὴ πρόσω Διασκίδινασθαι τὴν ἀγγέλιον· ἦρα
ἄρῳ νῦν, εἴ γε ἐκείνους ἔσιν· ἔρμῃσ'· ἀλλ' ἐκεῖνος· ἔπει-
δή δὲ πλωσίον ἔσ' μεν ἐπὶ τῆσ' γῆσ' εἰ δὲ οὐκ εἰ καταστάντες
βοῶντα, ἵνα μὴ Διαταράξωμεν αὐτὸν ἀνωθεν ἐξ ἀφα-
νοῦσ' καθιπτάμενοι· ἦρα· εὐ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν·
ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ἄρα σοὶ δ' ἀφροδίτῃ προίενοι, ἢ
ἠγέσθαι ἡμῖν τῆσ' ὁδοῦ· σὺ γάρ ὥσ' τὸ εἰκόσ' ἐμπερισσὸν εἶ
τοῦ χωρίου πολλὰ μὲν, ὥσ' λόγος, καθελθούσα πρὸς Ἀγκέ-
στην· ἄφ' οὐ σφόδρα δ' ἦρα τοῦ τοῖσ' ἀχθομαι τῶν σκώμε-
μασιν· ἔρμῃσ'· ἀλλ' οὐμ ἐγὼ ἡμῖν ἠγίσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῆ Ἰδμῶν, ὅποτε δ' Ζεὺς ἦρα τοῦ μείραχίου
τοῦ φρυγῶσ', καὶ πολλὰ μὲν δ' εὐρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου κατὰ
πεμφθεῖσ' εἰσ' ἐπὶ σκοπέλῃ τοῦ παιδῶσ', καὶ ὅποτε ἦδη ἐν
ἀετῷ ἦν συμπαραστάντων ὄντων· καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

quibus

puati ioueris . de portiōe em̄ / & nō de Venerē talia
 sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me int̄rogabat: iō nō
 moleste adcipe: nec̄ puta te minus hiturā / si q̄piā et
 simplicit̄ r̄ndi. S; in̄tea q̄ loquimur / nūc m̄tū (huic
 procedentes / diuellimus nos a stellis: & fere circa
 Phrygiam sumus. Ego ꝑo & Idam video / & Gar
 garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq̄
 vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
 em̄ mihi apparet. M. Ex hac parte luno / ad lęuam
 vide: non ad sum̄itatē montis: ad latus ubi
 antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
 gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m̄ meū
 hunc digitū / ex medijs petris procedentes: &
 quendā ex scopulo decurrentē / pedum habentem: &
 prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
 Video nunc. Vtiq̄ ille est. M. Sed ille. Quoni
 am ꝑo ppe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
 proficiscamur: ne turbemus ip̄m / superne de impro
 viso deuolantes. IV. Bene dicitis. & sic facimus.
 Postq̄ ꝑo descēdius: oportunū tibi venus / ꝑcedē et
 monstrare nobis viā. tu em̄ (ut verisimile est) experta
 locum / sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchi
 sen. Ve. Non multū luno / his tristor scom
 matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
 ip̄e versatus sum in Ida / q̄n lupi amabat adulescentē
 phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
 missus: ut specularer puerum. & quando iam in
 aqlā mutatus erat: si volaui cū ip̄o: & parit̄ subleua

h (bam fore

λέρ· καί εἶγε μέλιμαίη, ἀπὸ ταυτησὶ τῆσ πέτρασ ἀντὸν
 ἀνθρώπασεμ· ὁ μὲν γάρ τότε ἐτύχε σὺρίζωμ πρόσ τὸ ποιίμ
 νιομ· κοτασπάμενοσ δέ ὄπισθεμ ἀντοῦ ὁ ζεῦσ, κοῦφωσ μᾶ
 λα τῶισ ὄνυζι περιβολῶμ, καί τῶ σῶματι τῆρ ἐπὶ τῆ κεφα
 λῆ τισάραμ λακῶμ, ἀνέφερε τὸμ πῶιδα τεταραγμένωμ· ἢ τῶ
 τραχηλῶ ἀπεστραμμένῳ ἔσ ἀντὸμ ἀποβλέποντα· τότε δὲ
 ἐγὼ τίν ἔρριγγά ἔλαβομ, ἀποβεβλήκει γάρ ἀντὶμ ὑπὸ τοῦ
 θεόσ· ἀλλὰ γάρ ὁ Διαιτητῆσ ὄντοσι πλωσίωμ, ὡσε προσεί
 πομεμ ἀντὸμ· καίρε δὲ βουκόλε· παρισ· νῆ καί σὺ γε δὲ νεο
 νίσκε· τίσ δέ ὦμ δέυρο ἀφίζαι πρόσ ἡμᾶσ· ἢ τίνας ταυ
 τασ ἀγέισ τάσ γυνάικασ· ὅμ γάρ ἐπιτήδωμ ὄρεσ πλείμ
 ὄντω γε εὐσασ καλᾶσ· ἐρ· ἀλλ' ὄμ γυνάικεσ εἰσίμ· ἤραμ
 δέ δὲ πόρι, καί Ἀθινῶμ, καί Ἀφροδίτημ ὄρεσ· κ' αἰετὸμ ἔρ·
 μῆν ἀπέσειλεμ ὁ ζεῦσ· ἀλλὰ τί τρέμεισ καί ὠχρίσ· ἢ μῆ
 δέδιθι· χαλεπὸμ γάρ ἔυδέμ· κελεύει δέ σε Δικασῆρ γενέσ
 θαι τοῦ φάλλουσ ἀντῶμ· ἐπε δὴ γάρ φησι, καλὸσ τε αὐτόσ
 εἶ, καί σοφὸσ τὰ ἔρωτικά, σοί τῆρ γνώσι μὲσι ἔέπω· τοῦ δ'
 ἀγῶνοσ τὸμ ἄδλωμ εἶσῃ ἀναγνοῦσ τὸ μῆλωμ· ἀλεξ· φερ'
 ἴδωτί ἢ βούλεται· ἢ καλῆ φησι λαβέτω· πῶσ ἂν ὄμ δὲ ἀ
 ποτα ἔρμῆ, ἀνθηείμ ἐγὼ θητόσ αὐτόσ καί ἄγροικασ ὦμ,
 Δικασῆσ γενέσθαι παραδοξουθέασ, καί μείζονοσ ἢ κοτα
 βουκόλωμ· τὰ γάρ τοιαῦτα κρίνειρ τῶμ ἀβροῶμ μᾶλλον καί
 ἀστικῶμ τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μὲν αἶγὸσ ὄσποτέρα ἢ καλλίων·
 ἢ δάμαλισ ἄλλωσ λαμάλεωσ τάχ' ἂμ Δικασαίμι κατὰ
 τῆρ τέχνημ· αὐται δέ πᾶσαι τε ὁμοίωσ καλαί, καί ὄμ ὄι
 δ' ὄπωσ ἄντισ ἀπὸ τῆσ ἑτέρας ἐπι τὴν ἑτέραν μεταγᾶγοι
 τῆρ ὄφιμ ἀποσπάσασ· ὄμ γάρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίωσ·
 ἀλλ' ἔνθα ἂμ ἀπερίσσε

Συε

χ

mo sum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o
uile. Deuolans ꝑo post ipm lupit, leniter val
de unguibus circumuolans: & ore supra ca
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em ipsam pre
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q
ducis mulieres? non em idonee st in montib; versari
adeo pulhre: Mer. Non mulieres sunt. Inonem
vero o Paris, Minerua, & Venerē vides. & me Mer
curiū misit lupit. Sed ppt quid tremis & pallefcis? ne
time. molestū em nihil est. Iubet autē te iudicem ef
se pulchritudinis ipar. Qndē em ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū omitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/accipiat. q pacto igitur do
mine Mercuri, possē ego mortal ipse et agrestis exns/
iudex fieri iopinatē speculatiōis, maioris q̄ q̄ ptineat
bubulcū: egdē talia iudicare/delicatorē magis est (ad
urbanorē. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hē ꝑo omnes eque pulhre sunt: necꝑ no
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em vult ituitus abstineē facile:
sed ubicūq; inheserit

τὸ πρῶτον, ταῦτα ἔχεται, ἢ τὸ παρὸν ἔπαυται· κ' ἂν ἐπὶ
ἄλλῳ μεταβῆ, κ' κείνο καλὸν ὄσῃ, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται· καὶ ὄλωσ' περιέχου
ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὄλου περιείληθέ με, ἢ ἄκ·
δομαὶ δ' ἐμὴ καὶ αὐτὸς ὡς περὶ δ' ἄργος ὄλω βλέπειν δύ
ναμαι τῷ σώματι· δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικαιοσύνη, πᾶ
σαισ' ἀποδύσῃ τὸ μῆλον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μέρ
εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναικα, ταύταισ'
Δέ θυγατέρας· πῶς οὖν ὄν χαλεπὴ καὶ δύνωσ' ἠκρίσις·
ε· οὐκ οἶδα· πλήρ' οὐχ' οἶόν τε ἀναδύναται πρὸς τοῦ Διὸς
κεκλεισμένον· ἀλλ' εἰ· ἐμ' τοῦτο ὄν ἐρμῆ πείσαι ἀπὸ
μὴ χαλεπῶσ' ἔχει μοι τὰς δύο τὰς νενικημένασ', ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἠγείσασθαι τῆν Δικαιομαρτίαν· ε· οὕτω
φασὶ ποιήσασθαι· ὄρα δέ σοι ἦσθ' περαίνειν τὸν κρίσιμ· ἀλ
πειρασόμεθα· τί γὰρ ἄν καὶ πάθοι τίς· ἐκείνο δέ πρῶ
τον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξακρίσει σκοπέειν ἀπὸ
ὡσ' ἔχουσι, ἢ καὶ ἀποδύσαι Δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβέσ' τῆσ'
ἐξετάσασθαι· ε· τοῦτο μὲν σὸν ἄρ' εἶναι τοῦ Δικαστοῦ· καὶ
πρὸς αὐτὸ δ' ἔπι καὶ θέλεισ· π· δ' ἔπι καὶ θέλω· τινεὶ αὖ
δ' εἰ βούλομαι· ε· ἀπάντε ὄν αὐταί· σὺ δ' ἔπεισκόπει·
ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ· ἀφρο· ἦ καλῶσ' ὄν παρὶ· καὶ πρώτη γε
ἀποδύσασθαι, ὄπως μάλιστα ὄν μὴ μόνον ἔχω τὰς ὄλε
νας λευκάσ', μὴ δ' ἐμὴ βούωσ' εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσχο
δ' εἶμι πᾶσα καὶ ὄμοίωσ' καλῶ· ἀθ· μὴ πρότερον ἂν
τῆν ἀποδύσῃ ὄν παρὶ, πρὶν ἂν τὸν κριστὸν ἀπόθῃται· φαρ
μακίς γὰρ ἐσὶ, μὴ σε καταγονταίσθ' δι' αὐτοῦ· καὶ τοι γε
ἐχρήμ' μὴ δ' ὄτω κεκαλλωπισμένῃ παρῆναι, μὴ δ' ἐμὴ
αὐτὰ ἐν τετραμμένῃ χρώματα παρῆσθ' ὡσ' ἀλῆθωσ' ἐτῶν·

primo/hoc detinet: quodq̄ p̄sens est laudat. & si in
aliud trāffer̄: illud q̄q̄ pulchrū videt: in illo morat̄: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundit̄
tur mihi pulchritudo ip̄ar̄: atq̄ oīno capit me. & tri
stor. q̄ non ip̄e quēadmodū Argus toto aspiciere pos
sum corpore. Videor itaq̄ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Eteñ rursus & hoc in te est. huic
esse contigit louis sororem, & uxorem: has
v̄o filias. q̄ pacto igit̄ nō difficile fuerit & tale iudiciū:

M. Hoc nō noui. ver̄ nō est quare recuset̄ louis
imperū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̄as
nōn difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tñ oculor̄ deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus v̄o icūbit tibi nūc exeq̄ndi iu
Tētemus, qd̄ em̄ agat quis: illud v̄o pri
(diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ip̄as
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
īdaginē. M. Hoc qd̄ ad te ptinebit: qui iudex es.
īpera q̄dcūq̄ velis. P. q̄dcūq̄ & volo: Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu v̄o cōtemplare
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogoscas, q̄ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̄ bouinis ocul̄ p̄dita, mltū gloriōr. q̄
sum oīb̄ similit̄ pulchra. Min. Nō prius i
(liter
p̄sam exueris Paris, anteaq̄ cestū deponat (incan
tatrix em̄ est) ne te incantauerit p̄ ip̄m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̄
oblitam fucis, haud aliter q̄ fornicat̄ (tot & tātis

ραρτινά, ἔλλα γυμνῶν τὸ κάλλος ἔπι δεκνύει μ. π. ἐν δέ
γούσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀποθού. ἀφρο. τί δὴ δὴ δὴ
καὶ σὺ ἄθνη δὴ τὴν κόρυμ ἀφελούσα, ψιλῶν τὴν κεφαλὴν ἔπι
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φο
βείσ; ἢ δέδρασ μὴ σοὶ ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμα
των, ἀνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπούμενον; ἄθνη. ἰδοὺ σοὶ ἡ κόρυς
ἀντὶ ἀφίχεται. ἀφρο. ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ κεστός. ηρα. ἀλλ'
ἀποδιδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστια τῆς θεᾶς, ταῦ κάλλος,
τῆς ἡδονῆς. οὐκ αὖ μὲν ἡ παρθένος; ὡς δὲ βασιλικὸν ἀντὶ
καὶ σεμνὸν ἀπολαμβάνει, ἢ ἀληθῶς ἀξιόμ τοῦ Διός, ὅρα δὲ
ἡδέως καὶ γλαφυρόν τι, ἢ προσαγωγὸν ἔμει δίασεν. ἀλλ'
ἦδη μὲν ἄλλο ἔχω τῆς ἐνδραμονίας. εἰ δοκεῖ δέ, ἢ ἰδίῃ
καὶ ἐκάστῃ ἐπιδείμ βούλομαι. ὡς νῦν γε ἀμφιβολός εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντη τὰς ὕφεις πε
ριστόμενος. Δ. οὕτω ποιῶμεν. π. ἄπειτε δὴν αἰ δῦο, σὺ
δὲ ὦ ηρα περίμενε. η. περιμένω, ἢ ἀπειδᾶν με ἀκρίβως
ἴδω, ὅρα σοὶ τ' ἄλλα ἦδη σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοὶ τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢ γὰρ με ὦ πατρὶ δικαστῆς εἶναι κα
λὴν, ἀτάσασ ἔσθι τῆς ἀσίας δεσπότης. π. οὐκ ἐπὶ δῶ
ρεισ μὲν τὰ ἡμέτερα, πληρὴ ἀλλ' ἀπίθι πεπραγεται γὰρ
ἄσπερ ἀνδοκῆ. σὺ δὲ πρόσθι ἄθνη. ἄθνη. παρέστια σοὶ
καὶ ταῖς με ὦ πατρὶ δικαστῆς ἄλνην, οὐποτε ἠ' ἴττω ἀπεί ἐνε
μάρισ, ἀλλ' ὅτι κρατῶν. πολέμιστῃ γὰρ σε καὶ νικηφόρον
ἀπεργάσομαι. π. οὐδὲν ἄθνη δέ μοι πολέμου καὶ μά
χης. εἰρήνη γὰρ, ὡς ὄρασ, τα νῦν ἔσπεχει τὴν φρυγίαν τε ἢ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμκτος ἡμῶν ἢ τοῦ πατρὸς ἀρχῆ. ὄρα ῥε
δὲ, ὅν μεινευκίσεις γὰρ. ἢ ἄν μὴ ἔσπῃ δῶρα σοὶ δικαστῆ
μεν. ἀλλ' ἐνδρα δὲ ἦδη καὶ ἐπίδου τὴν κόρυμ

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demōstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res: An times/ne arguat glaucedinem oculo
rum, si interritus aspiciat? Min. En, tibi galea
īp̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupit/portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Quas q̄dē virgo Min. q̄ yō regiū q̄ddā
& venerāde īcedit: & vere digna ē loue: aspe
(luno
iucūdo ac benigno q̄dā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iām fatis habeo foelicitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄ nūc quidē ābiguus sū:
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P., Abite igit̄ vos duę. tu
yō Iuno mane. I. Maneo. & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare. si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt/ver; alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Ver; tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs. bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pu
Lydia;: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
yō. nō minus habebis. equidē nō pp̄t dona iudicabi
mus. Sed induere nunc imponeq; galeam.

Ἰκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆναι καιρῶς· Ἄφρ
αἰτῆσοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σιάπει καὶ ἔρ' ἀκριβῶς μιν
παρατρέχωμ, ἀλλ' ἐν διατρίβωμ ξηρότερ τῶν μελιῶμ· εἰ δέ
θέλεισ ὦ καλέ, καὶ τάδε μοι αἰουσαμ· ἐγὼ γὰρ πάλαι δα
ρῶσα σέ νεόν ὄντα καὶ καλὸν δ' ἰδοίον· ὄμ δ' ἴδα, εἰ τίνα ἔτε
ρον ἢ φρίγία τρέφει, μοσ' ἀριζῶ μεμ τοῦ κάλλουσ, αἰτιῶμαι
δέ τὸ μὴ ἀπολιγνύντα τοῖσ ἀνοστέλεισ ἢ ταυτασὶ τάσ πε
τρασ κατ' ἄστυ ζῆμ, ἀλλὰ διαφθείρειμ τὸ κάλλουσ ἐμ ἐμ
μίμ· τί μέρ' γὰρ σὺ ἀπολοκίσειασ τῶν δρυῶμ; τί δ' ἀμ' ἀπο
ναντο τοῦ σού κάλλουσ αἰ βόεσ; ἔκρεσε δέ ἡ δμ σοι, γεγα
μικύμια, μὴ μέρτοι ἀγρικόρτινα καὶ χωρίτιμ, δῖαι κατὰ
τὴν Ἰσθμῶν γυνάκεισ, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆσ Ἑλλάδοσ, ἢ ἀργε
δερ, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ λάρκαιναμ· δῖα περ ἢ ἑλένη ἐστὶ νεά,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' ὄνδ' ἐμ' ἐλάττωμ ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγι
στομ, ἔρωτικ· ἐμείμια δ' εἰ καὶ μόνου θεάσαι τὸ σε, δῖα·
ἐγὼ, πάντα ἀπολιγνύουσα, καὶ παρασχούσα ἑαυτὴμ ἐκεί
νομ ἔφται καὶ σνροικίσει· πάντωσ δέ καὶ σὺ ἀνικώσ τῆ
περὶ ἀντήσ; π· ὄνδ' ἐμ' ὦ Ἀφροδίτη· νῦν δέ ἡδέωσ ἀμ' ἀ
κούσαι μί σου τὰ πάντα διηγουμένωσ· Α· αὕτη θυγάτηρ
μέμ ἐστὶ δῖα δασ' ἐκείνωσ τῆσ καλλῆσ, ἐφ' ἣν δ' Ζεὺσ κατέστη
κύνουσ γερόμενοσ· π· ποία δέ τίσ τὴν ὄτημ; Α· λην
κῆ μέρ, δῖαμ εἰκόσ ἐκ κύνου γεγαμμένωμ ἀπαλὴ δέ, ὡσ ἐμ
ῶω τραφῆσα· γυμνάσ τὰ πολλὰ καὶ παλαιστικῆ, καὶ ὄντω
δὴ τί περὶ σκούδατοσ, ὡσ τε ἢ πόλεμον ἀμφ' ἀντὶ γενέσ
θαι τοῦ ἐμοσ, ἀνορ' ἐτι ἀρ' ἀσάσ' αὐτοσ· ὄμ μὴν ἀλλ' ἔπειθε
περ εἰσ ὀκμῆμ κατέστη, πάντεσ δι' ἀρίσοι τῶν Ἀχαιῶμ ἐπι
τὴν μιν κείσ' ἀποκνήσ' αμ· προαρίθμ δέ μιν ἐλάωσ τοῦ πελο
πονησῶμ γένουσ· εἰ δέ θέλεισ, ἐγὼ σοι κατὰ παραζομαι τῆμ γὰ

sufficient em̄ vidi te. Venerē adesse tēpus est. V.
 Ip̄a tibi ego p̄pe sū. cōtēplare undiq̄q̄ diligent̄ nihil
 omittens: sed imorans unicuiq̄ membrorū. Si vero
 vis o pulchre, & hęc meā audi obsecro. Ego olim vi-
 dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte-
 rū Phrygia nutriat. bt̄m̄ v̄o te reddā p̄chritudine. Cō-
 v̄o hoc: q̄ nō relinquēs scopulos & halce pe- (q̄ror
 tras/in urbe viuis. equidē corumpis formā in soli-
 tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtibo: qd̄ deniq̄ eu-
 rant tuā pulchritudinē boues: Deceret nāq̄ iā te uxo-
 rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
 Idā mulieres s̄t: sed quandā ex Grēcia, Argo,
 vel Corintho: aut certe Lacenā, q̄ Helena est: iuuenis
 & pulchra, nihilq̄ minor me. Et hoc maxis-
 mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
 ego: omnia relinquet: & letans se tra-
 dens/sequet̄: & cohabitabit. Nū v̄o audieris nō nihil
 de ipsa: P. Nihil Venus. Nunc v̄o iucunde au-
 direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
 est Ledæ illius pulchrę, ad quā iupiter deuolauit
 cygnus factus. P. Qual̄ v̄o ip̄a ē aspectu? V. Cā
 dida, quēadmodū verisise est eē ex cygno p̄genitā. te
 ouo p̄ducta: exercēs se sepe: & lu- (nera deniq̄: & in
 utiq̄ affectabil: ut & bellū p̄p̄t ip̄az (ctatrix. & adeo
 Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ (fuerit
 q̄ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
 desponsationē obtulerūt se. Delectus v̄o (uor̄ ad
 ponelo ḡne. Att̄n si velis, ego (Menelaus ex Pelo-

*Leda v̄o t̄ris
 regis Larconi
 q̄ n̄ p̄p̄t
 v̄o v̄o v̄o
 d̄no ōm̄
 q̄ v̄o v̄o
 pol̄p̄ v̄o
 v̄o v̄o v̄o
 v̄o v̄o v̄o*

*galkina bis copan
 p̄m̄ adf̄i p̄uilla
 v̄o v̄o v̄o
 v̄o v̄o v̄o
 v̄o v̄o v̄o
 v̄o v̄o v̄o*

μοι· π· πῶς φῆς, τὸν τῆς γεγαμμένης· Α· νέος ἔστι
σὺ καὶ ἀγῆρῃος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρή τὰ τοιαῦτα δεῖν·
π· πῶς ἔδελω γὰρ καὶ αὐτὸς εἶδέναι· Αφρο· σὺ μὲν
ἀποδοκίμησῃς ἐπὶ θέῳ Διὶ τῆς Ἑλλάδος· καὶ σὺ δὲ μὴ ἀφί-
κηῖς τὴν λαμεδαίμονα, ὄφεται σε ἡ Ἑλένη· τὺν τευδερ δὲ
ἐμὸν ἀρεῖν τὸ ἔργον· ὧ πῶς ἔρασθῆσεται σοι, καὶ ἀκολοῦν
θήσῃ· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἀπίσθη εἶναι μου δοκεῖ, τὸ ἄπο-
λιπτοῦσαρ τὸν ἄνδρα, ἐβελήσαι βαρβαρῶ καὶ ξένω συνεκ-
πλεῦσαι· Αφρο· θάρ' ρε, τοῦτον γε ἔνεκα παῖδε γὰρ μοι
ἔστον Δύω καλῶ ἔμερος, καὶ ἔρωσ, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμόνε τῆς Ὀδού γεννησόμενος, καὶ ὁ μὲν ἔρωσ ὅλως πα-
ρελθὼν ἐς αὐτήν, ἀναγκάσει τὴν γυναικα ἔραρ, ὁ δ' ἔμερος
αὐτῷ σοι περὶ χυθεῖα τοῦθ' ὕπερ ἔστιν ἰμερτόρ τε, θήσῃ καὶ
ἔρασμιον· ἢ αὐτῆ δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν κα-
ρίτων ἀκολουθεῖν; ἄκουτεσ ἀντήν ἀναπαῖσομεν· π· ὄπως
μὲν τάχα χωρήσει ὄμιλον ὃ Ἀφροδίτη· πληρῆ ἔρω γε ἡδὴ
τῆς Ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὄπως, καὶ ὄρα μὴ αὐτὴν οἴομαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆ σπάρτη ἐπιδημῶ, ἢ ἐπά-
νειμι ἔχωρτῆν γυναικα, ἢ ἀχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Αφρο· μὴ πρότερον ἔρασθῆς ὃ παρὶ, πρὶν ἐμὲ
τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῆ κρι-
σει· πρέπει γὰρ καὶ με νυμφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, ἢ ἔορ-
τάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπιθήκια· πάντας
γὰρ ἔνεστὶ σοὶ τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τοῦτον τοῦ
μῆλον πρίασθαι· παρῖσ· δέδοικα μὴ μου ἀμελήσεις
μετὰ τὴν κρῖσιν· Αφροδίτη· βούλη ἔσομόσομαι· πα-
ρῖσ· μὴ δαμάσω, ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν· Αφροδίτη· ὑπὶ
σχνοῦμαι δὴ σοὶ τὴν Ἑλένην

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē: V. Iuueis es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo: volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ puene-
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
ferat virū: vel itq̄ barbaro ac hospiti iungi
naugio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi
sūt duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibi ipsi imissuz, si qd̄ in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a v̄o astans/rogabo & Gra-
tias ut sequant̄: oēsq̄ sic ei psuadeamus. P. Quō-
forsitan procedat incertū est Venus, ver̄ amo iam
Helenā: necq̄ noui quō: & itueri ip̄a; mihi videor: na-
uigoq̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄ficiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hæc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
& sp̄dēdi mediaticē, et nuptiar̄ ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, si l̄adeē: ce-
lebrareq̄ parit̄ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-
ris, Nequaq̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παραδώσειν γυναικα, και ακολουθήσειμ γε εἰς αὐτόν, ἢ ἀφί-
ζεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Ἰλιον, και ἀπὴν παρέσομαι, και
συμπράξω τὰ πάντα. π. και τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἔμερον,
και κάρिताσ ἄξιουσ; Α. θάρ' ῥε, και τὸν πόδον, ἢ τὸν ἔ-
μέναιον πρόσ ταῦτα σ παραλήκομαι. π. οὐκοῦν ἐπὶ τοῖ
τασ Δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῖ τοισ λάμβανε.

καὶ Ἄρειος, και Ἑρμοῦ, ΑΡΕΣ.

ἦκουσασ ὦ Ἑρμῆ, δῖα ἠπειλήσειμ ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπερο-
πτικῶ και ὀπίθανα; ἢ ἠέδελίσω φησίν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ ὄν-
ρανου σείραμ καθήσω, ὑμεῖσ δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες κατος
σπαῖρ βιάησ δέ με μάτην πονήσετε. ὄν γάρ δὴ καθελκύσε-
τε. εἰ δέ ἐγὼ θελήσομαι ἐνελκίσασι, ὅσ μόνον ὑμῶσ, ἀλλὰ ἢ
τὴν γῆν ἅμα και τὴν θάλασσαν συναρτήσασ μετεωρίῳ. ἢ
τ' ἀλλὰ ὄσα ἢ σὺ ὀυκίκοασ. ἐγὼ δέ ὀτὶ μὲν καθ' ἐμ ὄσα
ταμ ἀμείνον και ἰσχυρότερόσ ἐστίν, ὄνκ ἂν ἀρηθείμ, ὄματ
δέ τῶν τοσαῦταμ ὑπερφέρειμ ὡσ μὴ καταβαρήσειμ αὐτόμ
κ' ἂν τὴν γῆν κ' ἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, ὄνκ ἂν πεισο-
θείμ. Ε. ἐνφῆμει ὦ Ἄρεισ. ὄν γάρ ὄσφαλέσ λέγειμ τὰ τοῖ
αῦτα, μὴ και τὶ και ὄν ἀπολαύσωμεν τῆσ φλυαρίασ. Α.
ὄνει γάρ με πρόσ πάντασ ἀμ ταῦτα εἰπέειμ; ὄνκ δέ πρόσ
μόνον σέ ὄν ἐχεμυθεῖμ ἢ πισάμεμ. ὄ γοῦν μάλιστα γε λοῖ-
ον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆσ ἀπέλησ, ὄνκ ἂν Διναί-
μην σιωπήσοι πρόσ σέ. μέμνημαι γάρ ὄν πρόσ πολλοῦ ὄ
πότε ὄ ποσειδῶν, και ἢ ἠῤα, και ἢ Ἄθηνῶ ἔπασιασάντες ἔπασ
βοήλευσαν ζυυδῆσαι αὐτόν λαβάντες, ὡσ παντῶεοσ ἢμ δέ
διδῶσ, και ταῦτα τρεῖσ ὄντασ. ἢ εἰ μὴ γε ἢ ἑτίσ κατελεί-
σασα ἐκάλεισεν αὐτῶ σύμμαχομ βριάρῶν ἐνατό γχειροσ ὄν-
τα, κ' ἂν ἔδεδέτο αὐτῶ κεραινῶ και βροντῆ. ταῦτα λογιζο-

μένω ἐπιβίμωι μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρημοδύνῃ αὐτοῦ· β·
σιώπῃ· ἐνφίμει· οὐ γὰρ ἀσφολεὸς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐ·
μοὶ αἰοῦναι τὰ τοιαῦτα·

κβ' κρονός, καὶ Ἑρμοῦ. FAN·

κῶϊρε ὦ πάτερ Ἑρμῆ· βρ· νῆ καὶ σὺ γε· ἀλλὰ πῶς ἐγὼ
σὸς πατήρ ; ρ· οὐκ ὁ κυλλῆνιισ Ἑρμῆσ ὦμ τυχεῖνιισ ;
β· καὶ μάλα· πῶς οὐμ ἵπος ἐμὸς εἶ ; ρ· μοι χίθιδιός
εἶμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενός· β· νῆ Δία, τράγον ἴσως τῆ
νὸς μοιχεύσαντος· αἴγα· ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχωρ, ἢ
ῥῆνα τοιαύτην, καὶ πῶγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχηλά καὶ
τραγικά, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πυγὰς ; ρ· ὅσα ἀμᾶπτο,
σκώψῃς εἰς ἐμέ τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπὶ νεῖδιστον
ἀσποφαίνῃ, μάλλον δὲ σεαυτὸν, ὅς τοιαῦτα γεννᾷς ἢ παι·
δοποιεῖς· ἐγὼ δὲ ἀναίτιος· β· τίνα δὲ καὶ φῆς σὸν μη·
τέρα ; ἢ πον ἀλαθον αἴγα μοιχεύσας ἐγὼ γε ; ρ· οὐκ αἴ·
γα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησιν σεαυτοῦ ἐῖπες ἐμ' Ἄρκα·
δίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω, τί λακῶν τὸν λακτυλον ρη·
τῆισ, ἢ ἐπιπῶλιν ἀπορέῖς ; τῆμ ἱκαρίον λέγω πηελόσῃ·
β· εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνῃ ἀντ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐμ εἶ·
τερκερ ; ρ· αὐτῆσ ἐκείνῃσ λόγον σοὶ ἔρω· ὅτε γὰρ με ἐξέ·
πεμπερ ἐπὶ τῆμ Ἄρκαδίᾳ, ὦ πᾶι, μήτηρ μέμ σου ἔφη, ἐγὼ
εἶμι πηελόπῃ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεῶν
ἔχωρ Ἑρμῆν τὸν μαίᾳσ τὸν Διός· εἶ δὲ κερᾶσφόρος ἢ τρα·
γοςκελῆσ εἶ, μὴ λησείτω σε· ὅσῳτε γὰρ μοι συνῆμ ὁ πατήρ
ὁ σὸς τράγω ἑαυτὸν ἀπεικάσειν ὡς λαῶι, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι ὀσ ἀπέβησ τῶ τράγω· β· νῆ Δία, μέμῃμαι ποικίσας
τί τοιοῦτον· ἐγὼ οὐμ δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶμ, ἐπὶ ἀγνεῖ
ὀσ ἀντὶός ὦμ· σὸμ πατήρ κελῆσσομαι, ἢ γέλωτα ὀφλησῶ

Σ

uenti/libebat mihi ridere ob lactantiã ipsius. Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutũ est tibi dicere: necq̄ mi
hi audire talia.

22. Panis. & Mercurij. PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qd̄ salve. s; quõ ego
tuus pat̄ sum? P. Nõne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime, q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Ille

su ex amore tibi factus. M. Per louẽ, for̄ (legitiuſ
rũ meçhãtis cũ capra. meus em̄ quõ cor (sitan alicuſ

us, nasũ talẽ, barbã hirtã, tibias bifidas (nua hẽat fili
hirsutas, p̄inde caudã sup nates. P. Quot cõui (&

cia congeſſeris in me tuũ filiũ o pat̄, vituperabilem
demãdo: magis terp̄z etaminãt, q̄ tales generas gna

tosq; pcreas. at ego culpa vaco. M. Quã v̄o ais tu
trẽ: vel ubi latui/qñ cũ capra rẽ haberẽ e

pra meçhatus es: s; omilceĩ tecũ si (go? P. nõ cũ ca
dia puellã liberã violaueris: qd̄ mordẽdo (alñ i Arca

ris: & tandẽ dubitas? Icarĩ dico Penelopẽ. (digitũ q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te silem pe
perit? P. Ip̄ius sermonẽ tibi dicam. Quãdo me es

misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidẽ tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrẽ cognosce deum

hñs Mercuriũ Maię & Iouis filiũ. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne moleſtet te. qñ em̄ mihi coi

ille tuus, hirco seip̄z sifez fecit, ut lateret: & (bat pat̄
miſicedis hirco. M. Per louẽ, memĩ me (ob hoc ſi

tale qd̄. Ego igit̄ q̄ ob p̄ſchritudinẽ magnũ sa (fecisse
bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & riſũ (piẽs, adhuc iber
(captabo

παρὰ πάντοισι ἐπὶ τῇ ἑνυπακτίδι· π· και μὴν οὐ καταίσχυ
 νῶσθε ὡς πᾶτες· μουσικός τε γὰρ εἰμι, καὶ σιρίζω πάντοκα
 πωρόν, ἢ δ' Διόνυσος οὐδ' ἐν ἐμοῦ ἀνεῖ παῖμα δύναται, ἀλλὰ
 ἐπίθετον καὶ θιασώτην πεποικίκε με· ἢ ἡγοῦμαι ἀντὶ χοροῦ·
 καὶ τὰ ποιμνία δὲ εἰ θεασαίό μου ὀπόσα περὶ τέγεαυ καὶ
 ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάντο ἰσθῆσθ· ἄρχω δὲ ἢ τῆσ' Ἄρκα
 δίωσ' ἀπαίσις, πρώην δὲ ἢ Ἀθηναίοισι συμμαχικός· οὐτως
 ἠρίτευσα ἐν μαρμαῶνι, ὥστε ἢ ἀριστέιον γρέθη μοί τὸ ὑπὲρ
 τῆ ἀμροπώλει σπύλαιον· ἢ γούμ' ἐσ' Ἀρκίνας ἔλθωσ' εἰσθ· ὅσ
 σαρῆκεῖ τοῦ πανός ὄνομα· ε· εἰπέ δὲ μοί, γεγάμικας ὡ
 πάν· ἢ ἴδθ τοῦτο γὰρ ὀίμαι καλοῦσί σε· π· οὐδαμῶσ' ὡ πᾶ
 τερ, ἔρωτικός γὰρ εἰμι, ἢ οὐκ ἀν' ἀγαπᾶσαιμι συνῶν μὴ ἄ
 ε· τῶσ' αἰζὶ διπλασθ' ἐπιβαίνεις· π· σὺ μὲν σκώπτεις,
 ἐγὼ δὲ τῆ τε ἡχθὶ ἢ τῆ πίτυλ' σῦνειμι, καὶ ἀπάσασι τῶσ
 τοῦ Διονύσου μαινάσι, καὶ πάντοσ' κου δάλομαι πρόσ' ἀν
 τῶν· ε· ὀίθα οὐρ ὄτι χαρίσθ' ὡ τέκνον, τα πρώτα αἰ τοῦτ'
 μοί· π· πρόσταπτε ὡ πᾶτες, ἢ μείσο δὲ ἰδωμεν ταῦτα·
 ε· καὶ πρόσθι μοί καὶ φιλοφρονου· πατέρα δὲ ὄρα μὴ
 καλέσθ' με ἀκούοντός γε τίνος·

καὶ Ἀπολλωνος· ἢ Διονύσου· **ΑΠΟΛΛΟΝ·**

τί ἄμ' ἢ λέγει μεν ὀμοκτερίουσ' ὡ Διόνυσε, ἀδελφούσ' ὀνο
 τας ἔρωτα, καὶ ἔρμαφροδίτου, καὶ πρίασων ἄνομοίουσ' ὀνο
 τας τῶσ' μορφῶσ', ἢ τὰ ἐπιτηδαιμάτα; ὡ μὲν γὰρ πᾶσ' και
 λος, καὶ τοζότης, καὶ δύναμις οὐ μικρῶν περιβεβλημένοσ'
 ἀπαόντων ἀρχων· ὡ δὲ ἦλθωσ' καὶ ἢ κείουδρος, καὶ ἢ ἀμφίβο
 λος τῆρ ὄψιμ, οὐκ ἄμ' ἀλακρίναισ' εἰτ' ἔφθβός' ἐστὶμ, εἴτε ἢ
 παρθένου· ὡ δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐνπρεσποῦσ' ἀνδρικός ὡ πρία
 σος· Δ· μὴ ἐν θανάμῶσ' ὡ ἀπολλομ' ὄν γὰρ ἢ Ἀφροδί

V/2
αι/

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue
ro tibi pat̄: mulicus etem sum: & fistula ludo m̄strū cō
ciāne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorū.

Vertn̄ ouilia si spectaueris mea / q̄t circa Tegeā / &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero v̄o At
die totę. Prius v̄o & Atheniēsi b̄ auxiliatus / sic (ca
strenue rē gessi i Marathone: ut & pmū erectū sic m̄

sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: scis (hi in
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxis res q̄n̄

Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt te. P. (sti uxore
ter: amator em̄ sū: & nō amarē rē h̄ns cū (Neq̄ q̄ p̄

M. Capras yic̄ cōscēdis. P. Tu qdē mors (unica
at ego cū Echo / & Piti coeo: cūq̄ omnibus (des.

Dionysij menadibus. deniq̄ valde affectōr ab i
plis. M. Nosti igit̄ i q̄ gratificeris fili. primuz petēti

mihī. P. Impera pater, nos viderimus illud.

M. aggredere me: comit̄q̄ alloq̄re. patrē v̄o vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ē: dicēs ne eadē matre genitos Bacche, fr̄s
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē
tes / formas & studia eq̄lia h̄ntes: Hic etem̄ oīno pul
cher: sagittarius, & vi non parua stipatus

oībo impat. Alius v̄o effceminatus, semiuir, & abigu
us aspectu: nec facile discernas, adolēscens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Priap̄

pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ves

τῆ αἰτία τοῦτου, ἀλλὰ δι πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὧ
 που γε καὶ ὁμοπατέριοι πολλάκις ἐκ μίῃσ γαστροῦ ὁ μὲν
 ἄρσῃ, ἐ δὲ θήλεια. ὡσπερ ὑμεῖσ γίνονται. Δ. ναὶ ἀλλ' ἢ
 μείσ ὁμοιοὶ ἐσ μὲν, καὶ τὰ ἀντὰ ἐπιτηδεύομεν. τὸ ζῶται γὰρ
 ἄμφω. Δ. μέχρι μὲν τὸ ζῶν τὰ ἀντὰ ὧ ἀπολλοῦ,
 ἐκεῖνα δὲ ὄνχ ὁμοια. ὅτι ἢ μὲν ἄρτεμισ ζεροκτενεῖ ἐν σκυ
 θαισ, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾶ τοῖσ κάμνοντασ. Δ. οἶει γὰρ
 τὴν ἀδελφὴν καίρειν τῶισ σκυθαῖσ, ἢ γε καὶ παρεσκευάσται
 ἢ μ τῖσ ἔλλην ἀφίκηται ποτε ἐσ τὴν ταυρικὴν συνεκπλευσῶν
 μετ' αὐτοῦ, μυσαιττομένη τὰσ σφαγὰσ. Δ. εὔγε ἐκεῖν ἦ ποσ
 οὔσα. ὁ μὲν γὰρ τοὶ πρίαποσ ἰ γελδιοῦ γὰρ τὶ σοὶ διαηήσο
 μοι. πρῶν ἐν λαμψάκω γενόμενοσ, ἐγὼ μὲν παρῆρ τὴν
 πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξάμενοσ με, καὶ ξενίσασ παρ' αὐτῶ, ἐπε
 δὴ ἀνεπανασάμεθα ἐν τῶ συμποσίῳ ἰκανῶσ ὑποβεβεγγμέ
 νοι, κατ' αὐτὰσ πρὸ μέσασ νύκτασ ἐπαναστάσ ὁ γενναῖοσ.
 αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Δ. ἐπίερα σε ἰ. Δ. τοιοῦτόν ἐστι.
 Δ. σὺ δὲ τί πρὸσ ταῦτα ἰ. Δ. τί γὰρ ἄλλο ἰ ἢ ἐγέλασα.
 Δ. εὔγε, τὸ μὴ χαλεπῶσ μὴ δὲ ἀγρίωσ. συγγνωστόσ γὰρ
 εἶ καλόν σε δ' ἴωσ ὄντα ἐπίερα. Δ. τοῦτου μὲν οὐμ ἐνεκα κα
 ἐπὶ σε ἄρ ὧ ἀπολλοῦ ἀγάγοι τὴν πείραμ. καλὸσ γὰρ σὺ κα
 κομῆτισ, ὡσ καὶ νήφοντα ἄρ σοὶ τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
 Δ. ἀλλ' ἐμ ἐπιχειρήσει γε ὧ Διόνσε. ἔχω γὰρ μετὰ τῆσ
 κάμοσ καὶ τόξα.

καὶ Ἑρμοῦ καὶ μαίαισ. ΕΡΜΗΣ
 Ἔστι γὰρ τῖσ ὧ μήτηρ ἐν ὀυρανῶ θεὸσ ἀθλιώτεροσ ἐμαῶ ἰ
 Μ. μὴ λέγε ὧ Ἑρμῆ τοιοῦτοῦ μηδέμ. Ε. τί μὴ λέγω ἰ ὅσ
 τοσ αὐτα πράγματα ἔχω μόνοσ κάμνον, καὶ πρὸσ τοσ αὐ
 τὰσ ὑπηρεσίασ διασωόμενοσ. ἔωθε μὲν γὰρ ἐξανασαῖτα

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno vētre unus
 mas/alta femina pdit. sic estis & vos geniti. A. Pro
 nos sifes sumus: & eadē exercēus studia. sagit (fecto
 ambo sumus. B. Verē qd ad arcū ptinet, (tarij em̄
 At illa iparta: q̄ Diana hospites int̄ficat (hmōi s̄t Ap-
 thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iē Scy-
 sororē gaudeŕ Scythis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
 si qs gr̄cus pueniat aliq̄n in Tauricā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cedes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra-
 bo. Nup̄ in Lāmplaco t̄ram: acceſſeramq̄ ad
 eitatē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs apd̄ ip̄s: post
 q̄ cessaueramus a symposio sufficient̄ saturas
 ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
 tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē: risi.
 A. Euge hoc nō moleſte feras, neq̄ rustice, venia em̄
 si te sic pulchrū tētavit. B. huius igiŕ rei gr̄a (dignus
 erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
 comatus: ut sobriū tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysī. habeo enim cum
 coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERC. CV.

Est quis ma'ter, in coelo deus inferior me?

Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di-
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā mul- (cā: q̄
 ta mīſteria distractus. Mane surgenti

σαίρειν τὸ συμπόσιον δέ, καὶ διασφραῖσά τα τῆν ἐκκλησίαν·
αμ· εἴτα ἐυθετήσαντα ἕκαστα, παρστώναυ τῶ· Δί· ἢ δια·
φείρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε·
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἐτι κενονιμένον παρατιθέναι·
τῆν ἀμβροσίαν, πρὶν δέ τὸν νεώϊστον τοῦτον δινοχόρον ἡκειν·
ἢ τὸ νεκταρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δέ πάντων δεινότατον, ὅτι μη·
δὲ νυκτὸς καθείδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέει με ἢ τότε τῶ·
πλούτωνι ψυχαγωγείν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρσα·
ναυ τῶ δικαστηρίῳ· ὃν γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆσ ἡμέρασ ἔργα, ἐν·
παλαιστραῖσ εἶναι, καὶ ἢ τῶισ ἐκκλησίαισ κηρύττειν, ἢ γρ·
τορασ ἐκ δαδίσκειν ἀλλ' ἐτι καὶ νεκρικὰ σύνδινα πράττειν με·
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆσ δαδίσασ τέκνα παρ' ἡμέρασ ἐκ·
περσ· ἐν οὐρανῶ καὶ ἐν ἄδου ἐσίν, ἐμοι δέ καθ' ἕκάστην ἡμέ·
ραν καὶ ταῦτα κακῆϊνα παεῖν ἀναγκῆϊον· καὶ ὁ μὲν ἄλλ·
μήνησ ἢ σεμέλνωσ υἱὸσ· ἐκ· γύναικῶν δυνήνων γενόμενοι ἐνα·
χοῦνται ἀφρόντισεσ, ὁ δὲ μαίριασ τῆσ ἄτλαντοσ δικαιοσύ·
μαι ἀντῆισ· καὶ νῦν ἄρτι ἡκοντά με ἀπὸ σιδῶνοσ παρὰ τῆσ
καάδμου θυγατρὸσ, ἐφ' ἡμ πέπεμφέ με ἐτό· μένον ὅτι πράτ·
τει ἢ πῶισ, μη δὲ ἀναπνεύσαντα πέπεμφεν αὐθῖσ ἐσ τὸ ἀρ·
γοσ ἐπισκετό· μένον τῆν δανόην· εἴτ' ἐκέθευ ἐσ βοιωτῖαν φη·
σίμ, ἐλθῶν ἐν παρὸδῳ τῆν ἀντιόχησ ἰδέ· καὶ ὄλωσ ἀπηνό·
ρηκα ἡδ· εἰ γούμ μοι δυνατόν ἡμ, ἡδέωσ ἀμ ἡξίωσα πε·
περάσθαι, ὡσπερ δι ἐμ γῆ κακῶσ δουλεύοντεσ· μ· εἰ ταῦ·
τα ὦ τέκνον, χρεῖ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖμ τῶ πατρὶ νεανίαν ὄν,
τα, καὶ νῦν, ὡσπερ ἐπέμθησ, σὸ βει ἐσ ἄργοσ, εἴτα ἐσ τῆν
βοιωτῖαν, μη καὶ πλῆγασ βραδύνων λάβοισ· ὁξυκόλοι γὰρ
δι ἐρώντεσ,

verrendū est coenaculum: sternenda curis
 a. recte dein ꝑpositis singul/assisterē necessū ē loui: af
 ferre nuncia ab ip̄o, sursum deorsumq; toto di
 e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mīstrat
 ambrosiā. ac priusq; nouitius ille pocillator veniret
 & nectar ego ifundebā. Hoc ꝑo oīm molestissimū: q̄
 nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
 Plutonē aias deducere: & mortuorū p̄p̄e in tē: siles
 stere tribunalib). Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna. (alli
 palestris exādo: i cōciōib) p̄conē agēdo / & (opa in
 tores edocēdo: nisi p̄ hęc ad res mortuorū sif (rheo
 putarer. Atq; Ledę filij in die alter (pagēdas de
 nis vicib) i celo atq; i inferno sif: mihi ꝑo p̄ unāquāq;
 em & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alce (dis
 menę & Semeles filij, ex mulierib) miseris editi, exu
 lantur ociosi: at filius ego Maię Atlantis, seruis
 o ipsis. Et nunc nouij, venientē me ex Sidonē / a
 Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
 rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar
 gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
 it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus paris
 turū me negaueri mō. Si igit̄ mihi possibile eēt, lubēs
 cerē: quēadmodū q i t̄ra durā szuiūt szuitutē. M. (fas
 ista gnate, opz em̄ p̄ oia morē gerere pa (Missa facis
 & nūc quēadmodū missus es, vade ad (triuuenez.
 Boetiā, nē verbera morans capias, ira Argus: dein i
 amantes: (cundi sunt em̄

*Casus in
 p̄llix*

romap.

*Quid. Cadmi
 Non sifoni
 hospiti t s
 mta.*

*Antiopa
 q̄ p̄oni
 prauida*

*pagi Zen
 in Arg.
 p̄meller*

*in Arg. p̄oni hōis capiam. k. 3
 Adijū → Cēn.*

ὅσα πεποικιασ ὄ τῶν κούσε : ἀπολώλειασ τὰ ἐν τῆ
 γῆ ἅπαντα, μειςραίω ἀναί τῶ πικεύασσ τὸ ἄρμα , ὅσ τὰ
 μὲν κατέφλεξε πρόσ γειοσ ἐνεχθείσ . τὰ δὲ ὑπὸ κρύουσ ὄνα
 φθαρήναι ἐποίησε, πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσασ τὸ πῦρ . και ὄ
 λουσ ὄνδὲν ὄτι οὐ ξυμετάραξε και ζυνέχεε . και ἔιμι ἐγὼ ζυ
 νεισ τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῶ κεραυνῶ, ὄνδὲ λει
 χανομ ἀνθρώπων ἐπέμεινε ἀμ . τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ
 νίοχον και διφρηλάτην ἐπέταμφασ . ἡλ . ἡ μάρτομ ὄ ζει
 ἐνὸλ μὴ χαλέπαυει ἐι ἐσσεισθη ὑιῶ πολλὰ ἡκεταυσι , πό
 θεμ γάρ ἀμ και ἡλπισα ταλιμουτὸν γενίσεσθαι και ὄμ . ε .
 οὐκ ἡμεισ ὄσισ ἐδῆτο ἀκριβείασ τὸ πρῶγμα, ἡ ὄσ ἐι βρα
 χύτισ ἐκβαίη τῆσ ὄδοσ, ὄηχεται πάντα : ἡ γνῶσισ δὲ και τῶν
 ἴππων τὸν θυμὸν ὄσ δὲ ἐξινέχειμ ἀσφῆκτὸν χαλινόν . ἐ
 γάρ ἐνδοίητισ, ἀρμωζουσιμ ἐνδῆσ . ὄσπερ ἀμέλει ἡ τοῦ
 τῶν ἐξήνεγκαιμ , ἀρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαία , μετ' ὄλιγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, και ἐσ τὸ ἐναυτίον τοῦ ἀρῶμον ἐνίστε ἡ ἄνω ἡ και
 τῶ, ὄλωσ ἐνω ἐβούλουτο αὐτῶ . ὄ δὲ οὐκ ἔϊχεμ ὄτι κρῖσασ
 το αὐτῶσ . ἡλ . ταῦτα μὲν πάντα ἡπισάμην, ἡ διὰ τοῦτο
 αὐτῶσ ἐπὶ πολὺ ἡ οὐκ ἐπίστενον αὐτῶ τῆν ἔλοισιμ . ἐπει
 δὲ κατελιπάρησε λακρυῶν, και ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 ἀναβιβασάμενοσ ἐπὶ τὸ ἄρμα , ὑπεδέμην ὄπως μὲν κρη
 βεθικέναι αὐτὸν ἐφ' ὄπόσονδὲ ἐσ τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχ
 θῆναι, ἐῖτα ἐσ τὸ κάταυτεσ αὐθισ ἐσιναίειμ , και ὄσ ἐγκρο
 τῆ εῖναι τῶν ἡνιῶν, και μὴ ἐφένου τῶ θυμῶ τῶν ἴππων . ἐῖ
 πομ δὲ ἡ ἡλίκασ ὄ κινδύροσ ἐι μὴ ὄρθῆμ ἔλαυνοι , ὄ δὲ, πᾶσι
 γάρ ἡμ, ἐπιβάσ τοσούτου πυρὸσ, και ἐπικύφασ ἐσ βάροσ
 ἀκωείσ, ἐξεπλάγη .

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in terra oia: adulescētulo īprudētī cōmittēs currū, q̄ oia obussit: ad trā cursū deflectēs. oia p̄ inde p̄ frigore eorumpi fecit: multū ab īp̄is diuells ignem: & prorsus nihil q̄d nō turbauerit cōfuderitq̄. Et nisi ego cognoscens factū/deie cissēm īp̄m fulmine: nihil reliqui hominibz p̄mansisset. talē nobis pulchrum aurigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter, verēt̄ nō moleste feras: q̄ credideri filio m̄sta sup̄plī de em̄ dephēder̄ potuissēs: tātū futurū ma (cāti, uno Nō noueras q̄nta egeret diligētia negociū: & (lūr. I. uif q̄s aberrauerit ex via/piculo exponat oia. (si bre eq̄z petulantiā o3 cohiber̄ nece (cognoscebas yō: & em̄ idulserit q̄s: dissidēt statī. put negligēs (ē fr̄eno. si ip̄z eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc dextrā: & ī contrariū cursus int̄dū sursū & deor (yō ad sum, p̄fus q̄ volebāt ip̄i. Ille yō nō hūit q̄ recte uter̄ tur ip̄is. Phœ. Hęc quidē oia sciebam: & ob id negaui diu cōmittere ip̄i currum. at ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ip̄o: cōscensurus cū esset currū / docui eū q̄ pacto opteret īceder̄ ip̄z: ī quācūq̄ p̄tē sursū vergēdū eēt/quō subleuaret̄: deinde in decliue rursus deprimeret̄: q̄q̄ difficilis moderatiōis foret habere: & mie idulgēdū eēt aīo Dixi p̄ inde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eq̄z em̄ erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer hiatū, per transuersum agitur. (in p̄fundum

*Titan
aurigam
puls
et in se
Titan*

*ad
hanc
partem
phœ*

*phœsony subleu p̄tē
oia q̄ t. a. m̄m. de p̄tē*

ὡς τὸ ἐκδοθεῖν δὲ ἰπποὶ ἀσπίδα αὐτοῦ ἐκ δὴ τὰ ἐμὲ τὸν ἐπι-
 βιβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειραίου, ἐξαρτάωντο τῆς
 δόλου, καὶ τὰ δεινὰ τοῦτα ἐποίησαν, ὃ δὲ τὰς ἡνίκα ἀφεία,
 οἱ μοι δεδιώσθαι μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς, ἀλλὰ
 ἐκείνός τε ἦδη ἔχει τὴν δίκην, καὶ μοι αἰεὶ ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος.
 Ζ. ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας, καὶ μὲν οὐκ ἀπὸ συγγνώ-
 μης ἀπονέμω σοι, ἐσ δὲ τὸ λοιπὸν ἢ τι ὁμοίον παρανομί-
 σης, ἢ τίνά τοιοῦτον σκωλοῦ διὰ δόλοιο ἐκπέμψῃς, ἀντίκα-
 ἔσον ὅπως τὸν σου πυρὸς ὁ κεραινὸς πυρὸς ἐξέρσῃ ὡς ἐ-
 κείνου μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτεώσασιν ἐπὶ τῶν ἡριδανῶν, ἴνα
 περ ἐπέσῃ ἐκ δὲ φραθείς, ἢ λεκτρον ἐπ' αὐτῶ λαορύνουσαι, καὶ
 αἰγίροι γινέσθωσιν ἐπὶ τῶ πάθει, σὺ δὲ συμπηζόμενος τὸ
 ἄρμα, κατέαγε γὰρ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν
 συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγῶν τοὺς ἰπποὺς, ἀλλὰ μέμνη
 σὸ τούτων ἀπάντων.

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμῆ. ΑΦΟΛΛΩΝ

ἔχεις μοι εἶπεῖν ὃ Ἑρμῆ, πότερος ὁ κάστωρ ἐστὶ τούτων, καὶ
 πότερος ὁ πολυδεύκισ; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄν διακρίνομαι αὐ-
 τούσ. Β. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγγενόμενος, ἐκείνος κάστωρ
 ἡμῶν ὄντος δὲ πολυδεύκισ. Α. πῶς διαγιγνώσκεις; ὁμοί-
 αι γάρ. Β. ὅτι οὗτος μὲν ὃ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
 πον τὰ ἴχνη τῶν τρομαμάτων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
 σῶν πυκτεῦον, καὶ μάλιστα ὅπως ὑπὸ τοῦ βέβρυκος Ἀμφι-
 κού, ἐτρῶν τῶ ἴασονι συμπλέων, ἄτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
 ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.
 Α. ὠπίασ, διδάξασ τὰ γνωρίσματα. ἐπειτὰ γὰρ ἀνάσ-
 πάντα ἴσα, τοῦ ἠμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑπεράνω, καὶ
 ἀσπίδιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἰπποὺς ἐκατέρωθεν λαμῶν, ὥστε

μετὰ
 ἡμῶν
 ἀπὸ
 12

Ν
 τ
 11

ut venisse ē. Porro eq̄ ut senserūt / q̄ nō eēm ego q̄ cō
scēdisset: contēptui hñtes adulescētulū subuerterūt a
via: & molesta hęc fecerūt. Ille ꝑo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̄e: ap̄hendebat gyrū rotę.
ille q̄q̄ iā h3 pēnā: & mihi o lupi fatis ē qd̄ (Verētū
I. Satis dicis. talia ausus: Nūc qd̄ veniam (lugeā,
tribuo tibi. Qd̄ reliquū est: si quippiā sise admiseris:
vel talē tibi successorē miseris: statim scies / quan
to tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter il
lum sorores sepeliant in Eridano ubi

cecidit auriga: electrū ob ip̄m lachrymātes: &
lucnū fiant prę passione. Tu ꝑo coniungens
currū (fractus em̄ ē temo ip̄ius: & ferrum rotarum
dissipatū est) insequare agitando equos. Me
mor tamen fueris horę omniū.

26 Apollinis. & Mercurij. APOL,
Habes ne qd̄ mihi dicas Mercuri: ut Castor sit horę

vel uter Pollux: ego em̄ non discerno i
psos. M. Qui heri simul nobiscū erat / Castor:
hic ꝑo Pollux est. A. Quo pacto discernis: simi
les em̄ sunt. M. Qm̄ hic Pollux, Apollo, h3 in facie
e vestigia vulnerum quę adcepit a certatoris
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy

co: a q̄ vñeratus ē cū lasōe nauigās. Alit ꝑo nihil tale
pręfert: s3 purus est, & passionis vacuus in facie.

A. Iuisti me: docendo indicia. qm̄ quidem alia
oia equalia s̄t: oui semisecta pars, & astrū superne
iaculūq̄ in manu, equus dein utriq̄ candidus, q̄ prop̄

πολλὰ κίσι ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κάσορα πολυδαύκημ ὄντα
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδαύκουσ ἑνόματι. ἀτάξ ἔπιπέ μοι καὶ
 τόδε τί δὲ, ποτε οὐκ ἀμφοζύνεισιν ἡμίμ, ἀλλ' ἐξ ἡμισεῖασ
 ἄρτι μὲν νεκρὸσ, ἄρτι δὲ θεὸσ ἔστιμ ἄτεροσ ἀντῶν; Ε.
 ὑπὸ φιλαδελφίασ τοῦτο ποιούσιν. ἔπει γὰρ ἔδει ἔνα μὲν
 τεθνάναι τῶν ἀδάσασ ὑιέων, ἔνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνεμάμ
 τοδ' ἔωσ ἀντοὶ τὴν ἀθανασίαμ. Α. οὐ
 ζυνετήμ ὡ ἔρμη, τὴν νοκίμ. εἰ γε
 ἔν δὲ ὄντοσι δ' ἄτα ἀλλήλουσ δ' ὡσπερ ἐσθθουμ δ' ἰ.
 μοι μάλαισα. πῶσ γὰρ ἴδ μὲν παρὰ θεόισ, ὡ δὲ παρὰ τῶισ
 φθιτῶισ ὄν. πληρ' ἀλλά ὡσπερ ἐγὼ μαυτεύομαι, ὃ δὲ ἄσ
 κληπίοσ ἴσται, σὺν δὲ παλαίειμ διδάσκεισ, παιδοτρίβησ
 ἄριστοσ ὄν. ἢ δὲ ἄρτεμιοσ μοιεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἔκο
 σοσ ἔχει τινα τέχμη, ἢ θεόισ, ἢ ἀνθρώποισ χρησίμημ. ὄντοσ
 δὲ τί ποκίσοσιν ἡμίμ; ἢ ἀργοὶ ἐνωκῆσονται τιλικούτοσ
 ὄντοσ; Ε. οὐδαμῶσ. ἀλλὰ προτέτακται ἀντιδιμ ὑπηρε
 τήμ τῷ ποσειδῶνι, καὶ καθιπτεύειμ δέει τὸ πέλαγοσ ἢ ἄν
 που ναύτασ χειμαζομένουσ ἴλωσίμ, ἐπικαδίσαντασ ἐπὶ
 τὸ πλῆδιομ, σῶζειμ τούσ ἐμπλέοντασ. Α. ἀγαθήμ ὡ ἔρμη
 καὶ σωτήριον λέγεισ τὴν τέχμη.

ἘΝΑΔΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δαρίδοσ, καὶ πολυατεῖασ.

ΔΩΡΙΣ.

Ἄλλομ ἔραστον ὡ πολυατεῖα φασὶ τὸν σικε
 λόμ τοῦτομ ποιμένα ἐπιμεμνέναι σοι.
 Γ. μὴ σκῶπτε Δωρί. ποσειδῶνοσ γὰρ ὁ
 ἴοσ ἔστιμ ὀπίδοσ ἄν' ἦ.

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or marginalia, written in a later hand than the main text.

sepe ego adpellauī Castorē qui Pollux es
 rat: hunc ꝑo Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qd sit: qñqdē nō ambo eq̄ adorūnt nos: s; ex me
 nūc mortuus/interdū ꝑo deus est alī iporē: (dietate
 ꝑo fratno amore hoc faciūt. Postq̄ em̄ optebat (M.
 mori Ledē filiorē: unū ꝑo imortalē eē: ex (unū qdē
 ti sunt ipi hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (eq̄ ptis
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 necꝑ aspiciūt sic se mutuo quēadmoꝑ cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter ꝑo apud
 mortales existat. Verē em̄ uero, uti ego vaticinor, Ael
 culapius medet. tu ꝑo luctāri doces, puerorē doctor
 optimus exñs. at hęc obstetricat. & aliorum unuf
 quisq; habet quandā artē vꝑ Dñs/vꝑ hoibꝑ utilē. Hi
 ꝑo quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq; s; imperatū est ipis: ut mini
 strent Neptuno: & moderent optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflictos viderint/ desidētescꝑ
 nauigio: assuare necessū est ipos nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri,

*Sic parly
 vni sup
 propi b.
 in poll.*

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galateę. ^{in ipis} DORIS.

*flia
 leg*

Ormosum Galatea, aiunt sicu
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̄ fi
 lius est: qualiscunq; sit.

*vid. Boruim 12
 de Genealogia doris.*

*polip
 in l. 1. q. 1.
 flia nepu
 quod l. 1. q. 1.*

*ad l. 1. q. 1.
 v. 1. q. 1.
 v. 1. q. 1.
 v. 1. q. 1.*

2

Δω· τί δὴν εἶ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὡν ἀγριοσύνῃ
 ἢ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ-
 μος· οἶε τὸ φέμωσ ὄνῃσαι ὅν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν·
 γ· οὐ δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ ἢ ὡς φῆσ ἀγριον ἀμορφὸν ἔστιν,
 ἀνδρῶδες γάρ· δ', τε ὀφθαλμὸς ἐπιπέσει τῷ μετώπῳ, ὄν-
 δὲρ ἐμ δεέστρον ὄρωρ ἢ εἰ δ' ὄνῃσαι· Δω· εἰ καὶ σὺ παλαιο-
 τεια, οὐκ ἔρασην, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχει μὲν τὸν πολύφικμον, οἷα ἐ-
 παινέεις αὐτόν· γ· οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ
 ὄνειδιστικόν τοῦτο ἐν φέρω ὑμῶν, καὶ
 μοι λακείτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
 ποιῆν, δ' τί ποιμαίνωρ ποτέ ἀπὸ τῆσ σκοπιᾶσ παιζού-
 σασ ἡμᾶσ ἰδῶρ ἐπὶ τῆσ ἡϊόνοσ ἐρ τοῖσ πρόποσι τῆσ Αἴτ-
 νησ καθὸ μεταξὺ τοῦ ὄρουσ ἢ τῆσ θαλάττησ ἀιγιαλοσ ἀπο-
 μνηνύεται, ὑμᾶσ μὲν οὐ δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα-
 σῶρ ἢ καλλίστη ἔδοξα ἦ, καὶ μορῆ ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ-
 μόν· ταῦτα ὑμᾶσ ἀνίᾳ· Δείγμα γάρ, ὡσ ἀμείνων εἰμι καὶ
 ἀξιέραστοσ, ὑμῆισ δὲ παρῶφθητε·
 Δω· εἰ ποι μένι καὶ ἐνδεεῖ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξασ,
 ἐπίφρονοσ οἶε γεγονέναι·
 καὶ τοι τί ἄλλο ἐρ σοὶ ἐπαινέσαι εἴχεν· τὸ λευκόν μόρον·
 καὶ τοῦτο οἷμαι, δ' τί ζυνήθισ ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάν-
 τα δὴν τὰ δ' μοια τούτοισ ἡγείται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὀ-
 πτότ' ἄρ ἐθελήσοσ μαεῖν οἷα τυγκάνεισ οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπ-
 πεῖρασ τινὸσ, εἰ ὥστε γαλήνη εἴη, ἐπικυψασα ἐσ τ' ὄψιν ἰδέ-
 σεαυτήν, ἐνδὲρ ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶσ· οὐκ ἐπαινέει
 δὲ τοῦτο, ἢρ μὴ ἐπιπρέπη αὐτῶ καὶ τὸ ἐρυθρῆμα· γ· καὶ
 μὴρ ἐγὼ μὲρ ἢ ἀκράτωσ λευκὴ, δ' μῶσ ἐραστήν κἄν τοῦτορ
 ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἢ ἡρ τινα ἢ ποιμήν, ἢ ναῦτισ, ἢ παρ-

Do. Quid igitur & si Iouis ipsius exans/agrestis sic
& hispidus apparet: & quod omnium deformissimum est/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?

*Poliphed
Destignia*

G. neque hoc quod hispidus est/ & ut tu ais, agrestis/ de for
virile enim illud, atque oculus decorat in medio fronte (me est:
hil minus videtur quod si duo essent. D. videris Gala (te: nis
thea; non amantem/ sed potius adaatum abs te habere Poly. quae
das eum. G. haud equidem adaatum habeo: sed insigne (sic lau
opprobriadi petulantiam hanc non fero vestram: ac
mihi quidem videmini inuidentia quidam istuc

facere, quoniam pascens aliquando/ a littorali specula luden
tes nos conspicatus/ in prominenti pede Aet
ne: qua videlicet inferius in montem & mare littus p
tenditur: vos ne aspexerit quidem: ego vero ex omni
bus pulcherrima visa sum: eoque & soli mihi iniicit oculu
lum. haec vos male habet. Argumentum denique est: quod melius
dignior quam amari: vos contra fastiditas est. (or sum & nos vici

*Mons A
littori adia
s. h. h. h. h. h.*

D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendum videri tibi putaueris?

*non vici
no vici
lib. p. vici*

quod quod quid aliud in te laudare potuit/ quod candorem solum?
Et hoc puto: quoniam assueuerit caseo & lacti: om
nia igitur similia his putat pulchra. Alioquin
ubi libebit scire quali sis facie: a

*pl. g. g. g. g. g.
u. h. h. h. h. h.*

petra aliquando (si tranquillitas sit) despectas in aquam/ ut templum
teipsum, nil videbis aliud quod nativum candorem perpetuum. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rum non laudat
quod ego imodice candida, tamen amatorum. (rubor. G. At

u. h. h. h. h. h.

habeo. ex vobis vero nulla est/ quam vel pastor/ vel (etiam tale
(nauta/ vel por

θεμελιόσ' ἐπαίνετ' ὃ δὲ πολυφύκωσ', τὰ τε ἄλλα, καὶ μυσικήσ'
 ἐστὶ. Δω. σιωπὰ ὡς ταλαίεια. ἡκούσα μὲν αὐτοῦ ἄλδον,
 τος, ὃ πότε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ. Ἄφροδίτη φίλη, ὄνομ' αὐ-
 τισ' ὀγκῶσθαι ἔδωξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡπικτιόσ' δῖα κωμῆσθαι ἐλά-
 φον γυμνόν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πῆχισ' ὡς
 περ' ἦσαμ. ζυγῶσασ' δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάτωσ' τὰ νῦνρα, ὃν δὲ
 κόλλωσι περιστρέφασ', ἐμελωδῆι ἄμουσόν τι καὶ ἄ-
 πωδόν, ἄλλο μὲν αὐτόσ' βοῶν, ἄλλο δὲ ἡλύρα ὑπῆχε, ὡς
 ὄνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἔδωκέ μεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ
 ἐκείνῳ ἄσματι. ἢ μὲν γὰρ ἡχώ ὄνδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἡ-
 θελεμ, ὄντω λάλοσ' ὄνσα βρυχομένῳ. ἀλλ' ἰσχύνητο εἰ φε-
 νεῖκί μου μένη τραχέεια μ' ὦδ' ἡμ' καὶ καταγέλαστομ. ἔφε-
 ρε δὲ ὃ ἐπέραστος ἐμ' ταῖσ' ἀγκαλίσσ' ἀδυσματίον ἀρκτου-
 σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα. τίσ' οὐκ ἄμ-
 φρονίσειέ σοι ὡς ταλαίεια, τοιοῦτου ἔραστοῦ; γ. δικούμ
 σὺ Δωρι, δειζομ ἡμῖν τὸν σαυτῆσ' κολλίω δακλονότι
 ὄντα, καὶ ὦδ' ἡμ' ἄνωτερον καὶ κίθαριζομ ἄμεινον ἐπισηάμενον.
 Δ. ἀλλ' ἔραστοσ' μὲν ὄνδ' εἶσ' ἐστὶ μοι, ὃν δὲ σεμνύνομασ'
 ἐπέραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ δῖος ὃ κύκλωσ' ἐσὶν.
 κινάβρασ' ἀπόρῳμ, ὡς περ' ὃ τράγος, ὡμοφάγος,
 ὡς φασί, καὶ σιτούμενοσ' τοῦσ' ἐπίδ' η.
 μοῦντας τῶν ζένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ ἀντερῶσ' αὐτοῦ.

κύκλωσος, καὶ ποσειδῶνος.

Κ Υ Κ Λ Ο Ψ.

ὦ πάτερ, δῖα πέπονθ' ἂν ὑπὸ τοῦ καταράτου ζένου,
 ὅσ' μεθῆσασ' ἐξ ἐτυφλώσέ με, καὶ μωμένῳ ἐπιχειρήσασ'.
 ποσειδ, τίσ' δὲ ὃ

κόκλωσ
 ωψ
 ωψ
 ωψ
 ωψ

vers. hic
et hinc
et hinc
 titor laudet. ceteris hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
 est. D. Tace Galatea, audiuius ipm canentem/
 quū nup̄ pruriret in te. s; o Venus chara, asinum
 quēpiā rudere vidisses. Na; lyre corpus si se fuit capiti
 nō renudato cornib;: tū cornua cubitis in (ceruis
 star erant. colligatis v̄o illis/inductisq; fidibus/necq;
 in sinū adciens/canebat alienū a musis quippiā & a
 carnis lege: dū aliud qdē ip̄e clamaret: alid' v̄o lyra re
 necq; cohibere risu; poterius/ob ama (sonaret: ita ut
 illum cantū. Siquidē lyre sonitus necq; r̄ndere (toriū
 lebat: adeo loq; exn̄s garriētī: imo puduiss;/ (ipi vo
 sa fuiss; imitari stridulū cantū & ridicuiū. Gestā (si vi
 bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
 catulū villosū, ip̄icq; nō dissimilē. At quis non
 inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin
 tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
 exn̄te; q; doctius canere voce, et cythara melius sciat.
 D. Sed amator quidē nullus est mihi; necq; iactor
 amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
 hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
 (ut aiunt) ac deuorans qui appu
 lerint hospites, tuus sit:
 tuq; mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite: *Cyclops unus*
 qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens. *antiquissim*
finha nup̄ en
Arma nō

N. Quis vero *uonibi*

consp.
fau. acerbū vasto Cyclops / *falsi qd̄s*
in antro

ταῦτα τολμήσαο ὡς πολὺ φικεῖς κ· τὸ μὲν πρῶτον, οὐτὶν
ἐαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλουο, ὁ
δυναεὺο δνομαζέσθαι ἔφη π· δίδρα ὄρ λέγειο, τὸν ῥιθαιμ
σιου, ἐξ ἰλίου δ' ἀνέπλει· ἀλλὰ πῶο ταῦτ' ἔπραξεμ, οὐ δὲ
πάνυ ἐνθαρησὸς ὤμ· κ· κατέλαβον ἐμ τῶ ἀντρω ἀπὸ τῆο
νομῆο ἀνασρέταο, πολλοὺο τῖναο ἐπιβουλεύονταο δηλοῦθ
τὶ τοῖο ποιμνίοιο· ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῆ θύρα τὸ πῶμα, πέτρα
δὲ ἔοτι μοι παμμεγέθιο, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυο, ἐναυσάμ
ωο δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρουο, ἐφάνισαμ, ἀπακρύπ
τει μ αὐτοὺο πειρώμενοί· ἐγὼ δὲ συλλαβῶμ αὐτῶμ τῖναο·
ὡο περ εἰκὺο ἦμ, κατέφαγον ληοτάο ὄνταο· ἐνταῦθα δ πα
νουργόταταο ἐκείνοο, ἔϊτε οὐτίο, ἔϊτε ὀδυσσεὺο ἦμ, δίδραοί
μοι ποιεῖ μ φάρμακόν τι ἐγγέασ, ἥδὲ μὲμ καὶ ἐνοομομ, ἐπε
βουλευτότατομ δὲ καὶ ταραχωδέξατομ· ἀπαντα γὰρ ἐνὺο
ἐδύκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, κὴ τὸ σπύλαιου αὐτὸ ἀνε
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτί ὄλωο ἐμ ἐμμουτοῦ ἡμυ· τέλος δὲ ἔο
ὑπνον κατεσπασάμ· ὃ δὲ ἀποζύοασ τὸμ μοχλόν, καὶ πυ
ρῶοασ γε προσέτι, ἐτύφλωοέ με καθαίδοντα καὶ ἀπ' ἐκεῖ
νου τυφλὸο εἰμίοιο ὡ πόσειδου· π· ὡο βαθύν ἐκοιμίθιο
ὡ τέκνον, ὅο οὐκ ἐξέδορεο μεταξὺ τυφλοῦμενοο· ὃ δ' οὔμ
ὀδυσσεὺο πῶο διέφυγεμ· ὃν γὰρ ἄμ εὔ οἶδ' ὅττι ἐδυνήθη
ἀποκίνησαι τῆμ πέτραμ ἀπὸ τῆο θύραο· κ· ἀλλ' ἐγὼ ἀφῆ
λομ ὡο μάλλιομ αὐτὸμ λάβοιμι ἐξίόντα, καὶ καθέοασ πα
ρὰ τῆμ θύραμ, ἐθήρωμ τάο χεῖραο ἐκπετάοασ, μόνα παρείο
τὰ πρόβατα ἐο τῆμ νομῆμ, ἐντεμλάμενοο τῶ κριῶ· ὀπόοα
ἐχρημ πράττειμ αὐτὸμ ὑπὲρ ἐμοῦ· π· φανθάνω ὑπ' ἐκεῖ
νοιο, ὅττι γε ἔλαθεμ ὑπερελθῶμ σε· ἀλλὰ τοῦο ἀλλοῦο γε κῦ
κλωταοο ἔδει ἐπιβασάοασθαι ἐπ' αὐτόμ· κ· συνεκάλεοασ

hęc ausus est o Polypheme? C. Primū qđē Nūllū
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę picul3: V
 llysem se noiri dixit. N. Noui quē dicis: Itha
 cum ex Troia nauigantē. S3 q̄ pacto hęc fecit: qui nō
 admodū strēnuus est? C. Deprehendi in antro/a
 pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes ^{videbatur}
 uulibus. Verę ubi apposui aditui operculū (petra
 em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparte
 re se tētātes. Ego ꝑo ꝑphēdēs iporę ali (rūt: abscondē
 (quē admodū par erat) deuorau. qñ quidem la (qs
 trōnes erant. Illic tū ꝑfutissius ille, siue Nemo/siue V
 mihi bibere. pharmacū qđdā ifundēs (lylles erat, dat
 siliatissimū. p̄stātissimūq;. oia nā (suauē et bñ olēs, cō
 videbant circūferri bibēti: spelunca sub (q̄ statī
 uertebat: & nō amplius ꝑrsus apđ me erā. Deniq; in
 somnū dissolutus sum. Ille ꝑo acuens ^{et ꝑo} uēctē & i
 gni candefacto, obcęcauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cęcus su3 tibi o Neptune. N. q̄ ꝑfude dorę
 fili: qui nō exiluisti intea qñ ocul orbabaris. (miebas
 Vlyses q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut egdes (Verę ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) potuit
 ui. q̄ magis ip3 caperē exeuntē. & alli (ego eā remo
 xca ianuā venabar/manus extēdēs, solas de (dēs iu
 quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea que (reli
 necessuz e st facere pro me. N. Disco ex il
 lis: q̄ latuit surripiens te. Sed alios Cy
 dopes oportunū fuisset te clamorib3 accersiuisse. C.

ὦ πάτερ, καὶ ἴκον, ἔπει δὲ ἤφροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφη ἡντίσ' ἐσὶν, μελαγχολᾶν ὀφθέρτες μετὰ
χοντο ἀπειόντες· οὕτω κατέσοφίσάτο με ὁ κατάρατος τῶ
ὄνόματι· καὶ ἡ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδίζω ἐμοὶ
τὴν συμφορὰν, ὅνδ' ὁ πατὴρ φησιν, ὁ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γὰρ ἀντὸν, ὡς μάθη, ὅτι
εἶ καὶ πῆρωσίμ μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γούρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ
πρόσεται· πλεὶ δέ τί·

Ἄλφειου· καὶ ποσειδῶνος·

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ε ·

τί τοῦτο ὦ Ἄλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσαι τῆ ἄλμῃ ὡς ἔθος ποταμῶι σ' ἀ
πασίμ; οὔτε ἀναπάνεισ σεαυτὸν διαχυνθεῖσ, ἀλλὰ διὰ τῆσ
θαλάττης ζυνεσὼσ, καὶ γλυκὺ φυλάττω τὸ ρεῖθρον, ἀμι
γῆσ ἔτι, καὶ καθαρὸσ ἐπείγη· οὐκ οἶδ' ὅ που βύθιοσ ὑπο
δύσ καθάπερ δι λάροι, καὶ ἔρωδιοι, καὶ ἔοικασ ἀνακύειν
ποῦ, καὶ αὖθισ ἀναφαίνειν σεαυτὸν· ΑΛ· ἐρωτικὸν τί τὸ
πρὸ γμά ἐστὶν ὦ ποσειδον, ὥστε μὴ ἔλεγε· ἠράσθησ δέ
καὶ αὐτὸσ πολλὰνισ· π· γυναικὸσ ὦ Ἄλφειέ, ἢ νύμφησ
ἔρᾶσ, ἢ καὶ τῶν κηρηίδων ἀντῶν μιᾶσ; ΑΛ· οὐκ.
ἀλλὰ πηγῆσ ὦ ποσειδον· π· ἢ δέ που σοι γῆσ αὕτη ρεῖσ
ΑΛ· νησιῶτίσ ἐσὶ σικελίῃ, Ἀρέθουσαρ αὐτὴν καλοῦσιν·
π· οἶδα οὐκ ἄμορφοσ ὦ Ἄλφειέ τὴν Ἀρέθουσαρ, ἀλλὰ δι
αυγῆσ τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλνζει, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐπιπρέπει τῶσ ἡφίσιμ, ὅλων ὑπερ' ἀντῶν φαινόμενον ἀρ
γυροειδέσ· ΑΛ· ὡσ ἀληθῶσ οἶδα τὴν ὦ ποσειδον· παρ' ἐ
κείνησ οὐκ ἀπέρχομαι· π· ἀλλ' ἀπιθὶ μεν, καὶ εὐτύχει ἐν
τῶ ἔρωτι· ἐκέينو δέ μοι εἶπε, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαρ εἶδες;

fons

Ipe quidē Arcas ubi erā: ille Syraculis fuerat: Al-
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amon-
N. Bene dicis, discede ad amatā, egoq; emergens
a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

*Elly Anni
P. Agg
de Prota
vity
illu
d r
tr a
vib*

Menelai. & Protei. **MENELAVS,**

*Prota
Ostani
Tethias
ting d
p
i
st
vile + g*

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te ali-
quādo immutari/siliter neq; extra fidem. Si vero &
ignez te fieri possibile sit/in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidi & ipe. s; mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) prestigia quēdā adhibere rei:

oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāformaueri meipz? Si vō incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/veluti phātasia qdā añ oclos
stans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosiss-
sime, manū. scies. n. tūc nū videar solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu vō mihi Menelae, videris neq;

Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piscis hic

scire. M. Emūero Polypū qdē vidē: verū qd rerē

agat/iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuiūq;
petrē se adiungēs/coaptauerit articulorū cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
similē facit seipm: & transmutat colorem: i-

*7
m
m
-2
m*

*Arg p
vile + g*

μούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἄν λάθῃ τὸν ὀλίγασ, μὴ διαλί-
 λαίπτωμ, μὴ δὲ φανερόσ ὡρ δια τούτο, ἀλλ' εἰκῶσ τῶ λίθῶ·
 μ. φασί ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδοξότερον ὦ προ-
 τεύ. π. οὐκ οἶδα ὦ μενέλαε τί νι ἄν ἄλλω πισεύσειασ,
 τοῖσ σεαυτοῦ ὄφθαλμοῖσ πιστῶν. μ. ἰδῶν εἶδον. ἀλλὰ τ-
 πράγμα τεράστιον, τὸν ἀντὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.
 πανόωσ. καὶ ταλῆνσ. ΠΑΝΟΠΗ.
 εἶδεσ ὦ ταλῆν χθῆσ οἶα ἐποίησεν ἢ ἔρισ παρά τὸ δει-
 πνον ἔμ σερταλία, διότι μὴ καὶ ἀντὴ ἐκλήθη ἐσ τὸ συμπό-
 σιον; γ. οὐ ζυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε. ὃ γὰρ ποσειδῶν
 ἐκέλευσέ με ὦ πανόπη, ἀκύμαντον ἔμ τοσούτω φυλάττειν τὸ
 πέλαγοσ. τί δ' οὐμ ἐποίησεν ἢ ἔρισ μὴ παρούσα; π. θετίσ
 ἢ πηλεύσ ἀπεκλυθεῖσαν ἐσ τῆρ θάλαμον, ὑπὸ τῆσ ἀμφιτρι-
 τικσ ἢ τοῦ ποσειδῶνοσ παράσσεμ φθέεντα; ἢ ἔρισ δ' ἐν τοσού-
 τῶ λαθοῦσα πάντασ, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίωσ, τῶν μερ πίνον-
 τῶν, ἐνίωμ δὲ κροτούντων, ἢ ὑῶ ἀπόλλωνι καθαρίζοντί,
 ἢ τοῖσ μούσαισ ἀδούσαισ προσεχόντων τὸν νοῦμ, ἐνέβαλεν
 ἐσ τὸ συμπόσιον μῆλον τί πάγκαλον, χρυσοῦμ
 ὄλον ὦ ταλῆν. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
 κυλινοῦμενον δὲ τούτο, ὡσπερ ἐξεπίτηθεσ.
 ἦκε ξυθα ἦρα τε, καὶ ἄφροδίτη, καὶ ἄθηνᾶ κατεκλίνοντο.
 κῶπειδῆ ὃ ἑρμῆσ ἀνελόμενοσ ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
 οἱ μὲν κηρίδθεσ ἡμεῖσ ἀπεσιωπήσασμεν. τί γὰρ εἶδαι ποιῆν
 ἐκείνων παρουσῶν. οἱ δὲ ἀντε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
 ἀντῆσ εἶναι τὸ μῆλον ἐξίουμ. καὶ εἰ μὴ γε ὃ ζεῦσ
 διέσθησεν ἀντόσ καὶ ἄχρι χειρῶν προν χώρησε
 τὸ πράγμα. ἀλλ' ἐκείνοσ ἀντόσ μὲν οὐ
 κρινῶ, φησί, περὶ τούτου.

ἢ καλὴ λαβέτω

αὐτὸς μὲν ἄρκιόν ὦν, ἢ δὲ ἐμὲ συννοήσασσι ἐσίμῃ. Ἄλ-
ἐπεγόμενόν με κατέχεισσι ὡς ῥόσειδρον περίεργα ἐρωτῶν.
π. εἴ λέγεις, χώρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀνωδύσ-
ἀπὸ τῆς θαλάττης, ζυγαυλὶα μίγνυσσὸ τῆ πηγῆ, καὶ ἐμὴ
δωρ γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ. καὶ πρῶτέως.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἄλλὰ ἴδωρ μὲρ σε γίνεσθαι ὡς πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνά-
λιόν γε ὄντα. καὶ δένδρον ἔτι φορητόν, καὶ ἐσλέοντα δπό-
τε ἀλλαγείης, ὄμωσ ὄν δὲ τοῦτο ἔξω πίστεως. εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐμ τῆ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πᾶν
θαυμάζω, ἢ ἀπιστῶ. π. μὴ θαυμάσῃσσι ὡς Μενέλαε, γίγνω-
μαι γάρ. μ. εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκέεις, εἰρήσε-
ται γὰρ πρόσσε, γατείαντινὰ προσάγειν τῷ πράγματι.
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔξαπατᾷ τῶν δρώντων, αὐτὸς οὐδέ-
τοιούτο γιγνόμενος. π. ἢ τίς ἄν ἠ ἀπάτηται τῶν αὐτῶν
ἐναργῶν γένοιτο. οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι εἶδεν
ἐσ ὅσα μετεποίησα ἐμαντόν. εἰ δὲ ἀπίστεις, ἢ τὸ πρῶγμα
ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μέν, ἔπει δ' ἄν πῦρ γενόμεναι, προσένεγκέ μοι ὡς γενναί-
οι τε τὴν χεῖρα, εἴσῃ γὰρ εἰ δρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καί-
ει μὲν τότε μοι πράσαστιν. μ. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πᾶσι-
ρα ὡς πρῶτεῦ. π. σὺ δὲ μοι Μενέλαε δοκεῖσιν οὐδέ
πολύπουρ ἐωραμέναι πᾶπο γε, οὐδέ ἄφτάσχει δι' ἰχθύος δῦρ-
εἰδέναι. μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πῶν εἶδον, ἄφτάσχει δὲ
ἠδέως ἄν μαθοίμι παρὰ σοῦ. π. ὑποῖα ἄν
πέτρα προσελῶν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφύσεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνη
ὄμωσ ἀπεργάζεται αὐτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χροῶν, με-

καὶ τοὺς ἐκείνου οὐτὸν δικαίους· ὅππῃ δὲ ἐστὶν ἴδμεν
πρὸς τὸν πρίονον παῖδα, ὅσ' οἶδ' ἐτε διαγνώσκει τὴν καλὴν
σοφίαν, φιλοκαλοῦσ' ὦν, καὶ οὐκ ὄν ἐκείνου κρίναι κακίαν·
Γ· τί οὐκ αἰθερὶ ὡ πανόπτη; Ρ· τὴν μερὸν, ὅμαι, ἀπίσταν
πρὸς τὴν ἴδμεν· Γ· καὶ τίς ἤξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλα
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Ρ· ἦδη σοὶ φημι, οὐκ ἄλλῃ κρατῆσιν
τῆσ' ἀφροδίτης ἀγωνιζομένησ', ἢν μὴ τι τάνθ' ἀδικητήσ'
ἐμβλυώτη·

τρίτωνος· ἁμυμώνης· καὶ ποσειδῶνος·

Τ Ρ Γ Τ Ω Ν·

ἐπὶ τὴν λέρναν ὡ ποσειδῶν, παραγίγνεται καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ὑδροσομένη παρθένος πάγκαλόν τι κρῆμα· οὐκ
οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν· Ρ· ἐλευθέραν τινα ὡ τρί
των λέγεισ', ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστίν; Τ· οὐ μὲν
νοῦν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκον
τα, καὶ αὐτὴ ἁμυμώνη τ' ὄνομα· ἐπυθόμην γὰρ ἦτοσ' κα
λδίτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰσ' θυγα
τέρας, καὶ αὐτοῦργεῖν διδάσκει, καὶ πέμψει ὑδωρ τε ἀρυ
σομένησ', ἢ πρὸς τὰ ἄλλα, παιθεύει ἀόκνονσ' εἶναι αὐτάσ·
Π· μόνη δὲ παραγίγνεται μακρὰν δύτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄρ
γους ἐς λέρναν; Τ· μόνη· πολυδύτιον δὲ τὸ Ἄργος ὡσ
οἶσθα, ὡς ἐ ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν· Π ὡ τρίτων·
ὄν μετρίωσ μενεταράζασ' εἰ τῶν τὰ περὶ τῆσ' παιδῶσ, ὡσ
τε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν· Τ· ἴωμεν, ἦδη γὰρ καιρὸσ τῆσ' ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν πον κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν ἐστίν, ἰούσαι
ἐσ τὴν λέρναν· Ρ· οὐκοῦν ζεύξοι τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολ
λὴν ἔχει τὴν διατριβὴν, ὑπάγειν τοῦσ' ἵππουσ' τῆ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζειν· σὺ δὲ ἄλλὰ δελφῖνά μοι τῆσ'

ad par
Quis ille ipse iudicem futurum arbitrarentur. Abite vero in Idam
ad Priami filium: qui novit discernere pulchritudinem: amator & ipse pulchritudinis exans. neque is iudicem
G. quod igitur deus faciebatur o Pano. P. Homo (bit prope.
Idam. G. Et quis veniet paulo post (die, ut puto, abeunt
nobis ea quae vicerit. P. Iam tibi dico. non alia (nunciaturus
Venere certate. nisi mirum in modum iudex (vincet
excuciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

Triton
amymon
Neptunus
T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecumque pulchra quaedam: nec
noui ego pulchriorem puellam me fuisse aspiciam. N. Li
ton dicis, aut ancillam quam aquam gestat. T. (bera o Tris
fecto: sed Danae illius filiam / quam ex. 50. filiabus una est (Non pro
& ipsa: Amymoneque est illi nomen. Deficerem namque cuius
men & genus. Danaus vero dure tra (uis referendo nos
lias: & manu operari docet. mittitque ad aquam haur (ctat si
riendam: atque ad aliam: erudiens ipsas / ne desidia torpeant.
N. Verumtamen sola ne proficiscitur illa adeo longam viam ex Ar
go ad Lernam. T. Sola. siticulosum vero Argos est: ut
nostis: quam prope se aquam ferre illi necesse est. N. Triton,
non mediocriter me conturbasti / loquens haec de puella. quam
prope vadamus ad ipsas. T. Eamus. iam enim tempus est aquam
ferendae: & ferre alicubi media via est / vadens
in Lernam. N. Igitur iunge currum. At hoc certe ma
gnam praestat imorationem: adiungere equos iugo:
& currum preparare. Quin tu igitur delphinum quendam

τῶν ἀμείων παράστισον, ἐφίππασομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὰ
 χίστα. τ. ἰδοὺ σοι ὄυτοσί ὁ Δελφίνων ὠκύτατος. π.
 εὔγε ἀπελαύνω με, σύ δέ παρανήχου ὅ τρίτωρ, κἀπειδὴ
 πάρεσ' μὲν ἐσ' τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲρ λοχίσω ἐρταῦθα πον, σὺ
 δ' ἀποσκόψει ὀπότ' ἄρ' αἰσθη προσιούσασα ἀντήν. τ.
 αὐτὴ σοι πλησίον. π. καλὴ ὅ τρίτωρ ἢ ὠραία παρεθέουσ'
 ἄλλὰ σύνληπτά ημῖν ἔστιμ'. α. ἀνθρώπε, ποῖ με ξυναρ-
 τήσασ' ἄγεισ' ἄνδρα ποδίστησ' εἶ, καὶ ἔοικασ' ἡμῖν ἀπ'
 Αἰγύπτου τοῦ θεῖου ἐπιπεμφθῆνοι, ὥστε βοήσομαι τὸν
 πατέρα. τ. σιῶπισόν ὅ Ἀμμωνίη, ποσειδῶν ἔστι. α.
 τί ποσειδῶν λέγεις ἄνθρα, τί βιάζῃ με ὅ ἀνθρώπε, καὶ ἐσ' τὴν θά-
 λατταν καθέλκεισ'. ἐγὼ δέ ἀποτυνηγίσομαι ἢ ἀθλία κατα-
 δύσασα. π. θάρ' ῥεῖ, ὄνδ' ἐπὶ λεινὸν μὴ πάσῃσ', ἀλλὰ καὶ πικρῆν
 ἐπὶ ὠνυμῶν αἰο ἀναδρθῆνοι ἐάσω ἐνταῦθα, πατάξασ' τὴν τρι-
 αίνην τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, ἢ σὺ ἐνδαίμων
 ἔση, καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν ἐνχ' ὑδροφορίσσις ἐπιθανούσα.
 Νότον καὶ Ζεφύρον ΝΟΤΟΣ
 ταύτην ὅ Ζεφύρε τῆς Δάμαλις, ἦν διὰ τοῦ πελάγους ἐσ'
 Αἰγύπτου ὁ Ἑρμῆσ' ἄγει, ὁ Ζεὺς διεκέρησεν ἄλοῦσ' ἔρωτι.
 Ζ. ναὶ ὅ νότε, ἐν Δάμαλις δέ τότε, ἀλλὰ πῶισ' ἦν τοῦ πο-
 ταμοῦ Ἰνάχου, νῦν δέ ἢ ἦρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτήν, Ζηλο-
 τυκῆσασα, ὅτι καὶ πάνν' ἐώρα ἔρωντα τὸν Δία. π. νῦν
 οὐρ ὅτι ἐρᾷ τῆσ' βοός'. Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐσ'
 Αἰγύπτου ἀντήν ἐπέμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
 νειν τὴν θάλασσαν, ἔστ' ἄρ' Διανήζηται, ὥσ' ἀποστελούσα
 ἐκεῖ. κῆρι δέ ἡδὴ θεός γενότο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθεῖν.
 π. ἢ Δάμαλις θεός'. Ζ. καὶ μάλα ὅ νότε, ἄρ' ζεῖ τε
 ὁ Ἑρμῆσ' ἐφ' ἰτῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσασ' Δεσπονα.

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu

N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̃ louē, b̃nuola eq̃dē sic fiat magis. Z. Aemō
p̃transiit̃ innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē sp̃az Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopirata igit̃ hec
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/neq; caudat̃
big: s; amabil̃ ē puella. Mer. utiq; (ad hec nō bifide t̃i
formauit scip̃z p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/trāse
ctus. Z. Nō opoz; fuerit nos ingreī. (aspectu fac
melius ille nouit agenda.

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, q̃nqdē sp̃ amatores hoīm estis: & oī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmōn conuati estis

suscipientes a Scironijs saxis cum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adciptens Arionē/sustulisti in Tenaron iplo
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus, ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Eimūero q̃ror ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāssormauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̃ vos
Quopacto igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sepe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno; in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā; demonstraturus opes, conscendens

Methymna urbs in Insula n 3
habet vbi hanc viciu nuptiā quōd. Grogan
quō sagittas. quō habet Methymna raris
vni oris (yofavly ē. q̃ a p̃tib; in mra

πρωθιμίον τίνος καλοῦργων ἀνδρῶν, ὡς ἔειξεν ἄγων πολὺν
χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ δι γαίον ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι ναῦται· ὁ δὲ ἰεροῶμιν γὰρ ἄπαυ-
τα παραινέω τῷ σκάφῃ· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδωκται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκενὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαστα θρήνων τίνα
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἐάσατε· ῥίψου ἐμαυτὸν· ἐπέτρεψαμ
ναῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκενὴν, καὶ ἦσε πάνυ λιγυρῶς,
ἔπερ ἐἴς τὴν θάλατταν, ὡς ἀντίκα πάντως ἀποθανοῦμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτὸν, ἐξειμάρωμιν
ἔχωμ ἐἴς καιάρον· π· ἐπαινῶ τῆσ φιλοτιμίας· ἀξίον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκασ αὐτῷ τῆσ ἀμροάσεωσ·

ΠΡΟΣΕΙΔΩΣ· ΚΑΙ ΝΗΡΕΪΔΩΝ·

ΡΟΣΒΙΔΩΝ·

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐσ' ὃ ἢ πῶισ καθινέχθη,
ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆσ καλεῖσθω· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμῆισ ὡ
νηρεῖδεσ παραλαβοῦσαι, τῆ τρωάδι προσενέγκατε,
ὡσ ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μὴ ἀμῶσ ὡ
ρόσειδον, ἀλλ' ἐμ ταῦθα ἐμ τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει
τετάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν, ὅκτι στα ὑπὸ τῆσ μι-
τρυῖασ πεπωθῆιαμ· π· τοῦτο μὲν ὡ ἀμφιπρῆκτον
δέμωσ, ὄν δ' ἄλλωσ καλὸν ἐμ ταῦθα πον κείσθαι ὑπὸ
τῆ τάμωσ αὐτῆν, ἀλλ' ὁπερ ἔφημ, ἐμ τῆ τρωάδι ἐμ
τῆ κερ' ῥοήσῳ τεθάρτεται· ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῆ· ὁ τί μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἢ ἰνώ πείσε·
ται, καὶ ἐμπεσῆται ὑπὸ τοῦ ἀδάμαντος Διωκομέ-
νι ἐἴς τὸ πέλαγος, ἀπ' οὐρου τοῦ κίθαιρῶνσ καθώπερ
καθίκει ἐσ τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλωσ· Ν· ἀλλὰ μάκρινμ σῶσαι δείσει χαρισάμε-
νοσ τῷ Διονύσῳ· τροφῶσ γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτην ἢ ἰνώ·

delphos
qui *117*

celerrimū constitue: quem ego festinātissime con
 scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
 Euge utamur eo. tu v̄o adnata o Triton. & postq̄
 assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
 vero speculareris/sicubi sentias ip̄am accedentē. T.
 Ip̄a tibi p̄pe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa v̄go,
 sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̄ me cor
 ripsis/duciscq̄? Plagiarius es: & videris nobis ab
 AEgypto deo missus esse. quapropter inclamabo
 patrem. T. Tacē Amymone, Neptunus est. A.
 Quid Neptunū dicis: qd violas me homō, & in ma
 re detrahis: ego v̄o suffocabor misera: atq̄ submer
 gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
 tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri
 dente petrā prope littus. tu quoq̄ foelix
 eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri. NOTVS.

Notis la
ipse v̄
midian
notis f
se

733
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Hanc Zephyre iuuenā, quam per pelagus in
 aegyptū Hermes ducit: lupit violauit: captus amore.
 Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/sz filia erat flu
 uij Inachi: nunc v̄o luno talem fecit ip̄am/ celo
 typia mota: qn̄qdē videbat amantē louē. N. Nūc
 igit nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̄ ob id in
 AEgyptū ip̄am misit: & nobis imperauit/ ne q̄stua
 re faceremus mare/ donec transuecta fuerit ut pariat
 illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̄a & foetus.
 N. Iuueca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̄erabitq̄
 ut Mercurius dixit/ nauigātib: & nobis erit regina.

Noti dea hinc in v̄o libru n 2

δύτινα ἀρῆμάτων ἐβλήθη κτεμένα· ἢ κωλύσαι ἐπιπνέειν
Ν· θεραπευτέα τοι γαρούμω ζέφυρε ἢ δὲ Δέσποινα γέ οὐ
σα, νῆ Δία εὐνοῦστέρα γάρ οὕτω γένοτο. Ζ· ἀλλ' ἢ δὲ γὰρ
Διπετέρασε νῆ ἐξένευσεν εἰς τὴν γῆν δρᾶσ' ὄπως οὐκ ἔτι μεν
τετραποδὸς τὶ βαδίζει· ἀνορθώσασ' αὐτὴν δ' Ἑρμῆσ' ἔνυ
νόκη παγκάλῃ αὐθις ἐποίησε. Ν· παράδοξα γούρ ταῦτα
ὡ ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐδέ οὐρά καὶ διχίλια τὰ σκέ
λη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη, ὃ μέντοι Ἑρμῆσ' τὶ παῖδ' μετα
βέβληκεν ἐαντόν, καὶ αὐτὶ νεανίου κνυπρὸς ὄσσωσ' γεγένη
ται. Ζ· μὴ πολυπραγμαῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνοσ' οἶδε τὰ πρακτέα·

Πόσειδόνος· καὶ Δελφίνων·

ΠΟΣΕΪΔΩΝ

ἔϋγε ὡ Δελφίνοσ', ὅτι αἶ φιλόανδρωποι ἔστε, καὶ πάσαι
μεν τὸ τῆσ' ἰνοῦσ' παιδίον ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἐκομίσασατε
ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σικωνίδων μετὰ τῆσ' μητρὸσ'
ἐμπέσθ'· καὶ νῦν σὺ τὸν κιδαρφθὸν τοῦτον τὸν ἐκ μηδύ
μικτὸ ἀναλαβῶν ἐξενέζω εἰς ταῖναρον, αὐτῆ
σκαπῆ καὶ κιδάρῃ, οὐδέ περιέξεισ' κακῶσ' ὑπὸ τῶν
ναυτῶν ἀδολγῶμενον. Δ· μὴ θαυμάσῃσ' ὡ πόντιον, εἰ
τοῦσ' ἀνθρώπουσ' εἴποι ἔμεν· ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐταὶ
ἰχθυῶσ' γενόμενοι. Π· καὶ μέμφομαι γε τῶ Διονίσῳ, ὅτε
ὑμῶσ' καταναναρχήσασ' μετέβαλε. Δέον
χειρῶσ' αἰσθαι μένον, ὡσπερ τοῦσ' ἄλλουσ' ὑπουλάγετο
ὄπως γούρ τὰ κατὰ τὸν Ἄργίονα τοῦτορ ἐγένετο ὡ Δελφίνοσ'
Δ· ὃ περιάνδρωσ' οἶμαι ἔχαρρεν αὐτῶ, καὶ πολλὰ κίσ'
μετεπέμπετο αὐτὸρ ἐπὶ τῆ τέχνῃ. ὃ Δέ πλουτήσασ' παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπαύθησε πλεύσασ' οἰκαδὲ εἰς τὴν
μικτὸν ἰσθμὸν, ἐπὶ δὲ ἐξασάσαι τὸν πλοῦτον· καὶ ἐπιβάσ'

π. ὄνη ἐχρήρη οὐτα προκράμ ὄυσαν· ἀνά τῶ Διονύσῳ
 ἀχαριστέμ ὦ ἀμφιγρίτη, ὄνη ἄζιου. Ν. ἀντι δέ ἀρατί
 παθοῦσα, κατέπεσεμ ἀπό τοῦ κρείου, ὁ ἀδελφός δέ ὁ φρῆ
 ζασ ἀσφαλῶς ὀχέεται. π. εἰκότωσ· νεονίασ γάρ, κῆ δὴ
 νασται ἀντέχειμ πρόσ τῆμ φοράμ· ἡ δέ υπό ἀσθείασ
 ἐπιβάσα ὀχίαατος παραδύζου, καὶ ἀσπιδούσα ἐσ
 βάδος ἀκανέσ, ἐκπλαγείσα, καὶ τῶ θάμβει ἄμασχε
 ρείσα, καὶ ἰλλῆ γγιάσασα, πρόσ τὸ σφοδρόμ τῆσ πτίσασ
 ἀρατῆσ ἐγένετο τῶμ κεράτωρ τοῦ κρείου, τῶμ τέωσ
 ἐπίληπτο, καὶ κατέπεσεμ ἐσ τὸ πέλαγος. Ν. ὄνηοῦμ
 ἐχρήρη τῆμ κντέρα τῆμ νεφέλημ βοκθεῖμ πιωσάσ· π.
 ἐχρήρη· ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶ τῆσ νεφέλησ· ἀνωκωτέρα·
 ἶριδος· καὶ κροειδῶνος· ΙΡΙΣ
 τῆμ νῆσορ τῆμ πλανωμένημ ὦ πύσσειδου, ἀποσπασθεῖ
 σασ τῆσ σικελίας ἵφαλου ἐπιπύχεσθαι συμβέβηκε
 ταύτημ φροῖρ ὁ ζεῖσ, στίσορ ἡδῆ καὶ ἀνάφηνορ, καὶ ποικ
 σορ ἡδῆ δῆλορ ἐμ τῶ ἀιγαίῳ μέσω βεβαίωσ μένειμ,
 σπυρίζασ πάνμ ἀσφαλῶσ· λείται γάρ τί ἀντῆσ· π.
 πεπράζεται τοῦτο ὦ ἶρι, τίνα δέ ὄμωσ παρῆζει αὐτῶ τῆμ
 χρείασ ἀναφανείσα καὶ μνηετί πλέουσα· Ι. τῆμ λητῶ
 ἐπ' αὐτῆσ λεί ἀποκνήσασ, ἡδῆ γάρ ποικῆρωσ ὑπο τῶν
 ὠδίνωμ ἔχει· π. τί οὔμ ὄνη ἱκανός ὁ ὕρανοσ ἐμ τεκείμ ε
 εἰ δέ μῆ ὄυτοσ, ἀλλὰ γε πᾶσα ἡ γῆ οὔκ ἀμ ὑποδεζασθασ
 δύναοτο τᾶσ αὐτῆσ γουάσ· Ι. οὔκ ὦ πύσσειδου· ἡ ἦρα γάρ
 ὄρκω μεγάλῳ κατέλαβε τῆμ γῆμ, μῆ παρασχεῖμ τῆ λητῶ
 τῶν ὠδίνωμ ὑποδοχίμ, ἡ τοῖνυμ νῆσοσ αὐτῆ, ἀνωκωτόσ ἐσιμ
 ἀφανῆσ γάρ ἦμ· π. συνίκει· στήδι ὦ νῆσε,
 καὶ ἀνά νῆι αὐθῖσ ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μνηετί ὑποφέρου.

N. Nō uentēs fuerit. tā sceleratā exñtē. vetñtñ Dio
 nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nylio
 agēs/decidit ab ariete: frañ ꝑo Phry (lpa certe qppia
 xus secure pfectus est. N. Merito. iuuenis em ē, pō
 tens resistere piculo. Illā vero insueta/
 cōscēdens vehiculū inopinatū: & respiciens in
 patulā pfunditatē, oberrans, ac p timore simul cās
 dens/ & vociferans, ob violentiam casus
 impotens reddita est cornuū arietis: quē vēhementer
 cōphēderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
 oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
 Oportebat quidē: s; fatum Nephelē potentius est.

Iridis. & Neptuni.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
 tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.

hanc ait Iupit̄, firmā siste mō: atq; cura ut appeat: facta
 toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
 stabiliens valde secure, indiget em in aliquo ipsa. N.
 Paulopost fiet hoc Iris. Verñtñ quam prebebit ipsi
 utilitatē apparens/ & nō amplius natās. I. Latonā
 in ipa oportet partū deponere. iā em laborat: ob
 grauediēs. N. nūqd igit nō sufficit illi celū ad ptū
 Si ꝑo neq; hoc: equidē tota tellus num suscipere
 posset ipius liberos. I. Nō Neptune. Iuno em
 iuramēto magno astrixit terrā: ne se exhibeat Latonē
 grauedinū mistrā. hec igit isula ipa/ nō addicta iuramē
 eo q; tū neutiq; apparuerit. N. Intellico. (to est:
 & emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (Siste o isula:
 (sublidas:

*Map Solo -
Zallos -
ffripiv -*

*Latona -
Apollinis -*

v. 3. firm de nō nisi sanonia l-

ἄλλα βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδραξι ὡς ἐνδεμονεστῶν τῶν
 ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τούσ καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
 ἡμῶσ ὡ τρίτωνεσ, διαπορθμεύσατε τὴν λιπῶ ἔσ ἀντὴν,
 καὶ γαληνὰ ἀπαντὰ ἔστω. Δρακίοντα δέ ὅσ νῦν ἐξοιστρέει,
 ἀντὴν φοβῶν τὰ νεογνὰ, ἐπειδὴν τεχνεῖν ἄφτικα μέτεισι,
 καὶ τιμαρῆσει τῇ μητρὶ. σὺ δέ ἀπαγγελε τῷ Διὶ, πάντα
 εἶναι εὐπρεπεῖ, ἔστικεν ἡ δῆλος, κικέτω ἡ λιπῶ, ἡ τικτέτω
 ζάνθου, καὶ εὐλάσσοσ.

ΞΑΝΘΟΣ

Δέξαι με ὡ θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατὰσ βεσῶν μου
 τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὡ ζάνθε; τίσ σε κατέκτανεσ;
 Ξ. ἦφαιστος, ἀλλ' ἀπηνθρακίωμαι ὡλασ ὡ κακοδαί-
 μων, καὶ ζέω. Θ. Διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξ. Διὰ τὸν υἱὸν τῆσ θετίδουσ. ἐπει γάρ φονέοντα τοῦσ
 φρύγασ, ἰκέτευσα. ὁ δ' ἐνκ' ἐπαύσατο τῆσ ὄργησ, ἀλλ'
 ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρηστέ μοι τὸν ῥοῦμ. ἔλαίσασ τοῦσ
 ἀθλίουσ, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὡσ φοβηθεῖσ ἀπόσχοι
 το τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' ἦφαιστος ἔτυχε γάρ πλυσίον
 πον ὦν, πᾶρ δ' ὄσον, ὡίμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὄσον
 ἐν τῇ αἴτνῃ καὶ εἶπθαι ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθε μοι, καὶ ἔκαν-
 σε μέρ τὰσ πτελέασ καὶ μὲρ ῥίκασ, ὡπτησε δέ ἡ τούσ κα-
 κοδαίμονασ ἰχθῶσ, ἡ τὰσ ἐγχελένασ. ἀντὸν δέ ἔμε ἕπερ
 καχλάσαι ποήσασ, μικροῦ δειρ δ' ὅλον ῥηθῶν εἰργασται
 ὄρασ δέ ὄνν δ' ὡπωσ Διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτῶν. Θ.
 θελερὸσ ὡ ζάνθε ἡ θερμόσ, ὡσ εἰκόσ. τὸ ὡίμα μέρ ἀπὸ τῶν
 νεκρῶν, ἡ θέρμη δέ ὡσ φῆσ ἀπὸ τοῦ πυρὸσ. καὶ ἐκώτωσ ὡ
 ζάνθε, ὄσ ἐπὶ ῥῆ ἐμῶν υἱὸν ὄρμησασ, ἐνκ' αἰδεσθεῖσ ὄτε
 κηρεῖδουσ υἱόσ ἦν. Ξ. ὄνν ἔδει ὄνν ἐλεῆσαι γείτονασ ὄν-
 τασ τοῦσ φρύγασ. Θ. τὸν ἦφαιστον δέ ἐνκ' ἔδει ἐλεῆσαι
 θετίδουσ υἱὸν ὄντα ῥῆ ἀχιλλεῖα.

τε αὐτῆ, μὴ τε τὸ παιδίον οὕτως ἄμωσόν.

Ἐνιπέωσ· καὶ ποσειδῶνος·

ΕΝΙ ΠΕΥΣ

Ὀν καλὰ ταῦτα ὦ ποσειδῶν· εἰρήσεται γάρ τ' ἀληθῆσ,
ὕπελθῶν μου τὴν ἔρομένην, ἔκασθεῖσ ἔμοι, Διέκορησασ τὴν
τὴν πῦδιαν· ἢ δέ ὤλετο ὑπ' ἔμου ταῦτα πεπονθέναι, ἢ διὰ
τοῦτο παρῆιχεν ἑαυτῆν· Ε· σὺ γάρ ὦ ἐνιπεῦ, ὑπερόπτι·
κόσ' ἦσθα καὶ βραδυόσ, ὅσ κόρησ δ' ἔω καλῆσ, φοιτήσασ ὅση
μέραι παρὰ σέ, ἀπόλλυμένησ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερώρασ·
καὶ εἰ χαίρεισ λυπῶν αὐτῆν· ἢ δέ παρὰ τὰσ ὄχθασ
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λησόμενῃ, ἐνίστε εὐχετό
σοι ἐντυχεῖν, σὺ δ' ἐθρήσαστοσ πρὸσ αὐτῆν· Ε· τί οὐρ;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπο
κρίνεσθαι ἐνιπέα αὐτῆ ποσειδῶνος εἶναι, ἢ κατασοφίσασ·
θαὶ τὴν τυρῶ ἀφελῆ κόρην οὐσαμ; Ε· ζηλοτυπεῖσ ὦ ἐνιπεῦ,
ὑπερόπτισ πρότερον ὦν· ἢ τυρῶ δέ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν
διομένη ὑπὸ σοῦ διακειορῆσθαι· Ε· ὄνμενον· ἔφησ
γάρ ἀπικῶν δ' ἰ ποσειδῶν ἦσθα, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
αὐτῆν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, δ' τε τὰ ἔμα σὺ ἐνφραίνου
τότε, καὶ περιστήσασ πορφύρομ τῆ κῆμα, δ' περ ὑμῶσ συν
ἐκρυπτε ἄμα, συνῆσθα τῆ παιδί ἄντ' ἔμου· Ε· σὺ γάρ
οὐκ ἔθελεσ ὦ ἐνιπεῦ.

τρίτωνοσ· καὶ κηρείδων

ΤΡΙΤΩΝ

τὸ κῆρτοσ ὑμῶν ὦ κηρείδασ, δ' ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέω θυγα
τέρα τὴν Ἀνδρομέδασ ἐπέμψαστε, οὔτε τὴν πῦδιαν ἠδίκη
σαμ, ὡσ οἴεσθαι, καὶ αὐτὸ ἦδη τέθνηκε· Ν· ἀπὸ τίνος
ὦ τρίτων; ἢ ὦ κηφέσ καθάπερ δέλεαρ προθεῖσ τὴν κόρην,
ἀπέκτεινεμ ἐπιῶν, λοχῆσασ μετὰ πολλῆσ δυνάμεωσ;
τ· ὄνη, ἀλλ' ἴστε, οἴμαι, ὦ Ἰφιάνασσα τὸν περσεῖα,

sed firma mane: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei hberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaq; sint omnia. Draconem vero, q nūc fuit
ipaz pterres; ac nouit genitos, ubi peperit: pūnus ad
ac puniet p mē. Tu yō rñcia loui, oia coriet puulis
probe eē acta. stetit Delos: venitq; Latona: & pepit.

flam Xanthi. & Maris. **XANTHVS**

Suscipe mare graua passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: q; te obussit:

X. Vulcanus. Sz ardeo a prunis prorsus infce
lix, atq; oburor. M. Verē quāobrē tibi iniecit ignē:

manus X. Propf Achillē Thetidis filiū. nā cū ille intimeret
Phryges: supplex illū rogauī. at ille nō cessauit ab ira:
p̄ mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verē
misos: subijtq; i mētē/ut eū submer (ego misus sū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q; tritus abstine
alicubi exns. oēz, prfus, ut puto, ignē tūc sis (erat ppe
in Aetna & alibi eēt ferens/iniecit (ille hēbat: q;ntū
sitq; ulmos/& myrricas: ac infecit in (mihi: obus
foelices pisces/atq; anguillas. At ipm quidē me exi
lire fecit. parū q; abfuit, ut nō itegre aridus rdderet.
Vides vero/quomō iaceo propter inuisiones? T.
turbidus es o Xāthe, & calidus, ut parē, sāguis qdē a
mortuis est: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui cōtra meū gnātū cōiurasti: nō veritus/q;
Tobis Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri ppi
Phrygū. M. At Vulcanū misereri optuit (quorē
Thetidis filij Achillis.

πὶ Λακέρυσι δ' εἴτι· ἦ καλλίστην δ' Δωρὶ κέρην
 εἴδαμεν ἐσ κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθείσασιν· ἀντήν τε
 καὶ βρέφος· ἀντὶς ἀρτιγέννητον ἐκέλευσε Δεὸς πατὴρ, τοῦσ'
 νῦν τῶσ' ἀναλαμβάνοντας τὸ κιβώτιον, ἐπεὶ δ' ἄμ' πολὺ ἀπὸ
 τῆσ' γῆσ' ἀπὸσπάρσασιν, ἀφῆναι ἐσ τὴν θάλασσαν, ὡσ' ἀπὸ
 λοίγῳ ἢ ἀθλίᾳ καὶ αἰτῇ καὶ τὸ βρέφος· Δ τίνος δ'
 εἴνεκα δ' ἀδελφῆ· ἔπει εἰμαθεσ' ἀκριβῶσ' ἅπαντα·

Θ· Ἀκρίσιος δ' πατὴρ ἀντὶς, καλλίστην οὖσαμ' ἐπαρθέ·
 νενερ, εἰσ χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβολῶν· εἴτα, τὸ μὲν
 ἀλθέσ' οὐκ ἔχω ἐπιεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμε
 νομ, ῥυθῆναι Διὰ τοῦ ὄροφου ἐπ' ἀντήν, δεξομένην δ' ἐκεῖ
 νην ἐσ τὸν κάπνον καταρ' ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσθ
 ον, τοῦτο αἰσθόμενος δ' πατὴρ ἀκριβῶσι καὶ Ζηλότυπος
 γέρωρ, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμοῖο χεῖσθαι οἰθεῖσ'
 ἀντήν, ἐμβάλλει ἐσ τὴν κιβωτὸν ἀρτι τετακῦϊαμ· Δ· ἢ Δε
 τί ἐπραττεν δ' εἴτι, δ' πότε καθήκετο· Θ· ὑπὲρ ἀντὶς μὲν
 ἐσίγα δ' Δωρὶ, καὶ ἔφερε τὴν καταδύκην, τὸ βρέφος Δε πα
 ρητῆιτο μὴ ἀποθανεῖν, Λακέρυσσα, καὶ τῶ πάστωσ' Δεικνύ
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον ὄμ· τὸ Δε ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμειδίᾳ πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπίμπλαμαι αὖθις
 τοῦσ' ὀφθαλμοῦσ' Λακέρυωρ, μνημονεύονσα αὐτῶν·

Δ· καμὲ Λακέρυσαι ἐποίησασ· ἀλλ' ἢ δὴ τεθνήσκειν·
 Θ· ἐνλαμῶσ' κηχεται γὰρ εἴτι δ' κιβωτὸσ' ἀμφὶ τὴν σέ
 ριφον, ζῶντας αὐτοῦσ' φυλάττουσα· Δ· τί οὖν· ὄνχι σῶ
 ζομεν ἀντήν τῆσ' ὀλιεύσι τούτοισ' ἐμβολούσαι ἐσ τὰ Δίη
 τυα τῶσι σερφιφίοισ', δι Δε ἀνασπάρσαντες σῶσονσι Διολο
 νότι· Θ· εὐλέγεις, οὕτω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὴ

te ipsa : nec puerulus adeo formosus :

Enipei. & Neptuni. ENIPEVS.

*Fluuij
rhyssa
lix*

Minime honesta hec sunt Neptune. Dicis p vero :
 q̄ circūueneris a me amatā: sis effectus mihi : ȳ gita
 puellę. illa ȳo putabat se a me hec (tē p̄ide ademeris
 hoc exhibuit seip̄az. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
 cius eras & turbidus: q̄ puellā sic pulchrā (despectis
 die ad te, perditā prę amore cōtempseris: (euntē q̄ti
 lętatulq̄ fueris molestijs afficiēdo ip̄az. At illa circa ri
 piscans / & icedens / lauansq̄: interdū optabat (p̄as
 tibi coire: te delicias agente cū ip̄a. E. Quid igitur:
 num ob hoc oportuit te p̄ripere mihi amorē: & mētis
 ri Enipeum prō Neptuneo : & decipe
 re Tyro simplicē puellā exñtē. N. Zelotypia moueris
 quū p̄us cōptor tu extiteris: Tyro ȳo nihil (Enipeu,
 putās se abs te violatā fuisse. E. Nō (grāue passā ē.
 em̄ abiēs te neptunū eē. q̄d & maxie (p̄fecto. dixisti
 & ego ob hoc iniuria afficio: q̄ pp̄ (molestie tulit.
 ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̄ (mea tu lęta
 peruit sis: & coiuiisti cū puella p̄ me. N. At (vos o
 non yolebas o Enipeu. (q̄ tu

*Fluuij
i n*

Tritonis. & Nereidum. TRITON.

*regis
Aegij*

Cetus uelster o Nereides, qui contra Cephei filio
 am Andromedā missus est: nec puellam lę
 sit: ut putatis: & ip̄e iam int̄ijt. N. A quo nam
 o Triton? Nūq̄d Cepheus q̄si escā p̄ponēs puellam
 adortus interemit / insidians magna vi?

T. Nō. Sed hosti puto, nymp̄ha Iphianassa, Perseū,

*Quo p̄p̄e p̄p̄m̄ m̄it a nymp̄his alligata
 f̄is p̄p̄o in maris bethie exp̄p̄m̄
 In oppido p̄p̄o in p̄p̄o ad lib̄m̄
 et p̄p̄o d̄p̄*

τὸ τῆς Δαναῶνος παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῆ κλισίᾳ
ἐμβληθὲν ἐστὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπατρὸς, ἐσωσά-
τε δικτεῖρασαι αὐτούς. Ν. οἶδα ὅμ λέγασ· ἐκὸς δὲ
ἦδη νεανίᾳ εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδέειμ.
Τ. οὗτος ἀπέκτενε τὸ κῆτος. Ν. Διότι ὃ τρίτῳ ;
ὅν γὰρ δὴ σῶστρον ἡμίρ τοιαῦτα ἐκτίνειμ αὐτὸν ἐχρήμ.
Τ. ἐγὼ ἡμίρ φάσω τὸ πῶν ὡς ἐγένετο· ἐστάν μέρ οὐρῶ
ἐπὶ τὰς γοργόνας, ἄλλῳ τινα τοῦτον τῶ βασιλεί· ἐπιτε
λῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν λιβύμ. Ν. πῶς ὃ τρίτῳ ;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλοις συμμαχούσ· ἦγεμ ; ἄλλῳ γὰρ
δύσπορος ἢ ὀδός. Τ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐ-
τὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν· ἐπεὶ δ' ὄν ἦμεν δ' τοῦ Διότωντο, ἀι-
μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀπαστεμῶν τῆς μελούσης
τὴν κεφαλὴν, ὡς κετ' ἀπαστάμενος. Ν. πῶς ἰδῶν ;
ἀθεάτοι γὰρ εἰσιμ, ἢ ὅς ἂν ἰδῆ, ὅμ ἐτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦδοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα· τοιαῦτα γὰρ
ἦκουσα Διγυμμένον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς
τὸν κηφέα ὕστερον· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσίλα-
βούσης ὡς περ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχευ αὐτῷ ἰδέειμ τὴν
εἰκόνα τῆς μελούσης· εἶτα λαβόμενος τῆ λαοῖα τῆς κόμης,
ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῆ δεξιᾶ τὴν ἄρπην ἔχωμ, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρὰ τὴν ταύτην Αἰθιοπίαμ
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὄρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν
πρᾶξι μέμνη ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπαττα
λεν μέμνη, καλλίστην, ὃ θεοί, καθεμέμνη τὰς κόμας, ἢ
μίγνυμνον πολὺ ἐνεθε τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν ἄρπην τῆς κρετα

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
iniectam in mare a materno auo, serua
stis: omisitę iporę. N. Noui quę dicis, at verifise est
mō iuuenē esse, valdeq; gñosuz, ac pulchrę vi (talē
T. Is ē q̄ infsecit Cetū. N. pp̄t qd o Tritō? (deri.
nō em̄ mercedē liberatōis eiulmōi nō b̄ psolueſ: ip̄z cō
T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat
ad Gorgonas/ prēmīū quoddā regi affe (est hic
rens. Verę ubi puenit ī Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
solus ne? an & alios auxiliares duxit secū: alioqn. n.
difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̄ ī
psū Mierua r̄ddidit. Postq; v̄o puēit ubi degebāt: ille
quidē dormiebāt: ut puto. verę hic absidēs Medusæ
caput/ abijt euolans. N. Quo pacto aspīcatus est?
iuuiles em̄ s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō īsup aliud qdā de
cōspicabit. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd' Andromedā & hęc ego
Cepheū nouissie) Mierua haud dubie ī clypeo resp̄lē
dente quemadmodū in speculo: prębuit ille ipsam
imaginē Medusę ut videret. Dein̄ adcipiēs leua comā
īspiciētis imaginē: dextra falcem habens/ abscidit
caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
sursum volauit. Verę ubi maritimā hęc AĒthiopiam
venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq; affi
xam, pulcherrimā, Dñj boni, demissa coma, ac
feminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdēz
miseratus fortunā ip̄ius/ interrogabat cām condem

Prose,
in dan
Alig

f. li. 105
p. 105
intrab. 105
105 typ
gans
spis
in au
ans p.
g. 105

am. 105
fosse of
ropis n
105 rō
105
105

δίκης καταμίηρόν Δε ὄλουσ' ἔρωτι, ἐχρήν γὰρ
σεώσσαι τὴν πᾶσιδα, βοηθεῖν Διέγνω· καὶ ἔπειθ' ἡ τὸ κή-
τος ἐπ' ἔει μάλα φοβερόν, ὡς καταποσούμενον τὴν ἄνθρω-
μέδαν, ὑπεραιώρηθεσ' ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχωρ τὴν ἄ-
πην, τῆ μὲν καθικνεῖται, τῆ Δε προδεικνύσ' τὴν ἰοργόμα,
λίθου ἔποίησ' αὐτό· τὸ Δε τέθηκε κοῦρ· καὶ πέσσωγεν
αὐτοῦ τὰ πολλὰ ὄσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ Δε
λύσασ' τὰ δεσμὰ τῆσ' παρθένου, ὑποσχών τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀντροπῶντι κατιούσασ' ἐκ τῆσ' πέτρασ' ὀλισθηρῶσ'
ἄνυσσ'· καὶ νῦν γαμῆϊ ἐρ τοῦ κικρέωσ', καὶ ἀπάξει αὐτὴν
ἀργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμου ἐν τὸν τυχόντα εὔρετο·
N· ἐγὼ μὲρ ἐν πάντῳ γεγονότι ἄχθαιμι τί γὰρ ἢ πῶσ'
ἠδύκει ἡμᾶσ', ἔπι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου
καλλίωρ εἶναι; T· ὅτι δ' ἄντ' ὅσ' ἀνὴλγησεν ἐπὶ τῆ
θυγατρὶ μήτηρ γεδύσα· N· μηκέτι μεμνημένα ὄδωρι
ἐκείνωρ, ἔπι βαρβαροσ' γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλώκησεν
ἰκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῆ
παιδί· χαίρω με δῦρ τῷ γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότου·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὄν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοσφραγεστέρα μ' εἶδον
ἐρ τῆ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ ἐίμι καὶ πνέω· σὺ Δε εὐκ εἶδες
ὄ νότε; N· τίνα ταύτην λέγεις ὄ Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνας διπέμπωντες ἦσαν; Z· ἡδίστον δαίματος
ἀπελείφθῃσ' ὄ τὸν ὄνκ' ἄλλο ἴδθ' ἔτι· N· παρὰ τὴν ἔρη-
δραν γὰρ θαλάσσαν ἐρηγάδωρ, ἐπέπνευσα Δέ τι ἢ
μέρος τῆσ' ἰνδικῆσ', ὄσα παρὰ νῆα τῆσ' χῶρασ' ἐν δέμ-
οῦρ ὄδ' ἄωρ λέγεις· Z· ἀλλὰ τὸν σιδῶνιον ἀγῆνορα
εἶδες; N· ναί, τὸ μ' τῆσ' ἐυρώπῃσ' πατέρα· τί μὲν;

natōis. Paulopost ꝑo amore captus (ducēs nāqꝫ erat
 ut (suaret puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla
 tus accessit ipēse tribis, tāqꝫ deuoꝫ (ne posteaqꝫ Ce
 medā: demittēs oculos iuuenis/stri (raturus Andro
 cē, unā qdē manū oñdit: alā ꝑo pfe (ctūqꝫ hñs fal
 lapidē cōfecit ipꝫ. Ille itaqꝫ morte subꝫ (rēs Gorgona
 mlta eorꝫ q̄ aspicata fuerit Me (latus ē. iduruert dēiqꝫ
 soluēs vīcā ꝑgīs, sustinēs manū, susꝫ (dusā. Poꝫ ille
 cepit sumis pedibꝫ descēdentē ex rupe proclui,
 & nūc eā ducit uxore i ipā domo Cephei: abducetqꝫ
 Argos. iōqꝫ ꝑ morte nuptias has felices iuenit. (ipꝫ
 N. Ego qdē non admodū ex hoc facto merore affi
 offendit nos: si q̄ mō maꝫ gliata ē (cior. i q̄ em puella
 pulchriorē eē: T. Verūtn etiā miꝫ (alñ & ꝑslupit se
 filiā maꝫ. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob
 illorꝫ, si qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rius Doris
 sufficiētē em nobis penā dedit: triꝫ (decur locuta ē.
 filiā. Congratulemur igitur nuptijs. (ta propꝫ

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunqꝫ pompā ego magnificentiorem vidi
 in mari ex quo sum, & spiro. Tu vero nunquid
 o Noteꝫ. N. qnā hec ē quā dicis o Zephyre pōpā:
 aut q̄ ducētes pompā erātꝫ. Z. Suauissio spectaclo
 caruisti: ut nō aliud videre possis posthac. N. luxta
 threum mare occupatus spirabā: atqꝫ in (Ery
 pte indici maris, oibꝫ deniqꝫ maritū illius regiōis. nihil
 igiꝫ eorꝫ noui quē dicis. Z. Attñ sidoniū Agenorē
 vidistiꝫ. N. Profecto vidi. Europę genitorē. qd̄ tūꝫ.

Europa filia Agenor regis Phoenicis quā
 cupida forma ois capta abduci - cum

Ζι περὶ ἀντὶς ἐκείνης διηγήσομαι σοι· κ· μῶν δ' ἵτι δ
Ζεὺς ἔραστος ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ ἢ πάλαι
ἠπιστάμην· Ζ· οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα, τὰ μετὰ ταῦ
τά δὲ ἦδη ἄλλοσθ· ἢ μὲν ἑυρώπῃ κατεκλυθεὶ ἐπὶ τὴν ἰώνον
παίζουσα, τὰς ἡλιμιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρω ἐκάσασ' ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐτῶν, κάλλιστος
φαινόμενος· λευκότε γὰρ ἢ ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα
εὐκάμπτω, καὶ τὸ βλέμμα ἡμέροσ· ἐσκήρτα οὐρ ἢ ἀντόσ
ἐπὶ τῆς ἰόνοσ, καὶ ἐμυκῶτο ἡδίστοσ· ὥσπερ τὴν ἑυρώπην
τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν· ὥσ δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Δρο
μῶιοσ μὲν ὁ Ζεὺσ ὄρμηκεν ἐπὶ τὴν θάλατταν, φέρων αὐτὴν
ἢ εὐκίχουτο ἐμπροσῶν· ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγῆσαι τῷ πλάσματι,
τῆλαι ἄ μὲν ἔχετο τοῦ κέρατοσ, ὥσ μὴ ἀπολιθάνοι, τῆ ἐτῆ
ρα δὲ κνεμαμένον τὸν πέπλον ζυνείχε· κ· ἦδ' οὐ τοῦτο
θέαμα ὦ ζέφυρε εἶδες καὶ ἔρωτικόν, κηχόμενον
τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπαμένην· Ζ· καὶ μὴν τὰ
μετὰ ταῦτα ἡδίω παραπλὺ ὦ νότε· ἢ τε γὰρ θάλαττα
ἐνθὺσ ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπίσπασαμένη
λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν· ἢ μῆισ δὲ πάντεσ ἢ συχία ἀγον
τεσ, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων,
παρηκολουθοῦμεν· ἔρωτεσ δὲ παραπεπετώμενοι
μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὥσ ἐνιότε ἀκροισ τῶισ ποσὶν
ἐπιφάνειν τοῦ ὕδατοσ, ἐμμένασ τὰσ δᾶδασ φέροντεσ, ἢ
δον ἄ μὰ τὸν ὕμέναιον· αὐ κηρείδεσ δὲ ἀναδύσαι,
παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἢ μίγνυ
νοι· αὐι πολλαὶ τό τε τῶν τριτῶνων γένοσ, καὶ εἶτι ἄλλο
μὴ φοβερόν ἰδέϊν τῶν θαλαττίων· ἄπαντα περιέχουσε
τὴν πῶιδαν· ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβεβηκῶσ ἄρματοσ,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. **N.** Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
sciebā. **Z.** Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subīde acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄z/colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq;: cornua p̄m̄ illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suauissime. q̄ propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo facto/ple-
no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa yō vehement̄ territa ex hac re:
lęua quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
ra yō vēto cōcitātū peplū cōtinebat. **N.** Suaue hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriu qđ p̄
Iupit̄, natādo ferens dilectā. **Z.** Atqui quę (stabat
post hęc acciderūt suauiora multo Note. Eteñ mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄z. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorę quę fiebant,
se q̄bāur. Poŕo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parę super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes/
equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
dę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παροχάμερος τε, καὶ τὴν ἄμφι τρίτην ἔχων προῖγε
 γένηθαι, προσδιδωρῶν νικημένων τῶν ἀδελφῶν. ἐπὶ πάνσι
 δὲ τὴν ἄφραδίτην δύο τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχῃσιν κατακει-
 μένην, ὅσῃ παυτῶν ἐπιπλάττουσάν τῃ νύμφῃ. ταῦτα ἐκ φοι-
 νίκης ἄχρι τῆσ κρήτης ἐγένετο. ἔπειτα δεῦτε βήτην ἤσων,
 ὃ μὲν ταύρουσ ἐκ ἔτι ἐφοίνετο ἐπιλαβόμενος δὲ τῆσ χειρὸσ
 ὃ Ζεὺσ, ἀπῆγε τὴν ἑυρώπην εἰσ τὸ Δίκηταιον ἄντρον ἐρυθρίῳ
 σάμῃ καὶ κάτω δρωσάμῃ. ἠπίστατο γάρ ἦδη ἔφ' ὅτι ἀγοίτο.
 ἡμεῖσ δ' ἐμπεσόντες ἄλλοσ ἄλλο τοῦ πελάγουσ μέρουσ
 διενυμαίνομεν. ἦ μακάριε Ζεφύρε τῆσ θέασ,
 ἐγὼ δὲ γρύπασ, καὶ ἐλέφαντασ, καὶ μέλανουσ ἀνθρώ-
 πουσ ἑώρων.

ΝΕΚΡΙΟῦ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διόγενοσ. καὶ πολυδαύκουσ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ πολυδαύκεσ, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδὴν ταχιστα ἀ-
 νείθῃσ, σὸν γὰρ ἐστὶν ὄϊμαι τῶ ἀναβιώνα
 ἄντρον, ἢν που ἴδῃσ μένιππον τὸν κύναι, ἔυροισ δ' ἄμ ἀντῶ
 ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνηον, ἢ ἐν λυκείῳ, τῶν ἐριζόν-
 τωμ πρὸσ ἀλλήλουσ φιλοσόφωμ καταγελῶντα. εἰπέμ
 πρὸσ αὐτόμ, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κλεῦει δ Διογένησ,
 εἰ σοὶ ἰκανῶσ τὰ ὑπὲρ γῆσ καταγεγέλασται, ἔκειμ
 εὐθαδέε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενόμ. ἐκεῖ μὲν γάρ
 ἐν ἀμφιβόλω σοὶ ἔτι ὀ γέλωσ ἦμ. καὶ πολυτό. τίσ
 γάρ ὀλωσ ὄϊδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐμ ταῦτα δὲ οὐ παυ-
 σῃ βεβαίωσ γελῶν, καθάτωρ ἐγὼ νῦν. καὶ μάλιστα,
 ἔπειτα δὴν δρᾶσ τούσ πλουσιούσ, καὶ σατρατάωσ, καὶ

transferensq; & Amphitriten precedebat
 hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. In omnes
 vero Venerē duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
 tem, flores varios aspergentē sponse, Hæc ex Phœ-
 nicia usq; ad Cretā sic tigeſt. Verū ubi puēit ad iſulā/
 taurus nō amplius apparebat. arripiens ꝑo manum
 Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescens
 tē demissis in terrā ocul. sciebat em iā ob qd duceret.
 At nos infidentes alius aliam in pelagi partem,
 fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia viderit:
 Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
 nes conspicabar.

*Aritas mo-
 si oppid-
 - Creta*

*1073. Iustus coal-
 1074. p. ant. 10. sub
 auro.*

MORTVI DIALOGI.

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

○ Pollux, cōmēdo tibi: postq; celeritē ad supe-
 ros redieris (tuū em est arbitrator/ reuiuiscere
 cras) sicubi videris Menippū canē, inuenies ꝑo ipm
 Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceō, conten-
 dentes mutuo philosophos iridentem, dicere velis
 ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
 Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
 huc: mltō amplius habiturus qd irrideas. Alibi egred-
 ī ā biguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe mltuz
 em oīno agnoscat ea q sūt i vita: Hic ꝑo (hoc. Quis
 ces a cōstāti risu. quē admodū ego nūc. Et (nō quies-
 ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

*v. de marob. l. 1
 1075 v. 10. ma
 similit. q
 p. h. ai.*

τυράννου ὁ ὕψις ταπεινός, καὶ ἀσκήματος, ἐκ μέσης διμῆς
γῆς διακινωσκομένους, καὶ ὅτι μαλακοὶ καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγει ἀντὶς, καὶ προσέτι
ἐμπλοισάμενον τῆν πύραυ ἢ κειμ θέρμων τε πολλῶν, καὶ
εἶπεν ἔυροι ἐν τῇ τριόδῳ ἑκάτησ Δεῖπνον κείμενον, ἢ ὥρμ
ἐκ καθαρσίον, ἢ τί τοιαῦτο. π. ἀλλ' ἀπαγγεῖλῃ ταῦτα
ὦ Διόγενεσ. ὁ' πωσ Δε εἶδῷ μάλιστα ὁ πθιόσ τίσ
ἐσι τῆν ὄψιν ὁ Δ. γέρωμ, φαλακρός, τριβώνιον ἔχωμ πο
λύβυρον, ἄ' παντι ἀνέμῳ ἀναπνεστομένον, καὶ τῶισ ἐπι
πτυχῶισ τῶν ῥακίωμ ποικίλωμ. γελᾷ δ' αἰί, καὶ τα πολ
λά τούσ ἀλαζόνουσ τούτονσ φιλοσόφουσ ἐπισκώπτει.
π. ῥαδίουμ ἐνρεῖμ ἀπό γε ταύτωμ. Δ. βούλει καὶ πρόσ
ἀντούσ ἐκείνονσ ἐμ ταίλωμ αἰ τί τούσ φιλοσόφουσ. π.
λέγε. ὅμ βαρὺ γὰρ ὅμ Δε τούτο. Δ. τὸ μέμ, ὁ' λωμ παύσασ
θαί ἀντὶσ ὁ παρεγγύα ληρούσι, καὶ περὶ τῶν δ' λωμ ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσιμ ἀλλήλοισ, καὶ κροκοδείλουσ ποιούσι,
καὶ τοιαῦτα ἀπορα ἔρω, τῶμ διδάσκουσι τὸμ νοῦμ. π.
ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτορ εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦν
τα τῆσ σοφίασ ἀντῶν. Δ. σύ Δε οὐμώζειμ ἀντῶισ παρ
ἐμου λέγε. π. καὶ ταῦτα ὦ Διόγενεσ ἀπαγγεῖλῃ. Δ.
τῶισ πλουσίοισ Δε ὦ φίλτατομ πολυδάμκιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὦ μάταιοι τὸμ χρυσὸμ φυλάττετε ὁ
τί Δε τιμωρεῖσθαί ἑαυτούσ, λογιζάμενοι τούσ τόκουσ καὶ
τάλαντα ἐπὶ τάλαντοισ συντιθέντεσ, δύοσ χρη' ἕνα ὀβολὸμ
ἔχοντασ ἢ κειμ μετ' ὀλίγωμ ὁ π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρόσ ἐκείνονσ. Δ. ἀλλὰ καὶ τῶισ καλδίσ γε, καὶ ἰσχυ
ρῶισ λέγε, μεγίλλω τε τῶ κορινθίῳ, ἢ δαμοζένω τῶ παλαι
στῆ, ὅτι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμμ, ἢ οὔτε τὰ χαροπα.

tyrannos sic delectos, & neutiq; insignes, ex solo citu
 latu cognitos: & q; molles & degeneres
 sint recordates eorū q; sūt apd' supos. Hęc illi p'dica. p'd'
 ut impleta pera veniat lupino multo: &
 alicubi reperta in triuio Hecatę coenā iacentē: aut ouū
 ex purgatiōe/vl' huiuscemōi re. P. Sz rñūciabo hęc
 o Diogenes. q; pacto aut agnouero eū maxie: q; nam
 est szm faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m'
 to aditu, omni vento peruiam: & su
 perne plicas pāniculorū q; pluriū. Ridet v'o sp: & mut
 sum arrogantiam philosophorum consyderat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd' illos. D. vel & ad
 illos ipōs referre mandati quippiā philosophos. P.
 Dic, nō molestū em̄ neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
 rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī v'bo (tū tēpe
 q; cornua gñant ill' mutuo: crocodilosq; (rū pugnat:
 & hęc dubia iquirūt: cū de hoc doceat sesus. (faciūt
 P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
 tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
 me manda. P. Et hęc Diogenes renūciabo. D.
 Diuites vero amicissime Pollux, affare
 hilce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?

Quid v'o excruciatu vos ipsos/cōputantes usuras: &
 talentū sup' talenta addētes: quib; nece est unū obolū
 habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
 ad illos. D. Venitū & formosis, & p'gnalis
 dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
 ri: qm̄ apd' nos neq; Xāthiformā, aut faciei venultas

capitulum 179
4 no min
una vna
 179

hōi p's p' 10^{is} fl' 9
1 v' 18) - p' v' 18)

ob fl' 10^{is}
nino.

ἢ μέλινα ὀμμάτα, ἐρήθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἔστιν,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὤμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῶν κα-
νισ φασί, κρηνία γυμνά τοῦ κάλλου. π. ὄν
χαλεπὸν ὄνδ' ἐταῦτα ἐγασίειν πρὸς τοὺς κοίλους, καὶ
ἰσχυροῦς. Δ. καὶ τῶς πένησιρ ὃ ἀσώων, πολλοὶ δ'
εἰσι καὶ ἀχθόπεννοι τῷ πράγματι, καὶ δικτεῖροντες τὴν
ἄπορίαν, λέγε μὴτε λακρύνειν, μὴτ' ὀμιώζειν, ἀπὸ ἡσάμενος
τὴν ἐνταῦτα ὀσσιμίαν, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσί-
ως ὄνδ' ἐν ἀμείνονοσ ἀντῶν. καὶ λακρδαίμονιοσ δ' ἐτῶσ
ὀδοσ ταῦτα, εἰ δοκεί, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησορ λέγων ἐκ λε-
λύσθαι ἀνταῖοσ. π. μὴδ' ἐμὸν Διόγενεσ περὶ λακρδαίμοσι-
ων λέγε. ὄν γὰρ ἀνέξομαί γε. ἂ δ' ἐπρὸς τοῦσ ἄλλοουσ ἔφη-
σθα, ἀπαγγελά. Δ. ἐασώμερ τούτοσ ἐπεὶ σοι δοκεί,
σύ δ' ἐὶσ προείπωρ, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοῦσ λόγοσ.
πλουτώνοσ. ἢ κατὰ μνήππου. ΚΡΟΪ ΣΟΣ.
ὄν φέρομερ ὃ πλουτῶν, μένι ππουρ τουτοῖ τὸν κῆνα πα-
ροκοῦντα, ὡσπερ ἢ ἐκείνορ ποι κατὰσθησορ, ἢ ἡμῆιοσ μετα-
κῆσώμερ εἰσ ἔτερορ τόπορ. πλ. τί δ' ἡμῶσ δεινὸν ἔργον
ζεταὶ ὀκρόνεκροσ ὤρ. κ. ἐπειδ' ἀν' ἡμῆιοσ ὀμωζόμερ,
ἢ σένομεν, ἐκείνων μεμνημένοσ τῶν ἄνω, μίθασ μὲν ὄποσ
τοῦ χρυσίε, σαρδανάπαλοσ δ' ἐτῶσ πολλῆσ τρυφῆσ, ἐγὼ δ' ἐ-
τῶν ὀσοανρῶν, ἐπιγελά ἢ ἐξοειδίξει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάσματ' ἡμῶσ ἀποκαλώρ, ἐνίστε δ' ἐκαὶ ὄφῶρ
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰσ ὀμωγὰσ. καὶ ὄλωσ λυπηρόσ
ἔστι. πλ. τί ταῦτα φασίρ ὃ μνήππε; μνήπ. ἀντῶ
ἢ ὃ πλουτῶν. μισῶ γὰρ ἀντοσ ἀγανῆιοσ καὶ ὄλε-
θρῶιοσ ὄντασ, ὄιοσ ὄκ' ἀπέχρησε βιώνοσ κακῶσ, ὄλ-
λά καὶ ἀπθανόντεσ, ἔτι μὲ μνήνται καὶ περιέχονται

nigriſue oculi, rubor deniq; vultus amplius adſunt:
non nerui robuſti, aut humeri potētes, ſ; oīa q̄ de no-
bis dñr/unus eſt puluis, caput renudatū forme fama.
graue neq; hęc mihi fuerit dicere ad formoſ (P. Nō
virib; p̄ſtātes. D. Et paupib; o ſpartane, (ſos/ &
ſunt dolore affecti in rebus/ & miſeri ob (m̄ſu em̄
egeſtatem) dic: ne lachryment: nec eiulent: narrando
quā hic habituri ſint equalitatē: & q̄ viſuri ſint diui-
tes nihil meliores ipſis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (ſi viſum fuerit) a me dicens/ ex cru-
ciatu liberaueris ipſos. P. nihil o Dio, de Lacedæoni-
is dic. nō em̄ adcipient. Quę vero ad alios dixi-
ſti/renūciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturæ.
tu ꝑo illis prædica: referę mihi eorum ſermones.

Plutōis. Vñ aduerſus Menippū. **CRE S.**

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, cō-
habitantē: q̄ prop̄t aut illū alio colloca: aut nos cōmi-
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis moleſti fa-
ciat paris ōditiōis mortuus? C. Poſtę nos i fletū ꝑ
et gemiūs: illorę r̄cordātes q̄ ſurſū ſt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapaſ, ꝑo multijugę voluptatis, (qdē tāt
theſaurorę, irridet illę ſp & exprobrat: mā (poſo ego
cipia & ſceleſtos nos cognōinās: in dū ꝑo & cantās/
conturbat nobis fletum. Deniq; omnino moleſtus
eſt. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namq; ipſos degeneres & pernicio-
ſos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve-
rū & morientes recordantur/menteq; concipiunt.

τῶν αἰῶν· χαίρω τοὶ γαροῦν ἀνθρώπων αὐτοῦ· ρ· ἀλλ' ἐν
χρῆ· λιπυσοῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ
αωραίνεις ὡς πλάτων, δμολήφορ ὡς τῶν τούτων στενεγ-
μῖο· π· δουραμῶσ· ἀλλ' οὐκ ἀν' ἐθελήσασμι στασιαζέμε
ὑμῶσ· μ· καὶ μὴν ὡς κάμιστοι λυδῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ
ἄσσυρίων οὕτω γινώσχετε, ὡς οὐδὲ παυσόμενον μου· ἐνθα
γὰρ ἀμ' ἴκτε, ἀσολουθίσω ἀνιῶν καὶ κατὰ δῶν καὶ κατὰ γε-
λῶν· κ· ταῦτα οὐχ ὑβρισ· μ· οὐκ, ἀλλ' ἐκείνα ὑβρισ-
ῆμ, ἃ ὑμεῖοσ ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιούντεσ,
καὶ ἐλευθέροισ ἀνδράσι μ' ἐντρυφῶντεσ, καὶ τοῦ θανάτου
το παράσκιμ οὐ μικρὸν κινεῖοντεσ· τοὶ γαροῦν οὐκ ἐμῶν
τῶν ἐκείνων ἀφρημένοι· κ· πολλῶν γε ὡς θεῶν, καὶ μεγά-
λῶν κηκμάτῶν· μῖ· ὅσων μέρ' ἐγὼ χρυσοῦ· σαρλα
ὅσων δ' ἐγὼ τρυφῆσ· με· ἐνγε, οὕτω ποιεῖτε,
ὁδύρεσθε μέρ' ὑμῶσ· ἐγὼ δὲ τὸ, γινώσκοντες
πολλῶν σὺννεύρων, ἐπάσσομαι ὑμῖν· κῆρσοὶ γὰρ ἂν ταῖσ
τοιαῦταισ οὐκ ὀλίγοσ ἐπιδόμενον·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΔΑΜΦΙΛΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ·

Μ Ε Ν Ρ Η Π Ο Σ·

Σφῶ μέντοι ὡς τροφῶνιε, καὶ ἀμφίλοχε, νεκροὶ οὐτεσ,
οὐκ δὲ δ' ὅπως ναῶν κατηζιωνίτε, καὶ μάντεσ δοχεῖτε,
καὶ οὐ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοῦσ ὑμῶσ ὑπειλήφασιν εἶνα
τ· τί οὐρ' ὑμῶσ οἱτιοσ· εἰ ὑπ' ἀνοίασ ἐκείνοισ τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξαζονσι· μ· ἀλλ' οὐκ ἀν' ἐδῶξαζον,
εἰ μὴ ζῶντεσ καὶ ὑμεῖοσ τοιαῦτα ἐτερατεύεσθε, ὡσ
τὰ μέλλοντα προειδέτεσ, καὶ προεῖπεῖν ἠδυνάμενοισ τῶν
ἐρωμένωνοισ· τ· ὡς μένιππε, ἀμφίλοχοσ μέρ' οὗτοσ ἀν-
εἶδειν, ὅτι αὐτῶ ἀπορητέον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ

quæst in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō
optet, tristantē em̄ nō paruis rebus orbatū. M. Et tu
euanescis Pluto, suffragium præbens talibus suspi-
rijs. P. Nequaquā. haud em̄ velim seditionē mouere
int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydon/Phrygū et
Assyriorū, sic dinoscite: ut mihi non det̄ quies. tunc
em̄ lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridē-
do. C. Heccine contumelia? M. Nō: s; illa contumelia
est quā ip̄i vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes
& liberos vestros delicijs capientes: mortis
præ omnibus non recordantes: itaq; deflete o-
mnia illa nūquā quieturi. C. Multas, Dīj boni, & ma-
gnas possedi opes. M. Quantū vō ego auri? S.
Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite:
dolorēq; afferte vobis ip̄is. verū ego v̄bū hoc, agno-
scipius obijciēs/cātabo vobis, decet nāq; (scē teip̄s,
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis
nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videa-
vāni deniq; hoīes deos vos esse arbitrent̄. (mini:
T. Quid igit̄ nobis ip̄tādū fuerit: si p̄ isciitiā illi talia
de mortuis opinant̄? M. Verū hęc nō fuisset̄ opi-
nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/
futuroꝝ p̄scij, & p̄dicere potentes (issetis: tanq̄
interrogātib). T. Menippe, Amphilocheus certe hic
nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἦρωσ ἔμι, καὶ μαντεύομαι ἢ τιδ' κατέλθοι παρ' ἔμι,
 σὺ δ' ἔοικασ' οὐκ ἐπιγασθῆναι κενὸν λεβαθεία το παρ' ἄσασα,
 οὐ γὰρ ἠπίσταισ σὺ τούτοισ. **μ.** τί φῆσ; ἔμι ἔσ
 λεβαθεία γὰρ παρ' ἔλθω, καὶ ἔστολμμένος τῶισ ὀδόναισ,
 γελόισ μάζαμ ἐν τῶν χεροῖν ἔχωμ, ἔσπεπύσω διὰ τοῦ
 στομίον ταπεινοῦ ὄντοσ ἔσ τὸ σπῆλαιον, οὐκ ἂν ἔδνυά,
 μὴ εἰδέναι δ' τὶ νεκρὸσ εἴ ὡσπερ ἡμεῖσ, μόνῃ τῇ γοιτείᾳ
 διαφέρωμ, ἀλλὰ κῆδ'σ τῆσ μαντικῆσ. τί δὲ δ' ἦρωσ ἔστιμ;
 ἄγνωσ. **τ.** ἐξ ἀνδρώποσ τί, καὶ θεοῦσ σύνθετομ. **μ.**
 δ' μίτε ἀνδρώποσ ἐσῖμ, ὡσ φῆσ, μίτε θεοῦσ, καὶ δυναμ
 φότερόμ ἐστί. νῦν οὖν ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον
 ἀπεκάλυθε; **τ.** χρᾶδ' μένι ππε ἐμ βοιωτία. **μ.**
 οἶσα δ' τροφῶνιε, δ' τί καὶ λέγεισ. δ' τί μέντοι
 δ' ἄρσ ἐὶ νεκρὸσ, ἀκριβῶσ ὀρῶ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ ἢ ΚΑΛΛΙΘΗΜΙΔΕΣ
 σὺ δὲ δ' καλλιθημιδῃ, πῶσ ἀπέθανεσ; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
 παρ' ἄσιτοσ ὡν δεινίον, πλεον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπε
 πνίγμ, οἶσα. παρῆσ γὰρ ἀποθνήσκον τί μοι. **κ.**
 παρῆμ δ' ζηνόφαντεσ. τὸ δ' ἐμὸν παρ' ἄσασοζόμ τι ἐγένετο.
 οἶσα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πποιδῶρομ τὸν γέροντα. **ζ.** τὸν
 ἀτεκνον τὸν πλούσιον, ὡσ ἐ τὰ πολλὰ ἠδ' ἴδωμ συνόντα;
κ. ἐκείνομ αὐτὸν ἀσὶ ἐνεράπειομ, ὑπὸ ισχνούμενοσ ἐπ'
 ἔμοι, τενθίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶγμα ἐσ μίκιστομ
 ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθῶνομ ὁ γέρωμ ἔξκ, ἐπίτομόμ
 τίνα ὄσθον ἐπὶ τὸν κλῆρομ ἐξεύρομ. περιάμενοσ γὰρ φάρμακ
 κομ, ἀνέπεισα τὸν οἶνοχόομ, ἐπειδ' ἂν τάχισα ὁ πποιδῶροσ
 αἰτήσῃ πιεῖμ, πίει δ' ἐπεικῶσ, ζωρότερον ἐμβολόντα ἐσ
 κύλικα, ἔτοιμομ ἔχειμ αὐτὸ, ἢ ἐπίδοῦμαι αὐτῶ.

ἢ δὲ τοῦτο ποικίσει.

locutus

herus sum: vaticino rē si quis descenderit ad me.
 Tu v̄o videris non adisse Lebadiam omnino.
 alioq̄n nō. incredulus eēs reb̄ illis. M. quid ais: nisi
 Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
 ridicule offam manibus gestans, irreplissem per
 angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
 tuisset/ut viderē q̄ mortuus es p̄inde atq̄ nos: sola p̄
 differēs: s; p̄ diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
 nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe q̄ddā & deo (heros ē
 q̄d necq̄ hō sit. (ut ais) necq̄ deus: verē (cōpositū. M.
 trūq̄. Nūc igit̄ q̄ tua diuina illa dimidia ps̄ (parit̄ u
 recessit: T. Oracula reddit. Meñ, in Lebaida. M.
 Haud scio Trophonie quid dicas, quando quidem
 totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.

Tu Callidemides, quo nā mō inēstis: Nam q̄ ego
 parasitus existens Dinie/imodice me ingurgitās p̄fo-
 catus sim, tu quidē nosti, aderas em̄ mihi moriet̄i. C.
 Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū q̄ddaz accidit.
 Nosti equidem & tu Ptoeodorum senem. Z.

domina
quis

Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez:

C. Illū ip̄m semp̄ colens captabam: promittens
 mihi fore, ut i rē meā t̄p̄mū moreret̄, verē cū ea res i
 p̄ferret̄, vic; ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
 q̄ndā viā ad her̄ditatē puēiēdi iueni. (uēte, op̄ediariā
 nū, psuali pocillatori: ut sis atq̄ (Sig dē emēdo vene
 posceret bibere (bibit aut̄ plixius) p̄sē (Ptoeodorus
 calicē: paratū h̄ndo qd' porrigeret illi. (tius in̄ceret i

Quod si fecisset,

Filius
100
100
100
100

ἄλλοτερον ἐπιποσσάμεν ἀφάρσειν ἀπτόν. **Ζ.** τί
οὖν ἐγένετο ; πᾶν γάρτι παραλόζον ἐξείμ' ἔοικας.

Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο ἦσαν ὁ μερραῖος
κος κῦλικας ἐτοίμους ἔχον τὴν μὲν τῷ πτοιδώρῳ τὴν
ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἐτέρῳ ἔμα'· σφαλεῖς
ὄνκοι δ' ἴπῳ, ἐμοὶ τὸ φάρμακον, πτοιδώρῳ δὲ τὰ ἀφάρ
μακτον ἐπέδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἐπινευ, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μά
λα ἐκτάσθην ἐκείμην, ὑποβλιμῶσις ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς.
τί τοῦτο γελᾷς ὡς ζυπόφαντες ; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρῳ
ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν. **Ζ.** ἀστῆια γὰρ ὡς κολλιδημίδην
πέπρωθας· ὁ γέρωρ δὲ τί πρὸς ταῦτα ; **Κ.** πρῶτον
μὲν ὑπετράχθη πρὸς τὸ ἀιφνίδιον· εἶτα συνεισὶ διμαι,
τὸ γεγενημένον ἐγέλας ἢ αὐτὸς δ' ἰάγε' ὁ δινοχόος εἰργασάσθαι.
Ζ. πληρὴ ἄλλ' οὐδέ σε τὴν ἐπίτομον ἐχρήντραπέσ
θαί· ἦκε γὰρ ἂν σοὶ διὰ τῆσ' λεωφόρου ἀσφαλεστέρον.
εἰ καὶ ὄλιγῶν βροχύτερος ἦν.

κνήμωνος ἢ δαμνίππου. **ΚΝΗΜΩΝ**

τοῦτο ἐκείνο τὸ τῆσ' παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανακτεῖς ὡς κνήμων ; **Κ.** πυνθάνη ὅτι
ἀγανακτεῖ ; κληρονόμῳ ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατὰ σο
φισθεῖς ὁ ἄλλιος, ὄνσ' ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν
τάμα παραλιπῶν. **Δ.** πῶς τούτ' ἐγένετο ; **Κ.**
ἐρμόδαον τὸν πᾶν πλούσιον ἀπέκονοντα, ἐθεράπευον
ἐπὶ θανάτῳ, καὶ εἰνος οὐκ ὀπίσσω τὴν θεράπειαν προσίετο
ἔλαζε δῆμοι καὶ σοφοί, τοῦτ' εἶναι, θεσδοῦ διὰ δὴ
κασ ἐσ τὸ φανερόν, ἐν αἷσ' ἐκείνῳ καταλέλοιπα τάμα
πάντα, ὡς καμείνος ζηλώσειε καὶ τὰ ἀντ' ἀπαρξείε.
Δ. τί οὖν δι' ἐκείνος ; **Κ.** ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἐν

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. **Z.** qđ
igit̃ accidit: nā valde inopinatū quiddā narratus mihi
C. Posteaq̃ nūc loti venissēs: duo s̃a pu (videris.
er pocula parata habebat: alterq̃ Ptoeodoro,
habens venenū: alterq̃ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val
de porrectū sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. **Z.** Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex yō quid ad hęc? **C.** Primum
qdē turbatū ē ad subitū casus. Deinde itelligēs, putō,
quod acciderat/risit & ip̃e hmōi q̃ pocillator fecerat.
Z. Verē em̃ vero neq̃ te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere. veniss; em̃ tibi p̃ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: **Hinnulus leonē.**

D. Quid cōquereris Cnemon? **C.** Inŕogas quid
conquerar? Heredē prēt anī sniam reliqui: astu delu
sus miser: quos volebam maxime habere

bona mea pręteriens. **D.** Quinā istuc euenit? **C.**
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: insuiens
iminēte morte. neq̃ ille grauatī officiū admisit meū.

Visum yō erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tum in publicum: in quo illi reliquissēm res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/ idemq̃ faceret.

D. Quid igitur ille fecit? **C.** Quid ille in

γαυτε τὰς ἐαυτοῦ διαθήκας ὅνκ' οἶδα· ἐγὼ γούρ ἀφίνω
 ἀπεξῆαινον, τοῦ τέγασ μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἔρμω·
 λαοσ ἔχει τὰμα, ὡσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἀγκυστρου
 τῷ Δελέατι συγκατασπάσασ· Δ· ὄνμόνον, ἀλλά καὶ
 ἀντὸν σέ τὸν ἄλφα· ὡσπερ σοφισμα κατὰ σάντου
 συντέθεικασ· κ· ἔομαι, ὀμιλῶ· τοὶ γὰρ οἶον·
 Σίμυλον· καὶ πολὺστρατον· ΣΙΜΥΛΟΣ·
 ἤκεισ ποτε ὃ πολὺστρατε καὶ σὺ παρ' ἡμῶσ, ἔτι, οἶ·
 μαι, ὄν πολὺ ἀπεξέοντα τῶν ἐκατὸν βεβηκῶσ·
 ὀκτὼ ἔπι τῶσ ἐνεγκόντα ὃ Σίμυλε· Σ· πῶσ δέ·
 τὰ μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ τριάκοντα· ἐγὼ γάρ ἀμφι
 τὰ ἐβδολμῆκοντά σου ὄντοσ ἀπέθανον· π· ὑπερίδισα, ἔ·
 καὶ σοὶ παράδοξον τοῦ το δόξει· Σ· παράδοξον, εἰ
 γέρωτε, καὶ ἀσθηνῆσ, ἀτεχνόσ τε προσέτι, ἠ' δεσθαί
 τῶσ ἐμ τῷ βίῳ ἐδύνασο· π· τὸ μὲρ πρῶτον ἄ·
 παντα ἐδυνάμην· ἔτι καὶ πᾶσι δέσ ἀράκοι ἦσαρ· πολ
 λοι, καὶ γυνῶκεσ ἀβροτάτοι, καὶ μύρα, καὶ οἶνοσ
 ἀνθοσμίασ, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰσ ἐν σικελίᾳ· Σ·
 καινὰ ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάνν φειδόμενον ἔπι
 σταμίην· π· ἀλλ' ὑπέρρεσ μοι ὃ γενναίε παρ' ἄλ
 λων τὰγαθὰ· καὶ ἔαθεν μὲρ ἐνθύσ ἐπὶ θύρασ ἐφοί
 τωμ μάλα πολλοί, μετὰ δέ παντῶια μοι δῶρα·
 προσέδετο ἄπαντα χόθρη τῆσ γῆσ κέβλιστα· Σ·
 ἐτυράννηκασ ὃ πολὺστρατε μετ' ἐμέσ· π· ὄνκ, ἀλλ'
 ἔραστασ εἶχον μυρούνοσ· Σ· ἐγέλασα· ἔρασταίσ, σὺ
 τηλικούτοσ ὦρ, ὀδόνδασ τέτταρασ ἔχωμ· π· νῆ Δίος
 τοῦσ ἀρίστοουσ γε τῶν ἐμ τῆ πόλει, νῆ γέροντά με, καὶ
 φελακρόν, ὡσ δρᾶσ ὄντα, καὶ λυκμῶντα προσέτι·

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus suz: tecto me oppmēte. & nūc Hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamū
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teip̄ piscatorē sif abstulit. Itaq; technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū, & ploro iōq; istuc. (ū

Simyli. ac Polystrati. SIMYLV S.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pū
to) haud multo pauciores centum quū vixeris. P.

Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam

post me vixisti triginta annos: Ego em̄ fere

te septuagenario exñte, perij. P. q̄ suauissime, & si

tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:

si vetulo tibi, iualidoq; insuper & orbo, iucundū esse
quicq; in vita potuerit. P. Principio o

mnia poteram. Deniq; & pueri formosi aderant mul

ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum

fragrans, mensę postremo lautiores Siculis. S.

Noua hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre

debam. P. At scatebant mihi vir præclare, ex a

lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie

bāt q̄ plurimi: simulq; ex oīm rer; genere mihi dona

afferebāt, quæ ubiuis terrar; habent pulcherrima. S.

Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mīe, sed

amantes habui inūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu

ne amātes: tātus natu quū esses: dētes. q. vix hñs. P.

optiātes eor; hēbā q̄ fuerūt ī cītate: etiā senex, (p̄ louē,

caluus, ut vides, & insuper lippiens.

και κορυζωντα, υπερίδοντο θεραπευόντες. και μακροχρόνως
 ην αυτων, οντινα αρη κη μονον προσεβλεφα. Σ. μωρ
 και σι τινα ωσπερ δ φάωρ την αφροδιτην εκ χιωω διεπρω
 θυμενσασ, ειτα σοι ενθραμένω εδωκε νεον ειναι, και καθορ
 εξ υπαρχησ, και αζι εραστορ. Π. ουκ. ολλα τοι ουτος
 ωρ, περι ποθητος ην. Σ. ανι γυβατα λεγεισ. Π.
 η μην προδιλσ γε ο ερωσ ου τοσι παλυσ ωρ, ο περι τοσ
 ατεκνουσ κη πλουσιουσ γερουτασ. Σ. νημ μανθάνωσασ
 το κάλλοσ ω θαυμάσιε, οτι παρά τησ χρυσησ αφροδι
 τησ ημ. Π. ασαν ω σίμυλε, ουκ ολιγα τωρ εραστωρ
 απολελαιμα, μονουσ κη προσκινουμειουσ υπ αυτων
 και εθρυπτομωρ δε πολλωσ, και απεκειορ αντων τινωσ
 ενιote. δι δε ημιλλωντο, και αλληλουσ υπερεβαλλοντο
 εν τη περι εμε φιλοτιμια. Σ. τελωσ α ουμ, πωσ εβου
 λεισω περι των κτηματων. Π. εσ το φακερορ μειν
 ε καστερ αντων κληρονόμορ απολι περ εφασκορ. ο α
 επιστευετε, και κολακευτικαίτερορ παρεσκεναζεν εαυτορ,
 ολλασ δε τασ ανθεισ διαθηκασ. εκεινωσ εχωρ κατελι
 πορ, διμωζειν ε πασι φασασ. Σ. τινα α αι τελευ
 ταια κληρονόμορ εσχορ. η πον τινα τωρ απο του γενοσ. Σ.
 Π. ου μα δι, αλλα νεωπτορ τινα τωρ μερικωρ τωρ
 ωραιων φρυγα. Σ. αμφι τωσα ετη ω πολυστρατε. Σ.
 Π. σχεδον αμφι τα εικοσαι. Σ. ηδη μανθάνω α
 τινα σοι εκεινωσ εχαριζετο. Π. πληρ αλλα πολυ εκει
 νωρ αζιωτεροσ κληρονόμορ εμει και βαρβαροσ ημ και ολε
 θρωσ. ομ ηδη και αυτοι οι αξιστοι θεραπειουσι πεπεινοσ
 τοι νημ κληρονόμοσ εμου, και ημ εν τοισ ευπατριδαισ
 αριθμείται, υπεξυρκαινωσ μερ το γενειορ και βαρβαριζαμ

ecutiensq; ac naribus muccolis, is quiētes, deniq; btūs
 erat ex ipsis quēcūq; etiā solū aspexisset. S. Nūqd
 & tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans-
 uexisti: q̄ dein tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for-
 denuo fieres/amabilisq; P. Haud q̄q;. s; taf (mosus
 exns, ut dixi, sup̄ modū amabil' erā. S. ænigmata nar
 Atqui notissimus ē amor ille, in mltis exns, (ras. P.
 orbos ac diuites senes. S. Nūc p̄mū disco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimir; ab au (de tibi
 re. P. ver;tñ Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
 utilitates tuli: p̄pmodū etiā adoratus ab (amātib;
 Porro illudebā illis etiā sepius, excludēs nōnul (ip̄is
 inēdū. ver; illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los eor;
 apud me q̄dā ambitioē. S. tandē yō de tu (p̄ferebāt
 isti facultatibus? P. In p̄patulo quidē (is qd̄ statū
 unūquēq; ip̄or; heredē me relicturū dicebā. qd̄ ubi
 crederent illi: obsequētiorē se quisq; eorū exhibebat.
 alteras aut̄ veras testamēti tabulas habens/ illas reli-
 qui: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre-
 me pronuntiabant? Num quempiam ex cognatis? P.
 Non per louē, sed nouitiū quendā adulescētulor;
 formosū, phrygiū. S. q̄t p̄pmodū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
 iusmodi te ille obseq̄is demeruerit. P. Attñ m̄sio il-
 lis dignior qui heres esset: etiā si barbarus erat ac p̄dis-
 tus: quem iā ipsi etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur heres extitit mihi: & nunc inter patricos
 numerat; sub raso mento, barbaroq; cultu ac lingua.

καὶ τῶν δὲ ευγενεστέρων, καὶ κρείων καλλιῶν, καὶ ὀδύων
σέως συνειτώτερον λεγόμενος εἶναι. καὶ οὐ μοι μέλει,
καὶ σταπτηγῶσ' αὐτῶ τῆσ' ἐλπίδος, εἰ δοκῆι, ἐκείνοι δὲ μὴ
κλῆρονομεῖταισάμ μόνου.

κράτητος· καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ,

μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεσ' ὡς Διογενες· τὸν πῶ
ν πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς δολκί
δας ἔχοντα. οὗ ἀνεπίσ' ἀριστεῶσ' πλούσιος ἢ αὐτὸς ὢν,
τὸ ὁμοίριχόν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν.

ἡμ' ἀναίειρ', ἢ ἐγώ σε. Δ.

τίνας ἔνεκα ὡς κράτησ' ἐθεράπευον ἀλλήλους; καὶ τοῦ
κλήρον, ἔνεκα ἑκάτερος ἡλικιωτῶται ὄντες, καὶ τὰς διαδοχ
κας ἐσ' τὸ φανερόν ἐτίθεντο, ἀριστεῶσ' μὲν ὁ μοίριχος εἶ
προσποθάνου, δεσπότην ἀφίεισ' τῶν ἑαυτοῦ πάντων· μοί
ριχον δὲ ὁ ἀριστεῶσ', εἰ πρόσπελθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγγράπτο· διὰ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλ
όμενοι τῆ καλοκαίεισ', καὶ διὰ μάντισ', εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστραφ
τεμαίριζόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν οὐραράτων, ὡς γε
καλλιῶν πάντες, ἀλλὰ ἢ ὁ εὐδοίος αὐτὸς ἄρτι μὲν ἀρι
στεῖ παρέειχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοίριχος· καὶ τὰ τῶν
τα ποτε μὲν ἐπὶ τούτῳ, οὐμ δ' ἐκείνου ἔρρεσεν. Δ. τί οὐμ
πέρασ' ἐγένετο ὡς κράτησ'; ὁμοῦσαι γὰρ ἄξιον. καὶ ἄμφω
τεθούσισ' ἐπὶ μιᾷσ' ἡμέρας, διὰ δὲ κλήροι ἐσ' ἐυνόμιον καὶ
θρασικλέα περιήλθον, ἄμφω συγγενεῖσ' ὄντας, οὐ δὲ πῶσ'
ποτε προμαυτενομένους, ὅτ' ἔω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέου
τες γὰρ ἀπὸ σικυῶνος ἐσ' κίρραμ, καταμέσασ' τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ ἰάπυγι, ἀντιεράπισαμ. Δ.
εὐ ἐπαίησαμ· ἡμεῖσ' δὲ ὁπότε ἐμ τῷ βίῳ ἡμεμ, οὐδὲν ταί εἰ
τομ ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων.

non oris p³ *non mag³ p³ p³ p³ p³* *post ar*
quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imperet toti Græciq; ubi libeat, illi mō nō (est:
potiantur hēreditate.

in sequi
Græci ad
non.

Crates Cratetis. & Diogenis. CRATES.

est *bi* *no* *no* Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ni
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus / m̄stas nauel
mercib; possidēs: cuius sobrinus Aristēas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (īpe q̄q; diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.

Hēreditatis causa, utriq; q̄sles quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur / d̄m̄ reliquit rer; suar; oīm. Moe
richū ꝑ Aristēas, si pus decederet e vita ip̄a. Hęc sig
cōscripta erāt. Illi ꝑ captabāt se mutuo, alē alter; (dē
tēdēs adulatōe. P̄ oīo diuini siue ex astris (sup̄are cō
coniectantes futurę, siue ex somnijs: quemadmodum

Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
nā mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd̄ igr̄

tādē euenit Crates: nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui s̄t in una die. ceter; hēditates ad Eunomiū &
thra sylē deuenēr: ābos illi cognatos exn̄tes: ne unq̄
aliqud̄ p̄dicētib; diuinis / q̄ vic; fut̄a eēnt talia. Navigā
tes em̄ ex Sicione Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto lapyge eo depulsi s̄t. D.

Recte factū, nos ꝑo aliquñ, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alē de altero:

imp̄ta
in p̄p̄o
non

non.

οὔτε πώποτε ἐν ζάμῳ ἄντισθένημ ἀποθανέμ, ὡς κληρο-
 νομήσαι με τῆς βοσιτηρίας αὐτοῦ. εἶχεμ δὲ πᾶν καρτε-
 ραμ ἐκ κοπίνου ποικιόμενος. οὔτε οἶμαι σὺ ὄ κράτισ, ἔπε-
 θύκατο κληρονομέμ ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
 τὸν πῖθον, καὶ τὴν πῆραμ, χοίρικας δύο θέλων ἔχουσαμ.
 κ. οὐδέμ γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὄν δὲ σοὶ ὄ Διό-
 γενος. ἀ γάρ ἐκρήμ, σὺ τε ἄντισθένουσ ἐκληρονομήσασ.
 ἢ ἐγώ, σοὺ πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
 ἀρχῆσ. Δ. τίνα ταῦτα φῆσ; κ. σοφίαν,
 ἀντάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. νῆ Δία, μέμνη-
 μαι τούτων διαδεζόμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἄντισθέ-
 νουσ, ἢ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπώμ. κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι
 ἡμέλων τῶν ταούτων κτημάτων, ἢ οὐδέισ ἐθεράπευεν
 ἡμᾶσ κληρονομήσασ περ προσδοκῶμ, ἐσ δὲ τὴ χρυσίον πᾶν-
 τεσ ἔβλεπον. Δ. εἰκότως, ὄν γάρ εἶχοι ἔνθα δεζαντο
 τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρηκότεσ ὑπὸ τρυφῆσ, καθά-
 περ τὰ σαθρά τῶν βολαντίων. ὥστε ἔειπτε ἢ ἐμβάλλει
 τίσ ἐσ αὐτοῦσ ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπι-
 πτερ ἔνθῃσ, ἢ διέρρει, του πνυμένουσ στέγειμ ὄν δύναμέ-
 νου. οἶόμ τι πάσχοισιμ αἰ τοῦ Δαναοῦ αὐται παρθένοι
 ἐσ τὸν τετραπυμένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
 ὀδύσει καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. κ. οὐκοῦν
 ἡμεῖσ μὲν ἔζομεμ καὶ ταῦθα τὸν πλοῦτον, δι δὲ ὀβολόμ
 ἤζονσι κομίζοντεσ, καὶ τούτων ἀχρητοῦ πορθμέωσ.
 Ἄλεξάνδρον. Ἄνιβον. Μίνωσ. ἢ Σκηπίωνοσ.
 Α Λ Ε Ζ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.
 Ἐμὲ δὲ προκεκρίσθαι σὺν ὄλίβῳ. ἀλείνωμ γάρ εἰμι.
 ΔΗ. ὄνμενονμ, ἀλλ' ἔμε. ΔΛ. ὄνκοῦμ ὄ μίνωσ δίκασάμ.

quibus cum per audire
sonare

nec unquam optabam, Antisthenes ut moreretur: quo hereditate accederet mihi illius baculus. huius vero egregie dum, oleaginum, a se factum. Nec opinor Crates, tu (validerabas successione me mortuo, rerum mearum: (desydolij) ac peregrinaciones duas lupini habetis. (puta C. Nec enim mihi his rebus opus erat: sed nec tibi Diogenes. quod enim ad rem pertinebant: quod tu Antistheni succederes & ego: tibi multo potiora atque splendidiora (accepisti: ipsum. D. quoniam haec sunt quae ais? C. facta (sunt, quae vix Persarum sufficiuntiam, veritatem, fiduciam, & libertatem. (pietiam dico, ni illarum me fuisse successorem opum (D. pro Iouem, meminerunt: tibi quoque etiam longe maiores reliquisse. (post Antisthenes aspernabantur hominum possessiones: nec quoscumque (C. verumtamen alij nos ob spem potius de hereditatis: sed ad aurum (captabant mnes intendebant oculos. D. haud iniuria. non enim huius haec a nobis tradita: rimosi ob delicta (runt ubi accipere lutum marcidum receptacula. quod prope si quoniam imittat (cias verus quis in eos sapientiam/libertatem/aut veritatem: elabitur protinus: atque perstillat: fundo retinere non valente. Cuiusmodi quiddam accidit Danai filiabus, in pertusum dolum haustam aquam importantibus: quam tamen aurum dentibus ac unguibus / omnes conatu suarum. C. Igitur nos possidebimus etiam hic nostras opes: at illi obolum venientes portant solum, et hunc ne ulterius quidem quam ad portum

Alexandri. Annibalis. Minois. Scipionis. (torum.

ALEXANDER.

Me oportet proponi tibi Libice, melior enim sum.

AN. Nonne equidem: sed me. AL. Igitur Minos iudicium

Alcyon
Annibal
minos
crisis

maxima
consequitur
consequitur

maxima
similis est
quod in doct
quod in doct

τω Μ. ΤΙΝΕΣ Δ' ΕΣΤΕ. ΑΛ. ΟΥΤΟΣ ΜΕΝ ΑΝΤΙΒΑΣΘ
καρχιδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου. Μ. ΝΗ
ΔΙΑ, ἀμφοτέροι ἐνδοξοὶ γεγάλιασθε περί τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις. ΑΛ
περί προεδρίας, φησὶ γάρ οὗτος ἀμείνων γεγενησθαι στρα
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὡς περ ἅπαντες ἴσασιν. ὕψι τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φημὶ διένε
κῆν τὰ πολέμια. Μ. ὀνηοῦν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰ πάτω
σύ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. ΑΝ. ἔμ μὲν τοῦτο ὄ μίνωσ
ἠνάμην, δ' τί ἐμ ταῦθα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτη πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημὶ δὲ
τούτουσ' μάλιστ' ἐπαίνον ἀξίους εἶναι, δ' ὅσοι τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆσ' οὐτεσ', ὄ μωσ' ἐπὶ μέγα προεχώρησάν δι' αὐτῶν,
δύναμί τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆσ'.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσασ' ἐσ τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ
τον ὑπαρχοσ' ὡν τῶ ἀδελφῶ, μεγίστων ἡζιῶν ἄριστος.
κρίθεισ' καὶ τοῖσ' κελτίβηρασ' εἴλωρ, καὶ ἰταλιῶν ἐκράτησεσ'
τῶν ἔσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάσ', τὰ περί τὸν
ἠρῖδανὸν ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάτουσ' ἐποίη
σα τοσαύτας, πόλεισ', καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρωσά
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆσ' προηκούσασ' πόλεωσ'
ἦλθον. καὶ τοσαύτουσ' ἀπέκτεινα μίᾳσ' ἡμέρασ', ὥστε τοῖσ'
δακτυλίουσ' αὐτῶν μεδίμνοισ' ἀπομετρήσασ'. καὶ τοῖσ'
ποταμοῖσ' γεφυρῶσασ' νεκρῶσ'. ἢ ταῦτα πάντα ἔπραξε
οὔτε Ἀμμωνοσ' ἠὲσ' ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸσ' εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνύπνιά τῆσ' μητρὸσ' Διεξίφην, ἀλλ'
ἄνθρωποσ' εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸσ' τε τῶσ' συνε
τωπάτοισ' ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιῶταισ' τῶσ' μα
χίματά τοισ' συμπλεκόμενος, ὃν ἠρῖδανὸσ' καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal ^{homo} cathaginensis: ego v̄o Alexander Philippl. M. Per
louē, gloriosi utriq; s; circa qđ vobis ē cōtētio? AL.
De p̄stantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du
cē exercitus: ego v̄o quēadmodū oēs fuerūt. Neq; hoc
solū: sed omnes quasi qui p̄cesserunt me/affir
mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̄ ī pte utq; dicat.
tu v̄o p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
me iuuat: qđ hic quoq; gr̄cum sermonē perdidici:
quaprop̄ neq; in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̄
illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
īnitio existentes/tamen ad magna euasere a seipsis:
potentiamq; adipientes/& digni v̄si s̄ principatu.
Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri
mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
Proīde & Celtiberos coepi. Gallos de (bar optius.
Hesperie magnos mōtes trāsmigraui. q̄ circū (uici
Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̄ illic
erant:urbes/& planā Italiam subiuga
ui.usq; ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Romę)
veni. Tantos deinde occidi una die: ut
anuli ipsoꝝ modij mensurati sint. Postremo
fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
nec Ammonis filius nominatus: neq; deū me esse
ex cōposito p̄dicans: vel insōmnia matris narrās: s;
hominē plane me esse confitens: ducibus sapi
entissimis comparatus:& militibus pugnan
di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἄρμενίουσ ὑποφεύγοντασ πρὶν Διῶκειν τῖνά, ἢ τῶ τολμῶ
 σαντί παράδιδόντασ ἐνθὺ τὴν νίον. Ἀλεξάνδρου δὲ πα
 τρώ, αὐ ἄρχῆν παραλαβῶν, ἠύξησε καὶ παραπολό ἐξέτεινε,
 χρυσάμενοσ τῆ τῆσ τύχησ ὀρμη. ἔπει δ' οὐρ ἐβίχησέ τε καὶ
 τὸν ὄλεθρον ἐκείνου Δαρξέιον, ἐρῖσῶ γέ καὶ ἀβήλοισ ἐκρά
 τισεμ, ἀποστάσ τῶν πατρώ, ων, προσκυνῆσθαι ἡζίου καὶ
 Δίαί ταρ τὴν μηδὶ τὴν μετεδῖήθησεμ ἑαυτόμ, ἢ ἐμίαι φόνου.
 ἐρ τῶισ συμπροσίοισ τοὺσ φίλουσ, ἢ συνελάμβανεμ ἐπὶ
 θανάτῳ. ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπίσησ τῆσ πατρίδουσ. καὶ ἐπειδὴ
 μετεπέμπετο τῶν πολεμίωμ, μεγάλῳ στώλῳ ἐπὶ πλευσάν
 τωμ τῆσ λιβύσ, ταχέωσ ὑπῆκουσα, ἢ ἰδύωτημ ἔλαυτόμ
 παρέσχομ, ἢ καταδικασθεῖσ ἦνεγα ἐγνωμόνωσ τὸ
 πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα Βάρβαροσ ὦν, ἢ ἀπέδευτοσ
 παιδείασ τῆσ ἑλληνικῆσ, οὔτε ὀμιροσ ὡσπερ οὔτοσ ἔρα
 τῶσ οὐμ, οὔτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῶ σοφιστῆ παιδευθεῖσ,
 μόνῃ δὲ τῆ φνσεῖ ἀγαθῆ χρυσάμενοσ. ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ
 Ἀλεξάνδρου ἀμείνωμ φημί εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίωμ,
 οὐ τοσὶ Διότη Διὰ κῆματι τὴν κεφαλὴν Διεδεθετο, μακεδ
 σι μὲν ἴσωσ, καὶ τοῦτα σεμνᾶ. οὐ μὴν Δία τοῦτ' ἀμείνωμ
 Δόξειμ ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸσ τῆ γνώμη πλέ
 ομ ἢ περ τῆ τυχῆ κερχόμενου. Μι. ὁ μὲν εἰρηκεμ οὐκ ἄθεν
 νῆτοσ λόγου, ἐν δ' ὡσ λίβυμ ἐικόσ ἦν ἡπέρ. αὐτοῦ σὺ δὲ ὡ
 Ἀλεξάνδρε, τί προσ ταῦτα φησ; ΑΛ. χρῆμ μὲρ ὡ μί
 νωσ, μηδὲμ πρὸσ ἄνδρα οὕτω θαρασὺμ. ἰκανῆ γάρ ἢ φήμη
 Διδαξαι σε δῖοσ μὲν ἐγὼ βασιλεὺσ, δῖοσ δὲ οὔτοσ λησῆσ
 ἐγένετο. ὄμωσ δὲ ὄρα εἰ κατ' ὀλίγου αὐτοῦ Δίνεγα, ὄσ
 νέοσ ὦν ἐπὶ παρελθῶν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, ἢ τὴν ἀρχῆν
 τετραγαμὴμ κατέσχομ. καὶ τοὺσ φοιέασ τοῦ πατρὸσ

117
 An n
 vos in
 dolum

V

Armenos fugientes priusq̄ sequat̄ quispiā: & au-
 denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
 triū regnum adciens/illud admodū ampliavit:
 usus fortunę impetu. Postq̄ vero vicit ^{per} ~~per~~ ⁱⁿ ~~in~~
 miserum illū Dariū, apud ⁱⁿ ~~in~~ & soleas cœ-
 pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
 modū viuendi Medorum consequutus / interemit
 in couiuiō amicōs: & auxiliari eos conatus in
 morte. Ego v̄o dñatus sum equalit̄ patrię. Et postq̄
 reuocabar e pręlio: magna classe trañci-
 ens in Libyam/continuo parui: & priuatū hoīem me
 exhibui: damnatusq̄ tuli equanimiter
 rem ipsam. Atq̄ hęc feci barbarus exñs, & expers
 disciplinę gręcanicę: necq̄ Homerū quē admodū ille es
 didici: necq̄ sub Aristotele pręceptore sum eruditus:
 sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quib̄ ego
 me Alexandro meliorē prędico. Si v̄o est pulchrior,
 quia diademate caput ornauerit: Macedo-
 nib̄ quidē sis: quib̄ hęc venerāda s̄. nō tñ pp̄ hęc
 videbit̄ generoso duce, viro consilio ma- (melior
 gis q̄ fortuna uso. MI. Hic quidē dixit non inge-
 nerofam orationē, necq̄ ut libycum decuit. Tu vero
 Alexāder, quid ad hęc dicit? A. Optuit qdē o Mi-
 nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē rñdere. Satis em̄ fama
 ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi v̄o hic latro
 fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
 iuuenis exñs adhuc/aggressus sum res: & regnum
 obtinui tandem. Interfectores patris

11/11/11

G. 11. 6. 2
7 4

μετῆλθον· καταφθίνας τὴν ἑλλάδα τῆς ἐμβαίωμ ἄπει
λεία, στρατογός ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἤξιώσα τὴν μα
κεδόνων ἐρχήμ περιέπων ἀγαπῶμ ἀρχεῖμ ὀπόσωμ ὁ πατήρ
κατέλιπεμ, ἀλλὰ πᾶσαμ ἐπινοήσασ τὴν γῆμ, καὶ λεινὸμ
ἠγασάμενοσ εἰ μὴ ἀπάντων κρατῆσαι μί, ὀλίγουσ ἄγων,
ἐσέβαλον ἐσ τὴν ἄσίαν· καὶ ἐπίτε τρανικῶ ἐκράτησα με
γάλη μάχη, καὶ τὴν ἀσσίαν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ φρυ
γίαν, καὶ ὄλωσ τά ἐμ ποσίμ ἀεὶ χειρούμενοσ, ἦλθον ἐπι
ἰσσοῦ ἔνθα Δαρξείοσ ὑπέμεινε, μυριάσασ πολλὰσ στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὄ μίνωσ, ὑμείσο ἴστε, ὄσοσο
ὑμῖμ νεκροῦσ ἐπὶ μιᾶσ ἡμέρασ κατέπεμτα· φησὶ γοῦμ
ὁ πορθμεὶσ, μὴ διαρκέσαι αὐτίσο τότε τὸ σκάφοσ, ἀλλὰ
σχεδίασ διαπριζαμένωσ, τοῖσο πολλοῦσ αὐτῶν διαπλεῖ
σαι· καὶ τὰῦτα δέ ἐπραττομ αὐτόσ προκινδυνένωμ, ἢ
πιτρώσκεισθαι ἄξιῶμ· καὶ ἴνα σοι μὴ τὰ ἐμ τύρω, μὴ δέ
τὰ ἐμ ἀρβήλοισ δίκησσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρισ ἴν
δῶμ ἦλθον, καὶ τὸμ ὠκεανὸμ ὄρωμ ἐποιησάμην τῆσ ἀρ
χῆσ, καὶ τοῖσο ἑλέφαντασ αὐτῶμ ἔῤωμ, καὶ πῶρωμ
ἐχειρωσάμην· καὶ σκῦδασ δέ οὐκ ἐυκατρεφροῦσ τοῖσο
ἀνδρασ, ὑπερβάσο τὸμ ταναΐμ ἐνίκησα μεγάλη ἵππο
μαχίᾳ· καὶ τοῖσο φίλοσο εὔ ἐποίησα, καὶ ἐχθροῖσο
ἡμυράμην· εἰ δέ καὶ θεὸσ ἐδόκωμ τῶισ ἀνδρώποισ,
συγγνωστοὶ ἐκείνοιο παρὰ τὸ μέγεθοσ τῶν πραγμά
των, καὶ τοιοῦτόμ τι πιστεύσαντεσ περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' ὄμ τελευτᾶιομ ἐγὼ μὲμ βασιλένωμ ἀπέθανον·
οὔτοσ δέ ἐμ φυγῆ ὡμ παρὰ πρυσίᾳ, τῶ βίθινῶ,
καθάπερ ἄξιομ ἦμ πανουργότατομ ἢ ὠμότατομ ὄντα ὡσ
γάρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶμ, ἐὼ λέγειν ὄττι, οὐκ ἰσχυρί·

ultus sum. Terrui Græciã/ Thebas sub-
uertens: duxq; illis prepositus/ indignũ putavi, Ma-
cedonũ me regno otētũ eẽ: s; cupidus ipãdi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrã: & molestũ (qđ pat
putans/ si non omnibus imperarem: paucos ducens/
fustuli in Asiam: & apud Granium vici ma-
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry-
giam. Et omnino quę transferim sp̄ subiugãs/ veni ad
ip̄ locũ ubi Darius expectabat: infinitum exercitũ
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphã: sed
ligna multa adiungens/ multos ipsorũ transuexisse.
Et hæc quidẽ feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/ neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In-
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re-
gni: ac elephantes eorũ coepi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiẽs deinde Tanaim / vici magnã, & questri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis/ prę magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic v̄o Annibal, in exilio fuit apud Perusiã, Bithyniũ:
quẽadmodũ decuit i pbissimũ & crudelissimũ hoĩez.
Q; v̄o vicit Italos: omitto dicere, quonjã non virtute

ἀλλὰ ποιηρία καὶ ἀπίστια καὶ λόγιοι, νόμιμον δὲ ἢ προ-
 φανεὸς οὐδὲν· ἔπει δὲ μοι ὠνεΐδυσσε τὴν τρυφήν, ἐκλελήσθαι
 μοι Δακίει δῖα ἔσσοι εἰ ἐν καπνῷ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοῦσ
 τοῦ πολέμου καιροῦσ ὀθανμάσιοσ καθήλυπαδῶν· ἐγὼ δὲ
 εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἔσπέρια Δόξασ, ἔπι τὴν ἔω
 μῶλλον ὠρμυσα, τί ὑμῶν μέγα ἔπραξα, Ἰταλίαν ἀναί-
 μωπὶ λαβῶν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέχρι γαδείρων ὑπα-
 γόμενοσ· ἀλλ' οὐκ ἀξιομάχα ἔδοξε μοι ἐκείνα, ὑποσπίσ-
 στοντα ἦδη καὶ Δεσπότην ὀμολογοῦντα· εἶρηκα· σὺ δὲ ὠ-
 μίνωσ, Δίκαζε· ἰκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
 σ· μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃσ· μ· τίσ γὰρ
 εἶ ὠ βέλπυστε, ἢ πόθεν ὠμῆρισ· τ· Ἰταλιώτησ
 σκηπίωμ στρατηγὸσ ὀκαθελῶν καρχηδῶρα, ἢ κρατήσασ
 λιβύων μεγάλαισ μάχασ· μ· τί οὐμ καὶ σὺ
 ἔρεΐσ· σ· Ἀλεξάνδρου μὲν ἦττωμ εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
 νίβου ἀμείνωμ, ὅσ ἐδίωξα νικῆσασ αὐτόν, καὶ φυγεῖν
 καταναγκάσασ ἀτίμωσ· πῶσ οὐμ οὐκ ἀναίσχωντοσ οὐ-
 τοσ, ὅσ πρόσ Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὠ οὐ δὲ σκηπίωμ
 ἐγὼ ὀνε νικηῶσ αὐτόν, παραβάλεσθαι ἀξίω· μ· νῆ Δί',
 ἐν γνώμονα φῆσ ὠ σκηπίωμ· ὠσπε πρώτοσ μὲν κερίσθω
 Ἀλέξανδρουσ, μετ' αὐτόν δὲ σὺ· εἶτα, εἰ Δακίει, τρίτοσ
 Ἀννίβασ, οὐδὲ οὐτοσ ἐνκαταφρόνητοσ ὠμ·
 Διογένουσ, καὶ Ἀλεξάνδρου· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
 τί τοῦτο ὠ Ἀλεξάνδρουσ· καὶ σὺ τέθνηκασ ὠσπερ
 ἢ μείσοσ ἔσταντοσ· α· ὀρᾶσ ὠ Δί οἴγενοσ οὐ παράλογοσ
 δὲ εἰ ἀνδρωποσ ὠμ ἀπέθανομ· Δ·
 οὐκοῦν ὀ Ἀμμωνε φεύδετο, λέγωμ ἔσαντοῦ σε εἶναι
 νόμ, σὺ δὲ φίλιππον ὠρα ἦσθα· α· φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti ꝑo nec me
mor unq̄. Verꝫ qm̄ mihi ꝑbro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribꝫ deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inseruiebat: Ego vero
(quꝫ parua que in occidēte gessi videant̄) ad orientez
magis impulissē: quid magni effecissē / Italiā incru
entus accipiens / & Libyam: & usq̄ ad Gades im
perans: Sed indigna visa sunt mihi illa: formi
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu ꝑo q
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄icꝫ An
nibali melior esse, qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq̄ ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. ꝑlouē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visuz fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq̄ ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. **DIOGENES.**

Quid hoc rei ē Alexāder? Ita ne & tu mortuus es ꝑi
atq̄ nos oēs? A. Vides Diogenes nimirꝫ. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An ꝑo Philippo ꝑre ꝑgnatus eras? A. Philip

Διαδάη· ὄν γάρ ἀνέτεθνήκειν Ἀμμωνίωσ ὦν· Δ· ἡ μὴ
καὶ περὶ τῆσ Ὀλυμπιάδοσ δ' ἴμοια ἐλέγοντο, δρῶντο
ὀμιλεῖν ἀπ' ἧ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῆ, εἴτα ὀτωσε
τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, διόμενον πα
τέφρ' ὄν εἶναι· Α· καὶ γὰρ ταῦτα ἴκονορ ὡσπερ σὺ, νῦν δὲ
ὀρῶ, ὅτι ὀνδερ ἴγεισ ὄτε ἡ μήτηρ, ὄτε δι τῶν Ἀμμωνίωρ
πρῆται ἐλεγον· Δ· ἀλλὰ τὸ ψεύδοσ ἀντῶν οὐκ ἀχρῖσ
σοι ὡ Ἀλέξανδρε πρὸσ τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ
γάρ ὑπέπτησ σον, δεὸν εἶναι σε νομιζοντεσ· ἀτάρ ἐιπέμοι
τίμι τῆρ τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπασ· Α· οὐκ οἶδα
ὡ Διόγενεσ· ὄν γάρ ἐφθασασ ἐπισκῆψαι τί περὶ ἀντῆσ,
ἡ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων περδίνκα τὸν Διατύλιον ἐ
πέδωκα· πλὴν ἀλλὰ τί γελᾶσ ὡ Διόγενεσ· Α· τί γάρ
ἄλλο· ἀνεμνήσθη δ' ἴσ ἐποίει ἡ ἐλλάσ ἀρτί σε παρεληφτόσ
τῆρ ἀρχὴν κολακεῖοντεσ, καὶ προσταύτην αἰρουμένοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοῖσ βαρβάρουσ, ἐνιοὶ δὲ καὶ τῶισ Δώδε
κα θεῶισ προστίθεντεσ, καὶ νεῶσ ὀκοδομούμενοι, καὶ θύον
τεσ ὡσ δρῶντοσ ὑἱ ὡ· ἀλλ' εἶπε μοι, ποῦ σε δι μακεδό
νεσ ἐθαφᾶν· Α· ἐτὶ ἐν βαβυλῶνι κείμεναι τρίτην ταύτην
ἡμέραν· ὑπισχνέται δὲ πτολεμαῖοσ δ' ὑπασπιστῆσ, ἡνω
τε ἀγάγη σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐμπροσῖρ, ἐσ
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν με θάψειρ ἐκεῖ, ὡσ γενοίμην εἴσ
τῶν Αἰγυπτίωρ δεῶν· Δ· μὴ γελᾶσ ὡ Ἀλέξανδρε,
ὑρῶν καὶ ἐν ἄδου ἐτὶ σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα
ἀνυβριρ ἡ ὄσιρην γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ταῦθα μεν ὡ θεῶτα
τη, μὴ ἐλπίσῃσ· ὄν γάρ θέμισ ἀνελθεῖρ τινὰ τῶν ἀπαξ Δια
πλευσάντων τῆρ λίμνηρ, καὶ ἐσ τὸν εἰσω τοῦ σοκίου παρ
ελθόντων· ὄν γάρ ἀμελῆσ ὁ Διοκῆσ, ἐν δὲ ὁ κέρβεροσ ἐν
καταφρόντοσ

haud dubie. nō em̄ obīssē Amōnis filius exīs. D. at
qui de Olympiade confīsa dicebant. puta draconem
gressū fuisse cū ea: vīlūq; ī cubiculo: deīn sic ex eo te
peperisse. porro Philippū errare: credentē se pa-
trē tibi eē. A. At ego q̄q; hęc audierā ut tu: nūc v̄o
video, quoniam nihil sani mater/necq; Ammonij
vates dixerunt. D. Attñ mendaciū ip̄orū nō iutile
tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
em̄ metuebāt te, deū esse credentes. Sed dic mihi:
cui nā ingens illud impiū reliquisti? A. Ignoro
Dio, nō em̄ (cū p̄uētus eēm subita morte) statui q̄c̄q;
p̄t hoc unū: q; moriēs Perdīcēq; anulum tra- (de hoc:
didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
aliud agā? An memīsti quid fecerit grēci, nup̄ arrepto
imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
ducem a duersus barbaros: aliqui proinde duode-
cim dījs addiderunt: phana edificauerūt: sacrifican-
tes tibi tanq; draconis filio? S; dic mihi: ubi te Macedo-
nes sepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo t̄tū iā
diē. Porro p̄mittit Ptolemęus ille satelles meus: siq; n-
do detur ociū a tumultibus rerū, qui instant: in
ægyptū se deportaturū me/ut sepeliar illic: unusq; fiā
ex dījs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
vidēs & ī inferno adhuc te desipiētē, speratēq; fore: ut
Anubis/aut Osiris fias? Verē hęc o diuinissī
me, ne speres. nō em̄ fas est reuerti quēpiā/q; se trās-
miserit paludem, & in hiatum specus de-
scēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus: necq; Cerberus cō-
stemendus.

Ly
dis
y-d-6
scēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus: necq; Cerberus cō-
stemendus.
scēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus: necq; Cerberus cō-
stemendus.
scēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus: necq; Cerberus cō-
stemendus.

ἐκείνα δὲ ἠδέσθ' ἄμ' μάθοι μὴ παρὰ σοῦ, πῶς φέρεϊσ'
ὄπότ' ἄμ' νοήσῃς, ὅσην ἐνδεμονίαν ὑπὲρ γῆσ' ἀπολυτῶν
ἀφίξει, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα· ἢ βα-
βυλῶνα, ἢ βάντρα, ἢ τὰ μεγάλα θηρία, ἢ τιμῆν, ἢ δώζαν,
ἢ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδωμένονταινία
λευκῆ τῆν κεφαλῆν, πορφυρίδα ἐμπεσορτακμένον· ὃν λυπεῖ-
ταῦτε σε ὑπὸ τῆν μνημύοντα; τί λακρύεισ' ὡ μάταίε;
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ ὅσοι
δαί βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆσ' τύχης; Α· σοφὸς;
ἀπάντων ἐκείνος κολάων ἐπιτριπτότατος ὤμ· ἐμὲ μό-
νον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναί, ὅσα μὲν ἠπίσσε παρ'
ἐμοῦ, ὅσα δὲ ἐπέσθλην, ὡς δὲ κατεχρήτο μου τῆ περι-
παιδείαν φιλοτιμία, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐσ-
τὸ κάλλος, ὅσ' καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθού, ἄρτι δ' ἐσ' τῶσ'
πράξις ἢ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὐτὸ ἢ τοῦ δ' ἀγαθού ἢ γέιν-
τ' εἶναι, ὡς μὴ ἀσχύνοιο καὶ ἀντὸσ λαμβάνων·
γῆσ' ἢ Διόγενεσ' ἀνθρωπος ἢ τεχνίτης· πλήν ἄλλὰ τοῦτο
γε ἀπολέλαικα αὐτοῦ τῆσ' σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ
μεγίστοισ' ἀγαθοῖσ' ἢ κατηρήθη μὴ σὺ μὲν ὤγε ἐμπερσθεν·
Δ· ἀλλ' οἴσθα δ' ἀράφεις; ἄκοσ γὰρ σοὶ τῆσ' λύπης
ὑποθήσασμαι· ἐπεὶ ἐν ταῦθα γε ἐλλέβορος ὄν φυεταί, σὺ δὲ
καὶ τὸ λυθῆσ' ὕδωρ χαλκῶν ἐπισπασάμενος πίε, ἢ αὐθίσ
πίε, ἢ πολλὰκίσ, ὄντω γὰρ ἄμ' παύσῃ ἐπὶ τῶισ' Ἀριστέ-
λῃσ' ἀγαθοῖσ' ἀνιῶμενοσ· ἢ γὰρ ἢ κλείτορ ἐκείνων ὄρω, καὶ
καλλίσθεν, ἢ ἀλλοῦσ' πολλῶσ' ἐπὶ σε ὄρμῶντασ ὡσ' διασ-
πάσαιντο ἢ ἀμύναιντό σε, ὡμ' ἔδρασασ αὐτοῦσ ὡστε τῆν
ἐτέραμ· σὺ τὰν τῆν βαδίξε, καὶ πίνε πολλὰκίσ, ὡσ' ἔφημ·

Illud ꝑo iucūde admodū veli discere abs te: quō ferat
q̄ties in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra derelicta,
huc accesseris. puta corpis custodibꝫ, satellitibꝫ, ac du
cibꝫ, tū auro tāto, ad hęc pplis q̄ te adorabāt. ꝑtea Ba
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ qꝫ emiebas aspiciuus, dū vectareris fructus ami
cādidō caput, purpura circūamictus. Nūqd̄ dis (culo
hęc te ī memoriā subeūtia: Quid fles stulte: (cruciās
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
res firma esse que ꝑēdent a fortuna? A. Sapiens
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so
luz sine queſo, Aristotelis facta scire: qꝫ m̄sta petierit a
me: ꝑ qꝫ mittēdis scripserit: deiñ quō abusus sit mea
doctrina ambitioē: colens sis ac laudans nūc ob (in
formā, tanqꝫ & ip̄a pars sit sumi boni: nunc ob
res gestas, atqꝫ opes. Nā post & has int̄ bona puta
bat collocāda. ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Prestigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ip̄ius sapia: qꝫ nūc ex (lētus. Verꝫ illd̄
maxis bonis q̄ tu om̄oraſti paulo añ. (crucior ut de
D. At num scis qd̄ facies: remediū em̄ tibi molestiæ
ostendam. Quādo qd̄ hic veratrū nō nascitur: tu
Lethgi fluminis aquā abundant̄ attrahēs bibe: iterūqꝫ
bibe: ac sepius: sicqꝫ desine de illis Aristote
lis bonis discrucitari. Sꝫ & Clitū illū video: ac
Callisthenē: aliosqꝫ m̄stos ad te rapti se mouētes, que
cerpant atqꝫ puniāt: ob ea q̄ cōmifisti q̄ndā in (dis
illos. qꝫre ī alterā te hāc ripā oferas: & bibe crebrius, ut
(dixi.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΥ·

τί κλάεισ ὧ τάνταλε ; τί σεαυτόν ὀδύρη ἐπὶ τῆ λίμνη
 ἐστῶσ ; τ· ὅτι ὧ μένιππε ἀπόλλωλα ὑπὸ τοῦ διΐφου·
 μ· οὕτως ἀργόσ εἶ, ὡσ μὴ ἔσπυλάσ πίειμ, ἢ καὶ νῆ διΐ
 ἀρυσάμενοσ κοίλῃ τῆ χειρὶ ; τ· οὐδὲμ ὄφελουσ εἶ ἐπικύ-
 ταιμι· φαύγει γάρ τὸ ὕδωρ ἔπειδ' αὖμ προσιόντα αἰσθίται με-
 ἦμ δέποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ προσενέγνω τῶ σώματι, ὅν
 φθάσω βρέξασ, ἀίρωμ τὸ χέλιουσ, καὶ διὰ τῶν λακτύλων
 διὰρ' ἔρνεμ, οὐκ οἶδ' ὀπωσ αἰθῆσ ἀπολείπει ζιφάμ τῆμ
 χείρ' αὖμον· μ· τρώστί ὀμ τί πάσχεισ ὧ τάνταλε· ἀτάρ
 εἰπέ μοι, τί γάρ καὶ λέει του πίειμ, ὅν γάρ σῶμα ἔχεισ ;
 ἀλλ' ἐκέينو μὲν ἐν αἰθῆσ πητέθασται, ὀπερ καὶ πευῆμ ἢ
 διΐφῃμ ἐδύνατο· σὺ δέ ἢ ψυχῆ, πῶσ ἀμ' ἐτι ἢ διΐφῶσ
 ἢ πίνοισ ; τ· τοῦτ' αὐτὸ ἢ κόλασισ ἐστί, τὸ διΐφῃμ με-
 τῆμ ψυχῆμ ὡσ σῶμα οὔσαμ· μ· ἀλλά τοῦτο μὲν δ' ὕτωσ
 πισεύσομεμ, ἔσπ' αὖ φῆσ τῶ διΐφει κολάζεσθαι· τί δ' οὔμ σοι
 τὸ δεινὸμ ἐσται ; δέδρασ μὴ ἐνδεία του ποτοῦ ἀποθάνωσ ;
 ὀνχ' ὄρω γάρ ἄλλωμ μετὰ τοῦτομ ἀδῆμ, ἢ θάνατομ ἐμ τεῦδεμ
 εἰσ' ἕτερομ τύπομ· τ· ὄρωσ μὲμ λέγεισ, καὶ τοῦτο δ'
 οὔμ μέρος τῆσ καταδίκησ, τὸ ἐπίθῃμ ἐμ πίειμ μὲν δέ
 μενομ· μ· ληρέισ ὧ τάνταλε, ἢ ὡσ ἀλκῶσ ποτοῦ δέισ-
 σαι λακείσ ἀκράτουγε ἔλλεβόρυ· νῆ διὰ, ὀσισ το ὑναντίου
 τῶισ ὑπὸ τῶν ληττωντων κινῶν δεδυγμένοισ πέσσουδασ·
 οὐτὸ ὕδωρ, ἀλλά τῆμ διΐφῃμ πεφοβημένοσ· τ· ἔ δέ
 τὸμ ἐλλέβορομ ὧ μένιππε ἀναίνομαι πίειμ, γενοπό μοι μὲ
 νου· μ· θάρ' ρεἶ ὧ τάνταλε, ὡσ ἄντε σὺ, ἄντε ἄλλωσ πίεται
 τῶν νεκρῶν· ἀδύνατομ γάρ, τοῖ ἔ πάντεσ ὡσπερ σὺ ἐκκαί
 τωδίκησ, διΐφῶσι του ὕδατοσ ἐχ' ὑπομένοσ·

οὐδ. λ. γ. μεμ.

T. b. stansale nullas
 Αρθηανδρ αριμ. 997 ἡμινου ἔφθι αεβα.

Menippi & Tantali. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̄z merore afficis
iminēs? T. Qm̄ Menippe enecor ob sitū. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō pnus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p
cūbā. r̄fugit em̄ aq̄ sil atq̄z admoueri me p̄pius sēl̄zit.
ver̄z si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̄uenio effluxum: rigans tm̄ sumā labia: & int̄ digitos
aqua elabit̄. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. pdigiosū qddā tibi accidit Tā. ver̄z
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu v̄o aīa cū sis: quinā posthac sitire q̄as:
aut bibere? T. Hoc ip̄m supplicij quiddā est: ut sitū
sustineat aīa acsi corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te siti excruciami. ver̄z quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̄ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̄ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hęc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̄ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canibz morflu lēsi sunt pateris:
qui non aquā/ sed sitim horreas. T. Neq̄
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius q̄c̄q̄ bi
mortuor̄z. ip̄ossibile em̄ id. c̄p̄c̄p̄ nō oēs ut tu, affi (bat
cian̄ hac poena: ut sitiāt aqua eos non expe stante.

o. d.

*Quærit aquas in aquis et pona spongia in
Tantaly her. illi. garula ligna dicit.*

μενίππου· ἢ ἔρμου·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

Πού δέ καλοί εἰσιμ, ἢ καλοί ὄ ἔρμῃ ; ; ε /

γάγκορ με νένωρ ὄντα· Ε· ὄν σχολή μέρ ὄ μένιππε,

πλήρ κατ' ἐκείνο ἀντὸ ἀπόβλετορ ὡς ἐπὶ τὰ δεξιά· ἔνθα
τόυνοθός τέ ἐστὶ, ἢ ὁ Νάρκισσος, ἢ Νιργεύς, ἢ Ἀχιλλεύς, ἢ
Τυρώ, ἢ Ἐλένη, ἢ Λίδια, ἢ ὄλωσ τὰ ἀρχαία κάλλι πάντα·

Μ· ὄστᾶ μόνου ὄρω καὶ κρᾶνία τῶρ σαρκῶν γυμνά,

ὄμοια τὰ πολλὰ· Ε· ἢ μὴν ἐκείνᾶ ἄπάντεσ ἐσιρ δι ποικταῖ
θανμαζουσι, τὰ ὄσα, ὡρ σὺ ἔοικασ καταφρονεῖρ· Μ·

ὄμωσ τῆρ Ἐλένη μοι δείζου, ὄν γάρ ἄμ Διακνοί /

κμ ἔγωγε· Ε· τουτί τὸ κρᾶνίου ἢ Ἐλένη ἐστὶρ· Μ·

εἶτα αἱ χίλιαι νῆεσ δια τούτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἄσασκ

τῆσ Ἑλλάδος, καὶ τοσούτῃ ἔσσεσρ ἔλληνέσ τε καὶ βάρβα /

ροι, καὶ τοσαῦται πόλεισ ἀνάστατοὶ γεγόνασιρ ; Ε·

ἀλλ' ὄκ εἶδες ὄ μένιππε ζῶσαρ τῆρ γυνάικα· ἔφασ

γάρ ἄμ καὶ σὺ ἀνεμέσκορ εἶναι ,

τοιῖ δ' ἄμφι γυναικὶ πολὺρ χρόνου ἄλγεα πάσχειμ

ἐπεὶ ἢ τὰ ἄνθι ζῆρά ὄντα εἶτῖ σ βλέπεισ ἀποβεβληκτα

τῆρ βαφῆρ ἀμορφα διλονοτὶ ἀντῶ δόζει μέρ, τοὶ ἄνθι

ἢ ἔχει τῆρ χορῆρ κάλλι στά ἐστὶρ· Μ· ὄκοῦμ τούτο

ὄ ἔρμῃ θανμαζῶ, εἰ μὴ συνίεσαν δι ἄσχοι ὄ περὶ πράμα /

τοσ ὄντωσ ὄλιχρονίου, ἢ ῥαδίωσ ἀπανθούντοσ πονούντεσ·

Ε· ὄν σχολή μοι ὄ μένιππε, συμφιλοσοφείμ σοι ,

ὄσπε ἐπιλεζάμενοσ τόπου ἔνθα ἄμ ἐθέλῃσ, κεί σο καταβα /

λῶμ σεαυτοῦρ· ἔγω δέ τούσ ἄλλουσ νεκροῦσ ἢ μὴ μετελεύσο /

μαι· ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ἢ Κέρβερον· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ὄ Κέρβερε, συγγενῆσ γάρ εἰμί σοι κύων καὶ ἀντὸσ ὡρ,

εἰπέ μοι πρόσ τῆρ στυγρόσ, δῖοσ ἢ μὴ ὄ Σωκράτησ

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**
 Vbi nā formosi illi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq̃
 ut hospitē me recēs huc p̃fe ctū. M. haud ociū ē mihi
 verę istuc ip̃o loco r̃spice dextrorsū. Illic (Menippe.
 Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
 Tyro, Helena, ac Leda: deniq̃ oīno quicqd ē vetarum
 Men. ossa solū video / & caluarias car (formarę oē,
 sisia p̃ide sūt oīa. M. atq̃ hęc sūt q̃ oēs (nib) r̃nudatas,
 mirant: ossa vicq̃ quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
 Attr̃ Helenam mihi ostende. non enim dignos
 co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
 Et quidē mille naues ob hanc impletę sūt, ex omnibus
 gręcis acto delectu: tantiq̃ cōfluxerūt gręci ac barba
 ritot deinde urbes euerse sunt? Mer.
 Ceterę, nō vidisti Menippe, viuā hęc mulierē. dicerēs
 em̃ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq̃ & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
 colorē/ d̃formes nimirę ip̃os videri cōtigit. ñdē florētē
 ac detinētes colorē/ speciosissimi sūt. Men. Igit̃ hoc
 Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci/ pro re
 usq̃ adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
 Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
 quare delecto loco, ubi velis proster
 ne teip̃m. ego em̃ alias umbras habeo traducendas.

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**
 O Cerbere, q̃nq̃dē tibi cognatus sū, canis & ip̃e ex ñs:
 dic mihi p̃ Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατῆγε πρὸς ὑμᾶς ἡμεῖς δὲ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ἴλασθε
 κτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὅπο
 τ' ἐθέλοις. κ. πῶρρωθεμ μεν ὡ μένιππε, παντάπασιν
 ἔδοκει ἀτρέπτω τῷ πρωςώτῳ προσίενα, καὶ ὄν πάνυ δε
 διέναι τὸν θάνατον λακῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τῷ οἷς ἔξω
 τοῦ σομίον ἐστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκνυεν τοῦ χάσ
 ματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐτὶ διαμέλλοντα αὐτὸν
 λακῶν τῷ κνεῖφ κατέσπασα τοῦ παδῶσ ὡσπερ τὰ βρέ
 φη ἐκώκῃε, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδιὰ ὡδύρετο, καὶ παντῶσ
 ἐγένετο. μ. ὄνκοῦμ σοφιστῆς ὁ ἀνδρωςος ἦν, καὶ ὄνκ
 ἀλκῶσ κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. ἄκ. ἀλλ'
 ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον αὐτὸ ἔωρα, κατεθρασύνετο, ὡς δῆθεν
 ὄνκ ἄκωμ πεισόμενος ὁ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς
 θαυμάσωνται ὅτι θεαταὶ. καὶ ὄλωσ περὶ πάντων γε τῶν
 τοιούτων εἰπέμ ἄν ἔχοιμι. ἔως τοῦ σομίον τολμχοὶ
 καὶ ἀνδρῆιοι, τὰ δ' ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκρῖβῆς. μ.
 ἐγὼ δὲ πῶσ σοι κατέκλυθῆναι ἔδοξα ἡ κ. μόνος
 ὡ μένιππε ἀξίως τοῦ γένουσ, καὶ διουγενῆσ πρὸ σοῦ.
 ὁτὶ μὴ ἀναγκαζόμενοι ἔσχετε, μὴ δ' ὠθούμενοι, ἀλλ'
 ἐθελούσιοι, γελῶντες, ὀμιώξην παραγγείλαντες ἀπασῶν.
 χάρωνος. καὶ μένιππον. ΧΑΡΩΝ.

Ἀπόδος ὡ κατάρτατε τὰ πορθμῖα. μ. βόα εἰ τοῦτ
 σοι ἡδονομ ὡ χάρων ἡ κ. ἀπόδος φμῖ, ἀνθ' ἑῶν σε
 διεπορθμενσάμην. μ. ὄνκ ἄν λάβαιοσ παρά τοῦ μῖ
 ἔχοντος. κ. ἔστι δὲ τίς ὀβολορ μῖ ἔχωρ ἡ μ.
 εἰ μεν καὶ ἀλλοσ τίς ὄνκ δῖδα, ἐγὼ δὲ ὄνκ ἔχω.
 κ. καὶ μῖν ἄγξω σε, νῆ τὸν πλοῦτωνα, ὡ μίαρτ,
 ἄν μὴ ἀποδῶσ. μ. καὶ γὰρ τῶ ζῆλιφ

quā descēdebat ad vos. v̄iſiſe ē aſ, cū deus ſis, nō latra-
re ſolū: ſed & humano more loqui quan-
do velis. C. Procul quū eſſet Menippe, omnibus
apparuit interrito vultu adcedere: & non valde for-
midare mortē viſus ē: ac oñdere ſe talē illis qui extra
ſpecū ſtabant volens. Poſtea q̄ v̄o deſpexit in hi-
atum: viditq̄ caliginem: & ego inſup contantem ip̄z,
mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū in-
ſans eiulabat: ſuoſq̄ liberos deplorabat: omniformis
factus. M. Igit̄ fucate ſapiens homo erat: nec
vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed
ubi neceſſitatē ipſi incūbere vidit/cōſidēs fuit: q̄ſi v̄o
nō inuitus paſſurus eēt q̄d oīno opus erat cū pati. q̄
miraculo eſſet ſpectatoribus. quod oīno de omnibus
iſtiusmōi viris dicere poſſū: uſq̄ ad fauces ſpecus au-
ac viriles: atq̄ intus dephēderis & pueros. (daces ſē
v̄o gnā tibi ſubiſſe ſpecū viſus ſū: C. ſo (M. Ego
Menippe, dignus gn̄re apparuiſti: & Diogenes (lus
eo q̄ nō coacti ſubieritis, nec intruſi, ſed (por te:
ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o p̄fide naulum. M. Vociferare ſi iſthuc
tibi voluptati eſt: C. Redde inq̄ pro eo q̄ te
tranſuexi. M. Nō adicipies certe a non
habente. C. Eſt ne quiſpiā q̄ nec obolū hēat? M.
Si quidē & alius q̄ſc̄ ſit haud ſcio: ego certe nō hēo.
C. Atqui p̄focabo te, p̄ Ditem, o impuriſſime,
ni reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξασ, διαλύσω τὸ κρανίον· **κ.** μάτηρ οὐρ ἔσθ
 πεπλευκῶσ τοσούτου πλοῦν· **μ.** ὁ ἔρμηϊσ ὑπὲρ ἔμοῦ
 σοι ἀποδοῦτω, ὅσ με παρέδωκέ σοι· **ερ.** νῆ Δία, ἰναί μιν,
 εἰ μέλλω γε ἢ ὑπερεκτίνει τῶν νεκρῶν· **κ.** οὐκ ἀπο
 στήσομαι ἰ σου· **μ.** τούτου γε ἔνεκα νεωλιήσασ τὸ πορθ
 μείον παραμένε· πλὴν ἄλλ' ὄ γε μὴ ἔχω, πῶσ ἀρ λάβοισ·
κ. σὺ δ' οὐκ ἴδεις ὡσ κομίζειν Δέον· **μ.** ἴδει μ
 μέρ, οὐκ εἶχον Δέ· τί οὐρ· ἔχρημ Διατοῦτο μὴ ἀποθανεῖμ·
κ. μόνος οὐρ ἀνχίσεισ, πρῶϊκα πεπλευκέναι· **μ.** οὐ
 πρῶϊκα ὦ βέλτιστε· καὶ γάρ ἠητλησα, καὶ τῆσ κῶπισ ἔπε
 λαβόκημ, καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
κ. οὐδὲν ταῦτα πρὸσ τὰ πορθμῖα, τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦ
 ναί σε Δεῖ· οὐ γάρ θέμισ ἄλλωσ γενέσθαι, **μ.** οὐκοῦρ
 ἀπάγαγέ με αὐθισ ἔσ τὸν βίον· **κ.** χαρῖεν λέγεισ, ἴνα
 καὶ πλῆγῶσ ἐπὶ τούτω παρὰ τοῦ Διαικοῦ προσλάβω·
μ. μὴ ἐνόχλει οὐρ· **κ.** Δεῖξορτί ἐρτῆ πῆρα ἔχεισ·
μ. θέρμουσ εἰ θέλεις, καὶ τῆσ ἑκάτῃσ τὸ Δεῖπιον· **κ.**
 ποθερ τούτου ὑμῖν ὦ ἔρμη τὸν κῦνα ἠγαγεσ· ὀία Δέ καὶ
 ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄδων ὀιμωζόντων
 ἐκεῖνωμ· **ε.** ἀγνοεῖσ ὦ κόρων ὀπῶιον ἄνδρα Διεπόρθε,
 μενσασ· ἐλευθερῶν ἀκριβῶσ, κ' οὐδενὸσ ἀτυῶ μέλει· οὗτος
 ἔστίρ ὀ μένι πρσο· **κ.** καὶ μῆρ ἄν σε λάβω· **μ.**
 πυτε ἀρ λάβησ ὦ βέλτιστε· Διὸσ Δέ οὐκ ἀρ λάβοισ·
 Διογένουσ, καὶ μανσῶλον· **ΔΙΟΓΕΝΗΣ**
 ὦ κάρ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖσ, καὶ πάντῶν ἡμῶν πρστί,
 μᾶσθαι ἀξίβισ· **μ.** καὶ ἐπὶ τῆ βασιλείῃ μέρ ὦ σινω
 πεῦ, ὅσ ἐβασίλευσα καρῖασ μέρ ἀπάισσ· ἠρξα Δέ καὶ

tibi illiſo cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
 tranſuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me
 tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
 ſi deiceps & pſoluere debeā mortuorū noīe. (agīt
 tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
 bā/in pposito pſiſte. verētñ qd nō hēo qnā auferes?
 C. At tu nesciebas qd tibi fuerit apportādum? M.
 quidē: ſ; nō habebā. qd igīr nū optuit ea grā (Sciebā
 C. ſolus igīr glīaberis, gratis te fuiſſe. (me nō emori?
 gratis o p̄clare. ſiqdē exhausti ſē (trāſuectū? M. haud
 pui: neq; eiulauī ſolus int̄ alios q (tinā & remū arri
 C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti ſē.
 re te oportet. haud em̄ fas ē aliī fieri. M. Igitur
 reuehe me rurfus in vitam. C. Belle dicis: ut
 & verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne igīt ſis moleſtus. C. oñde quid ī pera hēas?

M. Lupinū ſi velis/ & Hecate ~~comitū~~ C. *Coena.*

Vnde hūc nobis Mercuri adduxiſti? tum qualia
 garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
 dēs/dictēriſq; i ceſſēs: unus ptoīde cātillās/plorātib;
 illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū tranſue
 xeris? Liberum plane, & cui nihil curę ſit. hic
 eſt Menippus. C. Atqui ſi unq̄ poſthac te r̄cepo?
 M. ſi r̄cepis alñ o p̄clare: denuo qdē nō poſſis r̄cipe.

Dioſogenis. & Mauſoli. **DIOGE.**

Ohe tu Car, quare inſolens es: & omnib; nobis p̄
 poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
 p̄ſis. q̄ppe qui īpauī Carię uniuerſę. Dñatus ſū p̄tea

*Mauſoli rex Carii in mero
 Antemipia uxor ſua p̄p̄oſſa
 ſop̄it̄ q̄ de nauis ſua in
 (q̄ſi) ois nauis nauis*

Ανδρῶν ἐν ἰσῶν, καὶ ἰσῶν σου δὲ τίνας ὑπὸ γυγόμενῶν, καὶ
ἄχρι μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆσ' ἰωνίᾳσ κατασφραγί-
μενος· καὶ καλὸς ἦμ, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοισι
καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, δὲ τί ἐμ' ἀλικαρνασσῶ μῆμα
παμμέγαστον ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκορ ὄνκ ἄλλοσ νεκρός,
ἀλλ' ὄνδ' ἐ δύτωσ ἐσ καλλοσ ἐξησκημένον, ἰππῶν καὶ ἄν-
δρῶν ἐσ τὸ ἀκριβέστατον ἐμασμένον λίθου τοῦ καλλίστου,
οὐκ ὄν δὲ νεῶν ἐν ἡρτίσ' ἄμ' ἱραδίωσ· ὄν δ' οὐ
κῶ σοι δικαίωσ ἐπὶ τοῦτοισ' μέγα φρονεῖμ'· Δ· ἐπὶ
τῷ βασιλείᾳ φῆσ, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
Μ· νῆ δὲ, ἐπὶ τούτοισ'· Δ· ἀλλὰ ὧ καλὲ μαύσολε,
ὄντε ἡ ἰσότησ ἐπὶ σοι ἐκείνῃ, ὄντε ἡ μορφὴ πάρεστιμ'· εἰ γούμ
τίνα ἐλοίμεθα δικαστήρ ἐν μορφίᾳσ πέρι, ὄνκ ἔχω εἰ-
σῆμ, τίνοσ ἐνεκα τὸ σὸν κρυῖον προτίμωθῆν' ἄν τοῦ ἐμ·
φαλοκρά γάρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοῦσ ὀδόντασ δμοί-
ωσ προφαίνομεν, καὶ τοῦσ ὀφθαλμοῦσ ἀφῆρμένα, καὶ τὰσ ἑρ-
ίνασ ἀποσεσημῶμεθα· ὃ δὲ τάφοσ, καὶ δι πολυτελείσ
ἐκείνοσ λίθοι, ἀλικαρνασσῶσι μέρ' ἴσωσ ἔεμ ἐπίδεικνοσ·
θαί, καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸσ τοῦσ ζενοῦσ, ὡσ δὲ τί μέγα
δικηδόμεμα ἀετῖσ ἐστί· σὺ δὲ ὧ βέλτιστε, ὄνκ' ὄρῳ, δὲ τί
ἀπολαύωσ ἀντοῦ· πλήρ' εἰ μὴ τοῦτο φῆσ, δὲ τί μάλλον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖσ ὑπὸ τῶν κούτοισ' λίθοισ' πιεζόμενοσ· Μ·
ἀνόνητα ὄνμ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημοσ ἐσται μαύ-
σωλοσ καὶ Διογένησ· Δ· ὄνκ ἰσότημοσ ὧ γενναϊότατε,
ὄν γάρ μαύσωλοσ μέρ' γάρ οἱ μῶζεται μεμικμένωσ τῶν
ὑπὲρ γῆσ ἐμ, δὲ ἴσ' ἐνδαιμονεῖμ ὡς ἴετο, Διογένησ δὲ
καταγλάσεται ἀντοῦ, καὶ τάφομ δὲ μέρ' ἐμ ἀλικαρνασσῶ
ἑρεῖ ἐαντοῦ ὑπὸ Ἄρτεμισίᾳσ τῆσ γίναικοσ καὶ ἀδελφῆσ

^{al. 26.}
Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & i rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qd̄ maximū est) i Halicarnasso mo-
p magnū hūi, q̄ntū nō aliū q̄sq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini-
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuria ob hęc efferrī aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per louē, ob hęc inq;. D. Sz o formose Mau-
neq; robur adhuc tibi illud/ neq; forma adest. Si igit̄
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h3 qd̄ di-
cat, cuius rei causa tua caluaria pferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī/nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchru3/ & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extractos
re atq; gliari erga hospites: tāq; qdā magna ostēta-
structura apd̄ ipos sit. tu ꝑo vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipō. nisi hoc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis faxis pressus. M.
Inutilia igit̄ mihi fuerūt illa oīa: & pis aditōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis aditōis o gñossisse:
īmo Mausolus discruciabūt recordatiōe eorū q̄ sunt
in terra: qbo foelicīt agere osueuit. At cōtra Diogenes
irridebit eū, atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit/ sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασκευασμένον· ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος ἐστὶ
καί τινά τάρβον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τοῦτο
λόγον, ἀλλ' οἱ ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρῶς
βίον, βεβίωκώς ὑψιλότερον ὅ καρῶν ἀνδραποδωδέστατε
τοῦ σου μνημάτος, ἢ ἐν βεβαιότητι χωρὶς κατασκευασ-
μένον· Νίρεως· ἢ θερσίτου· ἢ μένιππε· Ν.
Ἰδού δὲ μένιππος οὐτοσί δικασαί ποτερος ἔνμορφώ-
τερος ἔστι· ἔπερ ὅ μένιππε, οὐ καλλίω σοι Δοκῶ· Μ.
τίνας δὲ ἢ ἐστὲ πρότερον οἶμαι· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν. Νίρεος, καὶ θερσίτησ· Μ. ποτερος ὁ Νίρεος, καὶ πό-
τερος οὐμ ὁ θερσίτησ· οὐδέ πω γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ. ἔρ-
μὲν ἦν τοῦ τ' ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι· καὶ οὐδὲν τι-
κοῦτον διαφέρεις, ἢ λίκου σε ὁμοίος ἐκείνος ὁ τίφλος ἐ-
πίνεσεν, ἀπάντων ἔνμορφώτατον προσεπέμ· ἀλλ' ὄφου-
ρος ἐγώ, καὶ κελνός, οὐδὲν χείρων ἐφάρμην τῷ Δικαστῆ·
ἄρα δὲ σοι ὅ μένιππε, ὅτινα καὶ ἔνμορφώτερον
ἦ γῆ· Ν. ἔμε γοτὸν ἄγιλαστας, καὶ χάρπος,
ὅσ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίω ἦλθον·
Μ. ἀλλ' οὐκί καὶ ὑπὸ γῆρ, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθεσ,
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσ ἴμοια, τὸ δὲ κρανίου ταύη μόνου ἄρα
διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ θερσίτου κρανίου, ὅτι ἐυθρυπτον τὸ
σὸμ· ἀλαστανὸν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεισ· Ν.
καὶ μὴ ἔρον ὁμοίον ὅπδιοτ' ἦμ· ὅποτε συνεστράτανον
τῶι ἀχαίδισ· Μ. οὐεῖρά τὰ μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄ βλέ-
πω, καὶ νῦν ἔθεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασίμ· Ν. οὐκ οὐμ ἐγὼ ἐνταῦθα ἔνμορφώτερος
εἰμι ὅ μένιππε· Μ. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος ἔνμορφος·
ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἄσθον, καὶ ὁμοίος ἄπαντες· Θ. εἰμί·

Handwritten signature or mark at the bottom left of the page.

parato, put lubeat. verꝫ Diogēes hoc de suo corpe an
aliq̄d sepulchrū hēat/mīe nouit. necꝫ em̄ curꝫ ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorem o Carum abiectissime,
tuō monumento: ac firmiore in loco substru
ctam. Nirei. ac Therſitꝫ. **NIREVS.**

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, pus puto ingrēdū. necē ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & ut
ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: q̄ similis sum tibi. necꝫ tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato ꝫtice ego, rariscꝫ capillꝫ, nihilo mior visul sū hoc iu
Cōtēplare ꝫo tu o Mēippe, quē nā formosiorē (dice.
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeꝫ prognatum.

Qui pulcherimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt sisia. Verꝫ caluaria tua hoc solum
dijudicari a Therſitꝫ caluaria poterit: q̄ mollis est.
at effemiatū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.
Verūtñ p̄cōtare Homerū/qlis fuerim cū pugnarem
inꝫ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego ꝫo quꝫ vi
deo attēdo: q̄ꝫ nūc tibi p̄sto sunt. Ceterꝫ illa alia, quꝫ
tūc viuebāt norūt. N. Igit̄ nūq̄d huic formosior ego
sū Menippe? M. Necꝫ tu/necꝫ alius formosus hic,
ēqlitas em̄ apud inferos est: parelꝫ sꝫ oēs. T. Mihi

ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΙΚΑΝΟΥ·

ΜΕΝΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝ·

ΜΕΝΙΠΡΟΣ·

ἦκονσα δὲ χείρων, ὡς θεὸς ἦν, ἐπιθυμύσασα ἀποθανεῖν·

Χ· ἀλθῆ ταύτ' ἦκονσασ δὲ μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρασ,

ἀθάνατος εἶναι δινάμενος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου

ἔσχευ ἀνεράσου τῆσι πολλοῖσι χρέματος· Χ· ἔρω πρόσ

σε ὄνκ ἀσίνετο ὄντα· ὄνκ ἦρ ἐτί ἦν ἀπολαύειν τῆσ ἀθα·

νασίασ· Μ· ὄνκ ἦν ἦρ ζῶντα ὄρα τὸ φῶσ· Χ·

ὄνκ δὲ μένιππε, τὸ γάρ ἦν ἔγωγε ποιήσω τί καὶ ὄνκ

ἀπλοῦρ ἦ γούμει εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν, αἰὶ καὶ ἀπολαύειν

τῶν ὁμοῖων ἡλίου, φώτῃ, τροφῆσ, αἰ ὄρα· δὲ αἰαίτασ,

ἢ τὰ γιγόμενα ἀπαντα ἐξ ἡσ ἕκαστορ ὡσπερ ἀκολοθού·

τα θά τερονθατέρω, ἐνεπλήσθη γούρ ἀντῶν· ὄν γάρ ἐν τῶ

ἀντῶ αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶ μετασχεῖν ὄλοσ τὸ τερπνὸρ ἦρ·

Μ· εὔ λέγεισ δὲ χείρων· τὰ ἐν ἄλου δὲ πῶσ φέρεσ,

ἀφ' ὄν προελόμενος ἀντὰ ἦκεισ· Χ· ὄνκ ἀντῶσ δὲ μέ·

νιππε· ἢ γάρ ἰσραήλ πᾶν δαμοτικόν, καὶ τὸ πρῶγμασ

ὄνδ ἐν ἔχει τὸ δαφορὸν ἐν φωτὶ εἶναι· ἢ ἐν σκότῃ· ἀλλωστε

ὄνδ δὲ δὲ ἦρ ὡσπερ ἄνω, ὄντε πεινῆρ δὲ, ἀλλὰ ἀντι·

δρείσ τούτων ἀπαντων ἐσ μέρ· Μ· ὄρα δὲ χείρων, καὶ

περὶ πίπτησ σε ἀντῶ, καὶ ἐσ τὸ αὐτὸ σοὶ ὁ λόγος περὶσ·

Χ· πῶσ τοῦτο φῶσ· Μ· ὅτι εἰ τῶν ἐρ τῶ βίω τὸ ὄμοσ

ορ, αἰ καὶ ταῦτορ ἐγένετό σοι, προσκορεσ καὶ ἐν ταῦθα

ὄμοιο ὄντα, πρόσκορ ὄμοίωσ, ἀρ γείναιτο καὶ δαίωσ· με·

ταβολήγε ζητεῖν τίνα· ἢ ἐν τεύθεν ἐσ ἄλλον βίωρ, ὡπερ δὲ

μει ἀθύνατορ· Χ· τί ὄνκ ἀρ παῖδο τίσ δὲ μένιππε·

Μ· ὡπερ δὲ μαι, καὶ φασί, συντεὸρ ὄντα, ἀρέσκεσ θαι· ἢ ἄγα·

πᾶν τῶσ παροῦσ, καὶ καδ ἐν ἀντῶ ἀφορκορ ὄλεσθαι·

τῶ οὐδ' ἀόξα·

quidem & hoc fat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**

Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.

C. Vera s̄ q̄ audiuisti Men, mortuusq; sū/ut vides:

cū imortal eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis

tenebat, horrendę vulgo rei? C. Dicam ad

te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor-

talitate. M, In iucūdū erat tē viuē/lucēq; itueri? C.

Nō hoc Menippe: s; iucundū ego quod variū / & nō

siplex arbitror existere. At ego viuēs ac p̄petuo fruēs

ī s̄dem sole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:

& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlib; , veluti conse-

quēs recipio q̄dā ordie succederet, satiabar ill. nō em̄

īpō q̄d p̄petuo ē tenore / s; ī p̄mutādo oīno de (ī hoc

M, Probe dicis Chirō: s; illa q̄ apd' īferos (lectatio.

cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C. (agūt quō fers?

si qdē eq̄litas admodū ē p̄plare qdā. (n̄ īsuauit Me,

nihil plane h; qd īn̄sit: ī luce q; agat / (& hoc rei ē:

nec; sitire / uti apd' supos / nec; (aut ī tenebris. p̄tea

gētes harę rerę oī; sūus. (esurire nō; necē ē: s; mie e;

iuoluas teip; : et eodē tibi s; mo fci. (M. vide Ch. ne

D, q̄re istuc ais? M, qm̄ si ea q̄ ī vita s̄ / simili (dat.

a sp. et eodē tenore fuerit tibi: r̄ felles pari rōne q̄ hic s̄

s̄ illa oīa: ac satiaberis eque: fiatq; necesse est / com

mutatio in aliā q̄ndā vitā. verę ut hīc ī aliā migres / ex

istimo īpossibile C, qd iḡ faciendū est Menippe?

M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: sapiēs cū sis / boni s̄sule:

lige p̄ntia: nihilq; in ill' intolerabile arbitreris. (ac d;

Deo gloria.

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall
Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere / vo-
culis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut
fieri assolet in hoc translationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio à nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo ijs significes quid velis. quū non admo-
dum sit oposum, celare quid animo gestias. Quis em̄
id non æque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē lati-
ne audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hæc nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q̄ si secus agam / a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id in fit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatē leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti / vix vacauit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do-

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam ἀκουστικῶν καὶ ἀπιδόου cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. Iucūdius enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, ἤ
Stridenti miserum stipula disperdere carmen:
Vale ex Viridario s, Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon:

LVCIANVS.

Me lege, Graus eris, nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poësis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoïem,
qui hæc legere dedignabitur:

Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,

Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.

Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitæ, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna:1. versu. 9. lege *πικελί*. In ea. v. 20. l. *δρασί* ἄ
 πω. c. 2. v. 1. l. *κρόνον*. v. 10. l. *τίνα*. c. 3. v. 12. l. *μάτηρ*. **b** c. 2.
 v. 22. l. *τούτω*. c. 3. v. 7. l. *προσέχεισ*. v. *σε*. l. *ἀφλεσ*. c. 2v. .5. l.
δέ μί. v. 9. l. *ἐπέμ*. ver. pen. *σπιυήρεσ*. **c** col. 1. v. 5. l. *ἀπο*
λαμβάνοισ. v. 8. l. *οῦρα*. c. 2. v. 12. l. *κτῆμα*. ver. 22. *σύμποσιον*
 c. 3v. ul. l. *ἰουσασ*. c. 2. v. 2. l. *δνκ*. v. 6. l. *πῦρ*. v. 15. *ἄκρι*. v. 19. l.
μισθόν. **d** c. 3. v. 22. *ubi legis* *νῦρ* *δέ* *δυσήνον*. adde *γυναίκα*
e c. 1. v. 12. l. *ἐνίστε*. v. 25. l. *τοίνον*. v. 27. l. *συνδιαβόντασ*. c. 2.
 v. pen. *ἔγκαιμάτα*. v. ulf. l. *διεφθαυμένωσ*. c. 3. v. 23. l. *κἀγά*.
 c. 2. v. 6. l. *ἠδυσον*. v. 10. l. *ἄχθον*. v. 12. l. *καί* *pro* *καί*. v. 15. l. *ἐκεί*
νόγε. v. 19. l. *συγκαθεύδονσι*. v. 22. l. *κοιμάσθαι*. v. 25. l. *τὸν* *p* *τοῦ*.
f c. 1. v. 6. l. *χαλκῶσ*. v. 10. l. *συνδιψέσθαι*. v. 15. l. *πᾶσαι*. v.
 19. l. *αὐτῶν*. v. 26. *ubi legis* *ἐξασσάτᾶ*. adde *τούσ*. v. 28. l. *καί* *ν*
δνον. c. 2. v. 5. l. *ἴντω*. v. 20. l. *ἴθωμαί*. v. *pē*. l. *ἔδωσεν*. c. 3. v. 5.
 l. *ἐγεγένητο*. v. 21. l. *ἐπαινέσομαι*. c. 2. v. 7. l. *τολμῆσαντα*. *ibi*. l.
ἀιχμάλωρην. v. 11. l. *ἐτιμωρήσατο*. v. 19. l. *ἴλωσ*. v. 25. l. *γένοιτ*.
g c. 1. v. 19. l. *μορμολίττεται*. c. 2. ver. 16. l. *ἀπάσασ*. v. *σε*. l.
πάντωσ. c. 3. v. 12. l. *ἀγαμῶσ*. **h** c. 1. v. 7. l. *σὺργγα*. v. *σε*. l. *δέ*
ουσ. v. 16. l. *καλῶσ*. c. 2. v. 21. l. *καλῶσ*. v. *pē*. l. *ἴντω*. c. 3. v. 22.
 l. *καλῆμ*. c. 2. v. *σε*. l. *παρῆνοι*. v. 16. l. *ἀπολιπώσασ*. **i** c. 2. v. 1.
 l. *ἀντῶ*. v. 12. l. *ἀνεγκύσαι*. c. 3. v. 15. l. *ἔλαθον*. v. 23. l. *καί* *p* *τόν*
 c. 2. v. 2. l. *σὺρίζω*. v. 2. *ubi legis* *ἀντῶ*. adde *τοῦ*. ver. 16. l. *αἰ*
τοῦντι. **k** c. 1. v. 1. l. *διαφοροί*. c. 2. v. 6. l. *πάντων*. v. 12. *ubi les*
gis *καί*. ad *ῥ*. *τοι*. v. *σε*. l. *ἔισίν*. c. 3. v. 8. l. *λείψανον*. v. 12. l. *ἴδεις*
et in eo. l. *βραχτισ*. v. *añ* pen. *κίνδυνωσ*. c. 2. v. *añ* *pē*. l. *ἀλλά*.
l c. 3. v. 2. l. *ἔιπέ*. v. 9. l. *ἴτω*. c. 2. v. 3. l. *γένωσ*. v. 19. l. *ἐπίφθονωσ*.
 c. 3. v. 2. l. *κρανίον*. c. 2. ver. 25. l. *ἐντελάμενωσ*. ver. *σε*. l. *μανθάνω*
m. v. 2. l. *ἠψασέ* *με*. v. 20. l. *ῥῆκ*. v. 26. *ubi legis* *ῥισατήν*. ad

Ἐπεπηγμε. 2. ν. 1. λ. κυραουδουασ. 3. ν. 5. ἀπίσω. ν. 1. ε. ε. ε. αὐτοῦ
ν. 16. λ. ἦτο. η. 1. ν. 18. λ. ζέφυρε. 2. ν. 9. λ. ἀντί. 3. ν. 10. λ. φι
λαμοσία. ο. 2. ν. 5. λ. ναύτας. ν. 1. ε. λ. ἀπολοπο. 3. ν. 23. λ. κλ
τοσ. ν. 26. λ. ἦ'ο κικεύσ. ρ. 3. ν. 17. λ. ἀνέλθωσ, σὸν γάρ. ν. 22. λ. ε.
ἦ κειμ. 2. ν. 13. λ. τεῖλωμαί. ρ. 1. ν. 1. λ. πρόσωπων. ν. 6. λ. ἀχθό
μνοι. ν. 8. λ. ἰσοτιμίαμ. ν. 23. λ. καθάρματα. 2. ν. 17. λ. ἐπαθ'ομε
νομ. 3. ν. 10. λ. σινναμότρομ. ν. 22. λ. ἐθεράπεινομ. 2. ν. 12. λ. ε. ἦ πε
ταμ. ν. 23. λ. ἄτεινομ. & λ. ε. λ. θεραπείαμ. τ. 1. ν. 1. λ. γράτε. & ε. ο.
ἄφνω. ν. 23. λ. προσήγετο. 2. ν. 22. λ. πόσα. 3. ν. 3. λ. σρατηγισάτω.
2. ν. 5. λ. βέρμων. ν. 10. ubi legis παρρησίαν, adde ἐνλευθερίαν.
ν. 12. λ. ἐσ δέ το. ν. 16. λ. τρυφήσ. σ. 2. ν. 2. λ. ἐνίκησε. ν. 10. λ.
σόλω. & λ. ε. λ. ἐμαντόν. ν. 18. λ. διαδ'μάτι. ν. 21. λ. ἀγεννητόμ. 3. ν.
2. λ. σρατηγός. & λ. ε. λ. ἀχρημ. ν. 19. λ. ἐνκαταφρονήτωσ. ν. 22. λ.
ἡμνάμιω. 2. ν. 26. λ. παράφοζομ. τ. 2. ν. 5. λ. πατέρα. ν. 7. λ.
τροφήται. ν. 12. λ. λακτύλιομ. ν. 23. λ. ὄρων. 3. ν. 2. λ. ἐν ναύσχω. ν.
10. λ. βέβαια. 2. ν. 21. λ. πραγματωσ. ν. 25. λ. νεηρούσ. υ. 2. ν. 6.
ubi legis κατέκν'εμ adde ἐἰ τω. 3. ν. 7. λ. ἦ δειμ. ν. 21. λ. δε
πάρθε. ε. supfluit. ν. 1. ε. λ. ἀντ'ε. ν. 1. ε. sic distiguas, σε λάβω
ποτέ. μ. 3. ν. 13. λ. ἰσχύσ. ν. 22. λ. ὑπὸ πικροῦτωσ. ν. 26. λ. ὦ'ε
το. 2. ν. 15. λ. φεθ'νόσ. ν. 17. λ. ἀγλαίασ. ν. 20. λ. ὄμοια, & ibid'
ταύτη. ν. 23. λ. ὄπδιοσ, & λ. ε. λ. τῆσ, & λ. ε. λ. ἔχεισ. ν. ul. λ. ἐμοί.